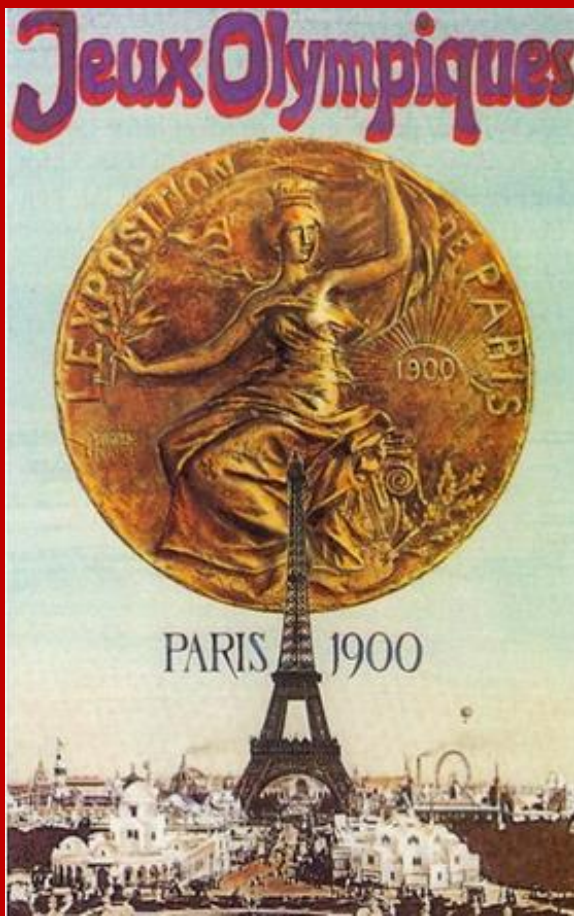

Van Parijs 1900 tot en met Parijs 2024

**Grasduinen in de geschiedenis
van de Olympische Spelen.**

André Martens

INHOUD:

1900 Parijs	p. 4
1904 Louisiana	p. 6
1908 Londen	p. 8
1912 Stockholm	p. 10
1920 Antwerpen	p. 12
1924 Parijs	p. 14
1928 Amsterdam	p. 16
1932 Los Angeles	p. 18
1936 Berlijn	p. 20
1948 Londen	p. 22
1952 Helsinki	p. 24
1956 Melbourne	p. 26
1960 Rome	p. 29
1964 Tokio	p. 32
1968 Mexico	p. 35
1972 München	p. 38
1976 Montreal	p. 41
1980 Moskou	p. 44
1984 Los Angeles	p. 47
1988 Seoel	p. 50
1992 Barcelona	p. 53
1996 Atlanta	p. 55
2000 Sydney	p. 59
2004 Athene	p. 62
2008 Peking	p. 65
2012 Londen	p. 68
2016 Rio De Janeiro	p. 71
2020 Tokio	p. 74
2024 Parijs	p. 77

VOORWOORD:

Het was juni 2020, begin van de corona pandemie. De redactie van WALO, het clubblad van de Wase Lopers, had een probleem: geen wedstrijden, geen activiteiten en dus ook geen verslagen. In juni 2020 beslisten we: "we publiceren voor één keer geen nummer, die covid zal wel niet zo lang duren". Maar helaas, de lockdown moest nog echt beginnen.

We wilden het contact met onze leden echter "warm" houden en toch het clubblad publiceren. Maar wat geschreven? Het was André Martens, jeugdcoach van WALO en zelf een getalenteerd atleet, die op het idee kwam een reeks te starten "*Grasduinen in de geschiedenis van de Olympische Spelen*". In een eerste bijdrage, december 2020, had hij het nog over: "*Belgische atletiekmedailles op de Olympische Spelen*", maar vanaf februari 2021 begon het "grasduinen".

En André hield vol: 29 nummers lang zocht hij op Wikipedia en andere bronnen naar "hoofdpunten, nieuwigheden, anekdotes én naar de prestaties van de Belgen".

Het werd een graag gelezen rubriek in ons clubblad. Het begon in *Parijs 1900*, februarinummer van WALO 2023, en het eindigde in *Parijs 2024*, decembernummer van WALO 2025.

De redactie heeft al deze bijdragen gebundeld en het ligt nu voor u om er nog eens in te grasduinen...

Veel leesgenot, en bovenal: Dankjewel, André.

Herman Verplancke.
20/12/2025

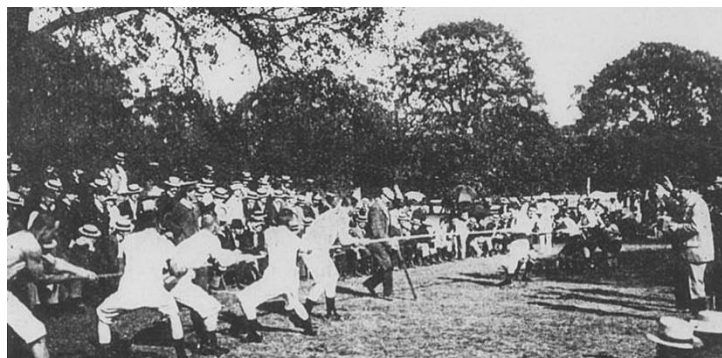
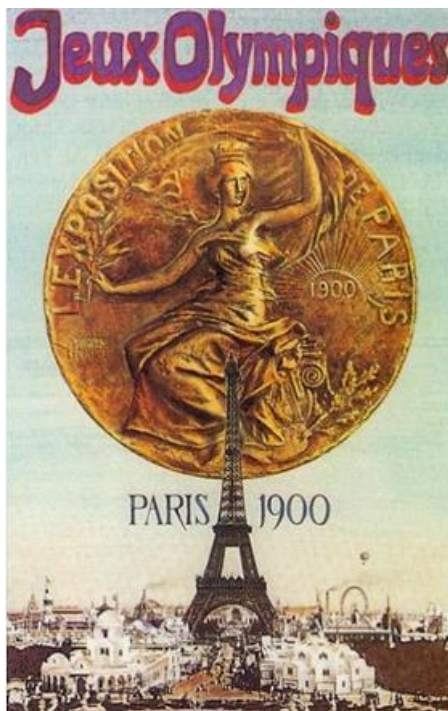

André Martens,
auteur

Herman Verplancke,
editor

PARIJS 1900

OS, Parijs 1900, Touwtrekken

Terwijl onze atletiekvertegenwoordigers moesten wachten tot 1948 om medailles te behalen op de OS, kunnen we vaststellen dat in andere disciplines België verrassend goed uit de hoek komt in de beginjaren.

Terwijl in 1896 België nog niet vertegenwoordigd was op de eerste moderne Spelen ooit (in Athene) was dat 4 jaar later wel het geval. En hoe!

In Parijs in 1900, - de spelen die 6 (!) maanden duurden, tegelijkertijd met de wereldtentoonstelling – was België een van de grote medaillewinnaars. Ze konden er in totaal 20 medailles behalen waarvan 8 keer goud! En daarmee kwamen ze in de medaillestand op de 4de plaats na Frankrijk, de USA en Groot-Brittannië. Als je weet dat er toch 24 landen aantraden, is dat toch een opmerkelijk resultaat. Hubert Van Innis was er de eerste Belg ooit die een gouden medaille voor ons land wist te behalen.

Dat gebeurde in de discipline boogschieten 'au cordon doré' 33m (letterlijk vertaald: met de gouden koord). Dat huzarenstukje herhaalde hij nog eens in de discipline boogschieten 'au chapelet' 33m (vertaald: met de rozenkrans). Ik heb gezocht op het internet of ik kon terugvinden wat de disciplines juist inhielden en vanwaar die speciale namen kwamen, maar kon niks terugvinden. Als er fervente boogschutters onder de lezers zijn: wie het wel weet of vindt – ik ben er nieuwsgierig naar! Overigens is Hubert ook de meest succesvolle Belg ooit op de OS met niet minder dan 9 medailles!

Leon De Lunden wist ook goud te behalen en dat in een wel bizarre discipline: duiven schieten, levende duiven welteverstaan! Hij wist niet minder dan 21 van die vogels naar de duivenhemel te sturen. Toch kon hij niet echt genieten van zijn prestatie, vermits de schare toeschouwers hun ongenoegen uitte over de wreedheid van die "sport". De duivenliefhebbers onder ons (Hans) en met hen velen, zullen dan ook blij zijn te vernemen dat deze discipline van het programma verdween bij volgende edities.

Ons landje was ook sterk in het roeien. Voorlopers van Annelies Bredael, zilveren medaillewinnares in Atlanta in 1996 op de skiff, konden in 3 roeidisiplines goud behalen, in de 2 zonder stuurman, de 4 zonder stuurman, en de 8 bij juniorens. Opmerkelijk bij die laatste prestatie is dat ze behaald werd door roeiers uit een en dezelfde club: de Koninklijke Roeivereniging van Gent.

In het paardrijden maakt ons land al jarenlang internationale faam, en dat was ook reeds het geval in Parijs: Aimé Haegeman en Constant Van Langendonck wonnen er respectievelijk de disciplines prijspringen en verspringen. Constant wist met Extra-Dry een sprong van 6,10m te realiseren!

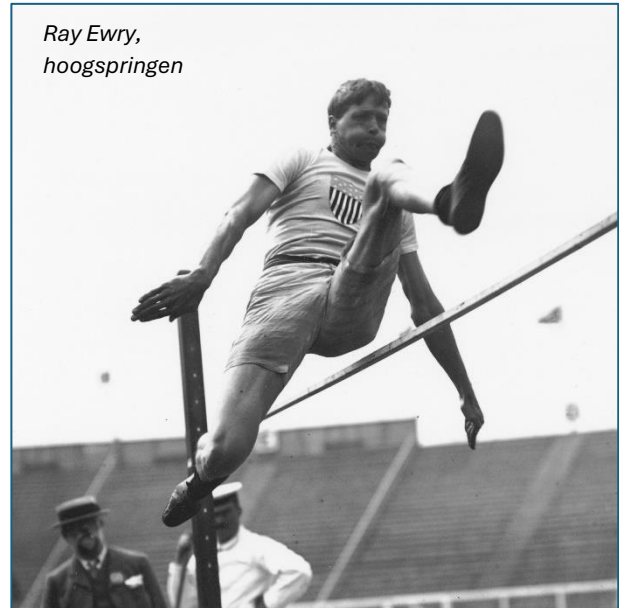

Constant Van Langendonck met Extra-Dry

Opmerkelijke prestaties konden we ook optekenen in de atletiek, zij het niet door de Belgen. De loopwedstrijden werden gehouden op een gras piste; de kampnummers op een nabij liggende weide.

Een van de meest populaire sporters in Parijs was de Amerikaan Ray Ewry, die door de Parijzenaren de 'rubberman' werd genoemd. Ewry won op dezelfde dag de drie springnummers zonder aanloop (die nu niet meer op het programma staan). Hij won het hoogspringen met 1 meter 65, het verspringen met 3 meter 21 en het hink-stap-springen met 10 meter 58. De prestatie van Ewry was des te opmerkelijker omdat hij op vijfjarige leeftijd door polio getroffen was en op eigen houtje aan zijn revalidatie had gewerkt. 1,65m hoog springen zonder aanloop: wie neemt de handschoen op?

Een andere Amerikaan Alvin Kraenzlein realiseerde in de atletiekwedstrijden dan weer een tot nu toe ongeëvenaarde prestatie: hij won de 60 meter vlak, de

Ray Ewry,
hoogspringen

110 en de 220 m horden, en het verspringen. Zijn record van vier individuele overwinningen bij het atletiek op één enkele Spelen staat nog steeds.

Vrouwen mochten voor het eerst aantreden in de OS, weliswaar in amper 2 disciplines: golf en tennis.

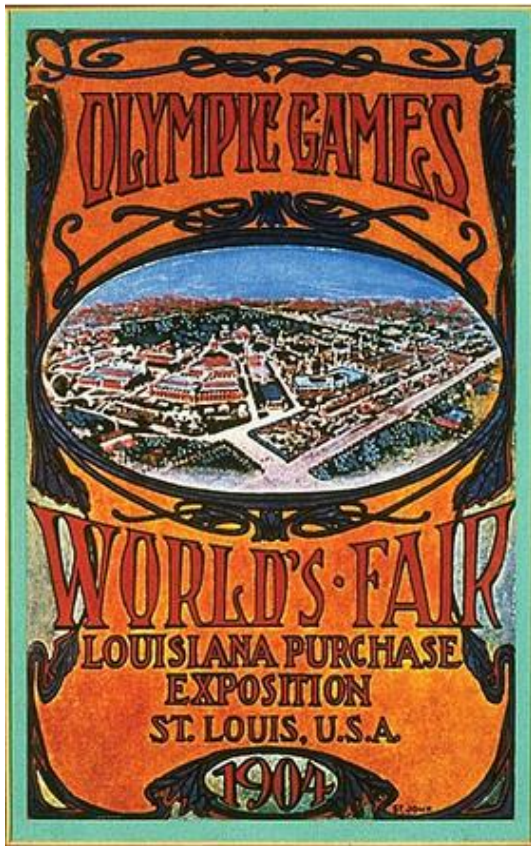

Charlotte
Cooper

De Engelse Charlotte Cooper was dan ook de eerste vrouw ooit die een Olympische gouden medaille behaalde. Dat was in het tennis, waarbij Cooper bij het uitoefenen van haar sport een enkellange jurk droeg, geheel volgens de toen geldende Victoriaanse normen.

Tot slot nog een Belgisch succes op deze spelen: een studententeam Belgische voetballers wist in het tornooi de 3de plaats te behalen. Heel moeilijk was dat niet: er waren in totaal 5 landen ingeschreven, maar uiteindelijk gaven de Zwitserse en de Duitse ploeg verstek.... Zo zie je maar: ook hier hadden de afwezigen ongelijk!!

LOUISIANA 1904

Na Parijs in 1900, werd de organisatie van de OS toegewezen aan Saint Louis in de staat Missouri in de USA. Zoals ook in latere edities vaak het geval was, speelde de politieke toestand in die tijd een belangrijke rol. Omwille van de spanningen veroorzaakt door de Russische-Japanse oorlog (1904-1905) en ook mede door de grote afstand liet een groot aantal Europese landen waaronder België verstek gaan. Uiteindelijk namen maar 12 landen deel en van de in totaal 496 deelnemers kwamen er maar 92 niet uit Amerika! Dit waren ook de spelen waar voor het eerst gouden, zilveren en bronzen medailles werden uitgereikt aan het podium.

Zuid-Afrika was voor het eerst aanwezig op deze spelen. Twee leden van de Tswana stam uit Zuid-Afrika startten in de marathon waren daarmee de eerste Afrikanen die ooit deelnamen aan de OS. Ook in deze spelen konden we bizarre en tegelijkertijd prachtige prestaties noteren. Zo wist de Amerikaanse turner George Eyser niet minder dan 6 medailles te behalen, waaronder 2 x goud. Op zich al een sterke prestatie, maar dat de man die resultaten kon boeken met een houten been is toch wel uitzonderlijk te noemen!!

George Eyser met zijn houten been!

Ray Ewry, de Amerikaan die op vorige spelen de 3 springcompetities uit stand won (zie vorig WALO boekje), herhaalde dit huzarenstukje! Een voorloper van onze Ivo Van Damme (ik schreef bijna Guy, en dat had ook nog juist geweest...), de Amerikaan Jim Lightbody (de naam alleen al doet vermoeden dat hij snel was) won zowel de 800m en de 1500m, en op die laatste afstand zette hij ook nog eens een wereldrecord op de tabellen: 4'05.04". Archie Hahn, een andere Amerikaan was de sprintkoning: hij won de 60, de 100 en de 200m. Die laatste legde hij af in 21.6 een record dat 28 jaar bleef staan!

Start van de 200 m

Het meest bizarre evenement van de Spelen was ongetwijfeld de marathon. De race werd gelopen in heet weer over stoffige wegen, waar auto's en paarden voor grote stofwolken zorgden.

Vermits hij niet in het bezit was van een sporttenue, kwam de Cubaanse postbode Felix Caravajal, die zijn reis naar Saint Louis zelf had bekostigd, aan de start in een lange wollen broek en stevige schoenen! Geen nood echter: een collega-atleet knipte een stuk van zijn broekspijpen om er toch nog iets van te maken, en de Cubaan kon van start gaan! 't Was zeker geen pannenkoek, vermits hij uiteindelijk 4de werd. En dat ondanks het feit dat hij onderweg regelmatig stopte om een praatje te maken met de toeschouwers en hij maagkrampen kreeg van de appels die hij onderweg at.

Felix Caraval in sportuitrusting!!

De eerste over de finishlijn was Fred Lorz. Hij was echter al na een paar kilometer uitgevallen en had het parkoers grotendeels per auto afgelegd. Toen de auto het begaf besloot Lorz de rest maar te lopen. Hij kwam als eerste aan en men dacht dat hij gewonnen had. Pas na de medaille-uitreiking, gedaan door Alice Roosevelt, dochter van de toenmalige president werd duidelijk dat hij gefraudeerd had. Zijn medaille werd hem afgenomen en hij werd voor het leven geschorst. De uiteindelijke winnaar, de Brit Thomas Hicks die uitkwam voor Amerika, had onderweg een aantal inzinkingen gehad. Hij kreeg van zijn begeleiders onder andere strychnine (!!) met cognac om hem op de been te houden. Hoewel hij gesteund werd door zijn trainers toen hij de finishlijn passeerde, werd hij toch als winnaar aangewezen. Hij deed er 3h28'53" over.

Thomas Hicks en zijn trainers.

En Len Tau, een van de leden van de Tswana-stam kwam als negende over de finishlijn. Zijn resultaat was waarschijnlijk beter geweest als hij niet door een hond was achtervolgd die hem meer dan drie kilometer van

het parcours had geleid!!! Van een incidentrijke marathon gesproken!!!

In Saint Louis stonden voor het eerst boksen, worstelen (vrije stijl), lacrosse, schoonspringen, roque en de tienkamp op het programma.

De tienkamp bestond uit volgende disciplines: 100 yards, kogelstoten, hoogspringen, 880 yards snelwandelen, kogelslingeren, polsstokhoogspringen, 120 yards horden, gewichtwerpen (25,4 kg), verspringen en 1 mijl.

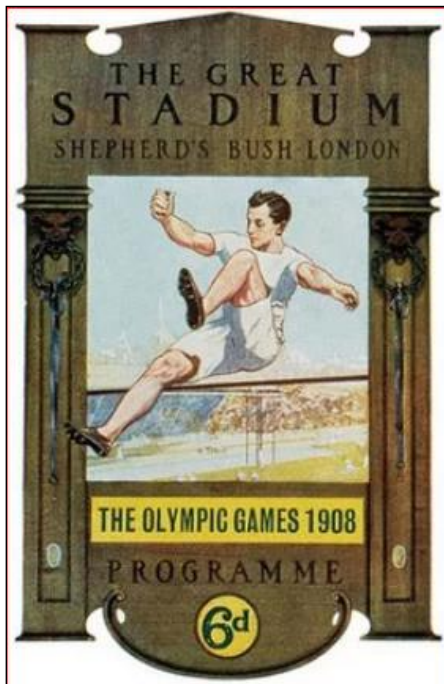
De roque competitie in Saint-Louis.

De naam roque is afgeleid van croquet door de eerste en de laatste letter weg te laten. Roque wordt niet op gras gespeeld zoals croquet, maar op een verhard terrein van 30 bij 60 voet of ongeveer 9 bij 19 meter, waarvan de hoeken afgeschuind zijn zodat het een achthoekige vorm heeft. Het terrein heeft een opstaande rand waarvan de spelers kunnen gebruikmaken zoals bij het biljarten. Het doel van het spel is om in zo weinig mogelijk beurten een houten bal met een soort hamer door op het speelveld geplaatste poortjes te slaan.

Tot slot nog een foto uit de worstelcompetitie waarin in de 7 verschillende categorieën alle medailles naar Amerikanen gingen!

Londen 1908

De OS voor 1908 waren toegewezen aan Rome. Maar door een grote vulkaanuitbarsting van de Vesuvius 2 jaar voor de geplande spelen werd de stad Napels zwaar getroffen. Het geld dat voorzien was voor de organisatie van de OS werd door de Italiaanse staat gebruikt om de stad herop te bouwen. Daardoor werd Londen als organiserende stad aangeduid. De aanduiding van Londen bleek later een voltreffer, voor het eerst waren de Spelen geen aanhangsel van een of ander gebeuren.

Voor het eerst was er ook een openingsceremonie met de intrede van de atleten achter hun nationaal vaandel. En dat voor een bomvol stadion met 68.000 zitplaatsen.

In het midden van het stadion was een ovale wielersbaan gebouwd en een zwembad van 100 meter aangelegd. Daardoor bood het in Shepherd's Bush gelegen White City Stadium de mogelijkheid om heel wat evenementen op dezelfde plaats te laten doorgaan.

22 landen, waaronder België namen deel.

Zwitserland en Turkije waren vertegenwoordigd door telkens welgeteld 1 atleet.

Ook nu weer werden een aantal nieuwe sporttakken geïntroduceerd: Grieks-Romeins worstelen, jeu de paume, rackets, veldhockey, polo, kunstschaatsen, kaatsen en races met motorboten.

Voor de eerste keer werd in de atletiek ook gebruik gemaakt van spikes: de Duitser **Oskar Quarg** nam deel aan de 800m en was de eerste die schoenen met

spikes droeg. Nadeel was wel dat ze meer dan driehonderd gram wogen en hij er niet mee door de reeksen geraakte.

In deze spelen deden zich heel wat incidenten voor in de atletiekdisciplines waarin de Amerikanen zeer tegen de zin van het Engelse publiek de meeste medailles oogstten.

Hommes in de finale van de 400m.

De Amerikanen **John Carpenter**, **William Robbins** en **John B. Taylor** namen het op tegen **Wyndham Halswelle**, de Schotse wereldrecordhouder van de 300 yards, die tijdens de reeksen met 48.4 een nieuwe Olympische besttijd had neergezet. De wedstrijd werd nog niet in banen gelopen en bij het inkomen van de laatste bocht ontstond er een enorme duwpartij. Halswelle wilde de op kop lopende Carpenter inhalen, maar die drong de Brit van de piste. Na hevige discussies besloot de jury 'No race', sloot ze Carpenter uit en besliste ze dat de finale opnieuw moest gelopen worden. De twee andere Amerikanen weigerden dit en dus liep Halswelle die nieuwe finale op zijn eentje en werd hij op die manier Olympisch kampioen. De Schot was door deze hele poespas zodanig gedegouteerd dat hij na de Spelen geen wedstrijd meer liep. Bovendien stierf hij in 1915 een tragische dood in Frankrijk, toen hij tijdens de slag om Neuve Chappel, door een scherpschutter werd neergeschoten.

Zondag = Gebedsdag

Ook nu weer de nodige heibel over het feit dat er op zondag wedstrijden werden betwist. De Amerikaan Forrest Smithson protesteerde op zijn manier, hij liep de reeksen van de 110m horden met een bijbel in de hand. De finale op de zaterdag erna won hij dan wel mooi in 15 seconden rond.

Metriek stelsel

Na ellenlange discussies moesten de Engelse organisatoren afzien van hun gebruikelijke yard en alles in het metriek stelsel uitdrukken. De Engelsen vonden deze beslissing nadelig voor hun atleten, want die moesten niet meer de gewone 100 yard lopen, maar 100 meter en dat was 109.3 yard.

Opnieuw hommes in de marathon.

Er stonden twee miljoen toeschouwers langs het parcours van de marathon die voor het eerst over een afstand van 42 km en 195 m gelopen werd. Op vraag van het hof startte men aan *Windsor Castle*, zodat de

koninklijke familie het gebeuren rechtstreeks vanop haar oost terras kon volgen.

De Italiaan **Dorando Pietri** strompelde als eerste het stadion binnen, maar wist niet goed welke richting hij uit moest. Officials hielpen hem de goede weg op, maar in de laatste ronde zakte hij verschillende keren in elkaar. Artsen pepten hem telkens opnieuw op en de Italiaan werd uiteindelijk door twee officials over de finishlijn gedragen.

Pietri wordt over de meet geholpen.

Net op dat ogenblik liep **Johnny Hayes** (1886-1965) het stadion binnen en de Amerikaanse delegatie protesteerde tegen de gang van zaken. Na heel wat gepalaver werd het protest aanvaard en kreeg Hayes de gouden plak. De Amerikaan was zo uitgeput dat hij zijn ereronde aflegde op een tafel gedragen door zijn entourage.

De Engelse koningin **Alexandra van Denemarken** (1844-1925) was door het hele gebeuren zo ontroerd dat ze Pietro op het einde van de Spelen een gouden beker overhandigde. Een leuk weetje is dat één van de officials die Pietri overleed hield, **Conan Doyle** was, de auteur van de 'Sherlock Holmes' boeken.

En nog was het niet gedaan. De publieke belangstelling was door de diskwalificatie van Pietri en de overwinning van Hayes zo groot geworden, dat de Amerikanen geld roken. In de Verenigde Staten werden tussen beide opponenten twee wedstrijden met geldprijzen georganiseerd. De eerste werd op 25 november 1908 in de New Yorkse Madison Square Garden gelopen, Pietri won met 70 meter voorsprong. Het tweede duel ging op 15 maart 1909 opnieuw door in New York en weer trok Pietri aan het langste eind. Op die manier haalde de Italiaan toch nog zijn gram.

En oh ja, wie anders dan de onvermijdelijke **Ray Ewry** wist een vervolg te breien aan zijn titels in het verspringen en hoogspringen vanuit stand: na Parijs in 1900 en Saint-Louis in 1904, won hij beide disciplines opnieuw!

Hoezo te laat?

Het Russische schuttersteam kwam twee weken te laat aan in Londen, in plaats van de Gregoriaanse kalender hadden zij zich op de Juliaanse gebaseerd!!!!!!.

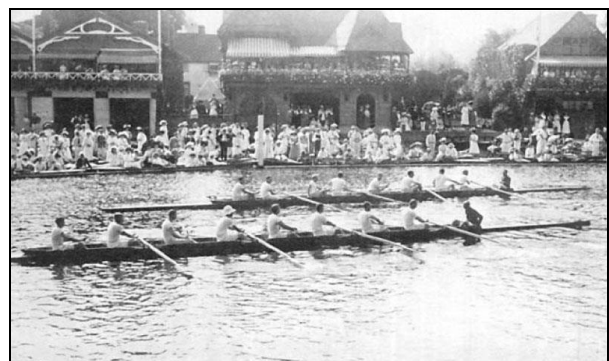
Hoe brachten de Belgen het ervan af?

Niet slecht! Ze wisten 10 medailles te behalen en werden zo tiende in de medaillestand. Met een gouden en zilveren plak voor respectievelijk **Paul Van Asbroeck** en **Reginald Storms** in het pistoolschieten mag het geen wonder zijn dat de Belgische ploeg ook zilver wist te behalen in die discipline. Verder was er nog een individuele bronzen medaille voor **Joseph Werbrouck** in de 20km wielrennen. De overige medailles werden telkens gehaald door de Belgische nationale ploeg in het schermen, waterpolo, roeien en zeilen..

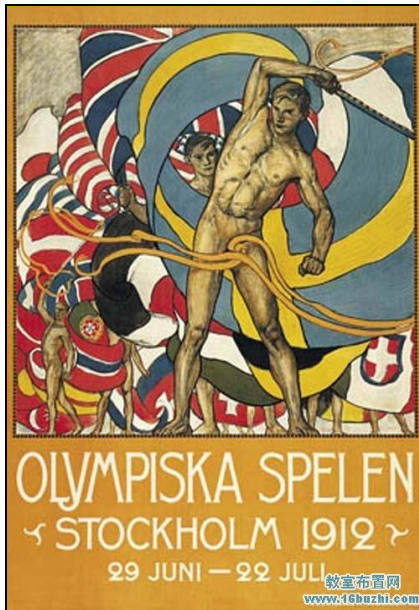

De 20km waarin Joseph Werbrouck brons behaalde.

De roeiwedstrijd met 8. België behaalde zilver.

Stockholm 1912

In 1912 kregen de Zweden de eer om de OS te organiseren. Ter dier gelegenheid bouwden ze een prachtig bakstenen Olympisch Stadion in Stockholm. Het stadion dat nu, na meer dan 100 jaar, nog steeds gast is voor een van de prestigieuze Diamond League meetings.

Deze spelen waren het toonbeeld van efficiëntie, voor het eerst werd er gebruikgemaakt van een omroepsysteem en elektronische tijdwaarneming en de atleten werden er voor het eerst ondergebracht in een Olympisch dorp.

Hoogtepunten.

De Zweden stonden niet toe dat er bokswedstrijden werden gehouden in hun land, daarom werd het van het programma geschrapt. Het hele programma was trouwens ontdaan van alle overtoolligheden, wat betekende dat slechts 14 disciplines werden overgehouden.

De atletiek kreeg dan weer extra aandacht; zo werden er een aantal nieuwe nummers aan toegevoegd: de 5000 en 10000m en de vijfkamp en tienkamp.

In 1912 maakte de wereld voor het eerst kennis met de eerste grote Finse kampioen: Hannes Kolehmainen. Kolehmainen was de eerste grote halve-fondloper en won in Stockholm de 5000 en de 10.000 meter, alsook de individuele crosscountry. Kolehmainen won de 5000 m na een verbeterd duel met de Fransman Jean Bouin, die strandde op 1 tiende seconde, en zette een nieuw wereldrecord neer: 14.36.6 . Deze tijd was een verbetering van het vorige record met meer dan 28 seconden.

De wegwedstrijd bij het wielrennen had een lengte van 320 kilometer, de langste race ooit in de olympische geschiedenis. De wedstrijd werd gewonnen door de Zuid-Afrikaan Rudolph Lewis in een tijd van 10h42'39".

Bij het Grieks-Romeins worstelen duurde de halve finale tussen de Rus Martien Klein en Alfred Asikainen uit Finland ruim elf uur (!!!!). De winnaar, Klein, was zo vermoeid dat hij de finale aan zich voorbij liet gaan.

De Amerikaanse indiaan Jim Thorpe (zijn echte naam was Wa-Tho-Huck, wat 'Lichtend Pad' betekent) wist de vijf- en tienkamp te winnen. In de vijfkamp had hij vier van de vijf nummers op zijn naam geschreven: het verspringen, de 200 meter, het discuswerpen en de 1500 meter. Enkel in het speerwerpen was hij niet de beste. Een jaar later moest hij echter zijn medailles inleveren, nadat bekend werd

dat hij ooit geld (zestig dollar per maand) had verdiend met het spelen van honkbal.

Ook in 1912 was de marathon stof tot discussie. Hij werd gelopen in snikheet weer en werd gedomineerd door de Zuid-Afrikaanse atleten Kenneth McArthur (2h36'54") en Christopher Grisham. De marathon eiste evenwel ook een dode: de Portugees Francisco Lázaro overleed aan uitdroging.

In het discuswerpen won de Fin Armas Taipale de single en de dubbele versie: met 2 handen slingerde hij de schijf zo maar eventjes 82,86m ver en met 1 hand overbrugde hij de afstand van 45,21m en dat was toen goed voor een Olympisch record.

In het zwemmen won het Hawaïaanse prinskind Paoa 'Duke' Kahanamoku de 100 m in 1.03.4. Voor het eerst werden er ook zwemwedstrijden voor vrouwen georganiseerd.

De politieploeg van Stockholm wist de politieploeg van Londen te verslaan in het touwtrekken. Hier kwamen enkel deze twee ploegen in de strijd!

Hertenjagen!!!

Je moeten even met de ogen knipperen en diep ademen als je het voor het eerst leest, maar een van de disciplines op deze Olympische Spelen was schieten op een lopend hert, een discipline waarmee medailles te verdienen waren. Nog wel op vier verschillende onderdelen, want de wedstrijden vonden plaats op individueel niveau en in teamverband en ook nog eens in beide gevallen 'enkelschot' en 'dubbelschot'. Bij het onderdeel 'schieten op lopend hert' was men gelukkig al wel zo diervriendelijk dat de deelnemers niet op levende beesten moesten schieten. Men moest van een afstand van 100 meter schieten op een levensgrote uitsnede van een hert, die dertig keer op halve snelheid en dertig keer op volle snelheid geraakt moest worden. Het 'lopend hert' kwam gedurende vier seconden over een afstand van 23 meter in het vizier van de schutter.

De Zweed Oscar Swahn won een van die schietdisciplines op de leeftijd van 64 jaar en is daarmee tot op heden de oudste deelnemer die ooit een gouden medaille wist te behalen!

Het lopend hert!

De Belgen.

2 keer goud, 1 keer zilver en 3 keer brons, dat was de balans van de Belgische ploeg. Paul Anspach won individueel het schermen met de degen. Hij was lid van een voorname Brusselse familie. Ook de Belgische schermploeg wist de eerste plaats te behalen in het degenschermen.

De Belgische schermploeg met als 3de van links Paul Anspach.

Polydor Veirman wist dan weer de 2de plaats te verzilveren in het roeien skiff.

Een bronzen medaille was weggelegd voor het Belgische waterpolo team; Emmanuel de Blommaert de Soye in het paardrijden en Philippe le Hardy de Beaulieu deed hetzelfde in het degenschermen. Aan de namen te zien waren sommige sporten toch elitair en moest je van goeden huize zijn.

Emmanuel De Blommaert de Soye tijdens de jumping in het Olympisch stadion!

Antwerpen 1920

Na Stockholm in 1912 was de organisatie van de OS toegewezen aan Berlijn. Ondanks het feit dat de voorbereidingen lange tijd doorliepen werden ze omwille van de 1ste Wereldoorlog afgelast. Het was uiteindelijk Antwerpen dat de eer te beurt viel om de eerste naoorlogse spelen te organiseren in 1920. Het toenmalige voorlopig comité had een bidbook gemaakt met als Franstalige titel "*Aurons-nous la Ville Olympiade à Anvers en 1920?*" Het was de eerste maal dat de kandidatuur van een gaststad met een bidbook werd ondersteund, en dus met succes.

De openingsceremonie vond plaats op 14 augustus 1920 in het Olympisch Stadion (het huidige Beerschot stadion) in de Antwerpse wijk het Kiel. In Antwerpen werd hierbij voor het eerst in de olympische geschiedenis de olympische vlag gehesen, werden er voor het eerst duiven vrijgelaten als symbool van vrede en legde voor het eerst een olympisch deelnemer, de Belg Victor Boin, de eed af. IJshockey, nochtans een wintersport, maakte zijn debuut op de Zomerspelen. Touwtrekken beleefde er dan weer zijn zwanenzang en zou na de Zomerspelen van 1920 worden geschrapt van het olympisch programma.

De meeste sporten werden georganiseerd in Antwerpen of in de Antwerpse buitenwijken. Enkele disciplines werden echter elders afgewerkt. Zo week men voor de polo- en zeilwedstrijden uit naar Oostende, vond een deel van het schieten plaats in het Kamp van Beverlo, en werd er geroeid op het Zeekanaal Brussel-Schelde nabij Vilvoorde.

Tijdens de Olympische Zomerspelen van 1920 traden enkele grote kampioenen naar voren, zoals de Finse atleet

Paavo Nurmi, de Franse tennisster Suzanne Lenglen, de Belgische schutter Hubert Van Innis, de Italiaanse

schermmer Nedo Nadi en de Amerikaanse zwemmers Ethelda Bleibtrey en Duke Kahanamoku. Met 36 medailles waren deze Spelen de meest succesvolle uit de Belgische olympische geschiedenis.

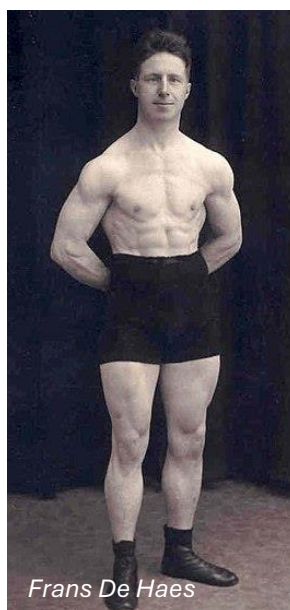
Nobelprijs voor de vrede.

Op 19 augustus 1920 behaalde de Brit Philip Noel-Baker de zilveren medaille op het onderdeel van de 1.500 meter, na zijn landgenoot Albert Hill. Na de Zomerspelen van 1920 zou hij lid worden van het Britse Lagerhuis en later minister. In 1959 ontving hij de Nobelprijs voor de Vrede. Daarmee werd hij de enige olympiër in de geschiedenis die een Nobelprijs won.

Een van de grootste Olympiërs aller tijden:

Paavo Nurmi.

Op de loopnummers over langere afstand, en in het bijzonder op de 5.000 meter en de 10.000 meter was er een sterke concurrentie tussen de Fransman Joseph Guillemot en de Fin Paavo Nurmi. Guillemot had enkele jaren voordien nog gediend in het Franse leger tijdens de Eerste Wereldoorlog en was daarin slachtoffer geworden van een Duitse mosterdgasaanval, waardoor zijn longen zwaar waren aangetast. In 1918 had hij nog te horen gekregen dat hij nooit meer zou lopen. Bovendien werd hij geboren met een *situs inversus*, wat maakte dat zijn hart zich aan de rechterkant van zijn lichaam bevond. Desondanks slaagde hij er in de 5.000 meter te winnen voor zijn Finse concurrent Nurmi, die tweede werd. Na twee rondes wisten beide atleten uit te lopen op de overige deelnemers, waarna zij onderling streden op de olympische titel. Enkele dagen later waren de rollen

evenwel omgekeerd. Toen won Paavo Nurmi immers de 10.000 meter en werd Guillemot tweede. Nurmi was echter niet aan zijn proefstuk toe. Opnieuw 2 dagen later behaalde hij immers in het veldlopen twee gouden medailles behalen in één wedstrijd, met name één als individuele winnaar van de wedstrijd en één als lid van het Finse team dat in het veldlopen de landencompetitie won. Na deze mooie medaillewinst wist Nurmi in later spelen zijn totaal op 12 medailles te

brengen en is daarmee een van meest succesvolle olympiërs aller tijden.

Belgen doen het goed met 14 gouden, 11 zilveren en 11 bronzen medailles!

Nadat Hubert Van Innis op de spelen van Parijs in 1900 reeds 3 medailles behaalde zette hij 20 jaar later een sterk parcours neer; hij won 4 gouden en 2 zilveren medailles in het boogschieten! Zijn collega's Edmond Cloetens en Edmond Van Moer wisten eveneens goud te behalen in een boogschuttersdiscipline.

Frans De Haes behaalde dan weer goud in de vedergewichtklasse bij het gewichtheffen in het eenhandig stoten tilde hij 65kg, in het eenhandig trekken 60kg en het tweehandig stoten 95kg.

De voorlopers van de onze huidige Red Lions wonnen brons in de hockeycompetitie door Frankrijk te verslaan met 3-2.

Ook onze ruiters waren nadrukkelijk aanwezig op het toernooi. Zowel in de dressuur als het springconcours werd onze nationale ploeg 3de en ze legde beslag op de gouden medaille in het onderdeel: voltige. In deze laatste discipline wisten Daniel Boeckeaert en Louis Finet respectievelijk goud en brons in de wacht te slepen.

Goud was ook weggelegd voor de Rode Duivels na een tumultueuze finale tegen Tsjechoslowakije. De finale tussen België en Tsjecho-Slowakije op 2 september 1920 in het Olympisch Stadion werd bijgewoond door maar liefst 40.000 toeschouwers, ruim 10.000 meer dan de eigenlijke maximumcapaciteit van het stadion. Verscheidene supporters hadden putten gegraven onder de hekken van het stadion en hadden zich zo toegang weten te verschaffen tot het stadion. Nadat België nog voor de rust een 2-0 voorsprong had uitgebouwd, verliet Tsjecho-Slowakije in de 43e minuut het veld nadat de Britse scheidsrechter John Lewis de Tsjechische speler Karel Steiner met een rode kaart van het veld had gestuurd. De Tsjecho-Slowaken verweten de scheidsrechter partijdig te zijn in het voordeel van de Belgen en verlieten collectief het veld. Hierop werd België tot winnaar uitgeroepen, waarna het veld werd bestormd door de mensenmassa. De olympische finale van Antwerpen is tot op heden de enige finale van een groot voetbaltornooi die niet volledig werd uitgespeeld.

Het Nederlands olympisch voetbalelftal verloor in de halve finale met 3-0 van de latere kampioen België, maar

behaalde uiteindelijk nog de bronzen medaille. De Nederlandse voetballers, die tijdens het toernooi verbleven aan boord van de *Hollandia*, richtten zich tijdens hun verblijf in Antwerpen echter niet enkel op het voetbal, maar ook op de prostitutiebuurt en overmatig alcoholgebruik. De *Nieuwe Rotterdamsche Courant* titelde toen "*De Schande van de Schelde*", een vingerwijzing naar hun nationaal elftal.

Wielrennen

Anders dan bij het baanwielrennen wist de wegwedstrijd wel veel publieke belangstelling op te wekken. Aanvankelijk werd de Zuid-Afrikaan Henry Kaltenbrunn tot gouden medaillewinnaar uitgeroepen. De Fransman Fernand Canteloube werd tweede, de Zweed Harry Stenqvist was derde. Onderweg dienden de renners evenwel geregeld spoorwegovergangen over te steken. Omdat een jurylid tijdens de wedstrijd had opgemerkt dat de Zweed Stenqvist gedurende vier minuten en één seconde werd opgehouden door treinen en gesloten spoorwegovergangen, besloot de jury deze vertraging af te trekken van Stenqvists tijd. Na deze correctie kwam hij op de eerste plaats terecht en werd hij tot uiteindelijke winnaar uitgeroepen. De Belgische ploeg won hier brons.

Kunstwedstrijden

Op de Olympische Zomerspelen van 1920 stonden voor de tweede maal in de olympische geschiedenis naast sportwedstrijden ook kunstwedstrijden op het programma. Er waren vijf onderdelen: architectuur of bouwkunst, literatuur, muziekkunst, schilderkunst en beeldhouwkunst.

Bij de kunstwedstrijden werden zowel mannen als vrouwen toegelaten. Bovendien golden voor mannen en vrouwen geen aparte competities. Naast de demonstratiewedstrijd korfbal waren de kunstwedstrijden daardoor de enige competities waarin personen van verschillend geslacht het tegen elkaar opnamen, getuige daarvan bijvoorbeeld de zilveren medaille van de vrouwelijke Frans-Zwitserse Henriette Brossin de Polanska en de bronzen medaille van de mannelijke Belg Alfred Ost in de schilderkunst. In het onderdeel van de beeldhouwkunst, kleurde het volledige podium zwart-geel-rood!

"De Voetballer" Schilderij van Alfred Ost, Belg, Bronzen medaille

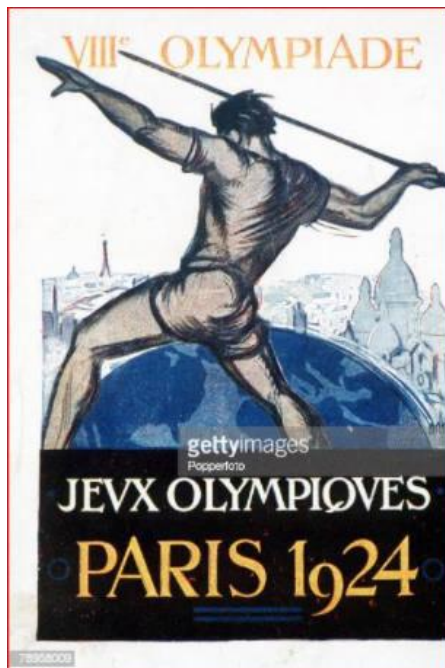

Paavo Nurmi wint.

Suzanne Lenglen, Franse tennisster

Parijs 1924

Na Antwerpen bleven de OS in Europa en werd in 1924 Parijs als gaststad geselecteerd. Veel proeven vonden plaats in het Stade De Colombes, dat toen tot 45.000 toeschouwers kon herbergen.

Duitsland bleef uitgesloten omwille van de Eerste Wereldoorlog. Daarentegen was er voor het eerst een grote aanwezigheid van Afrikaanse en Aziatische landen.

Het olympisch motto, "Citius, Altius, Fortius" (sneller, hoger, sterker) werd voor het eerst gebruikt. Verder werd tijdens de ceremonies voor medaillewinnaars tijdens deze Spelen voor het eerst het volkslied van het winnende land gespeeld.

Het feit dat het aantal deelnemende landen toenam van 29 tot 41 gaf aan, dat de Olympische Spelen steeds meer werden gezien als belangrijke, internationale gebeurtenis. Dit werd verder versterkt door de aanwezigheid van meer dan duizend journalisten.

Finnen grote slokop in atletiek

De vliegende Finnen Paavo Nurmi en Ville Ritola domineerden het langeafstandslopen. Nurmi won eerst de 1500 meter (3.53,6) en ongeveer een uur later ook de 5000 meter (14.31,2). Nurmi zou later ook nog de individuele veldloopwedstrijd winnen. Ritola won de 10.000 meter met een nieuw wereldrecord (30.23,2) en de 3000 meter steeple, en werd tweede achter Nurmi op de 5000 meter en in het veldlopen. Samen met de rest van het Finse team wisten beide

heren ook nog de 3000 meter en het veldlopen bij de teams te winnen. Het Finse loopsucces werd gecomplementeerd met de overwinning van Albin Stenroos op de marathon. Verdere Finse successen waren er in het speerwerpen, waar Jonni Myyrä won, en de moderne vijfkamp, waar het goud ging naar Eero Lehtonen.

Nurmi en Ritola, Parijs '24 In de 3000m team race.

Tarzan in het zwembad...

Johnny Weissmuller won op één dag twee gouden medailles bij het zwemmen en een bronzen bij het waterpolo. In totaal won hij drie gouden medailles (100 m, 400 m en 4 x 100 m vrije slag) in het zwemmen.

Weismuller werd later bekend als acteur in de Tarzan-films.

Chariots of fire

Wie heeft de schitterende film Chariots of Fire nog niet gezien met daarin, een door prachtige muziek van Vangelis ondersteunde loopscene op het strand? Het is eigenlijk een must voor atletiek liefhebbers en vertelt het verhaal van de Britten Harold Abrahams en Eric Liddell die gouden medailles wonnen op de 100 en 400 meter op deze OS. Eric Liddell was een devote Schotse christen die liep voor de glorie van God en vermits de finale van de 100m gelopen werd op een zondag, de dag des Heren, weigerde hij te starten. Hij won later de 400m. Harold Abrahams was een Britse jood die met antisemitisme af te rekenen had maar wist door te zetten en won dan de 100m.

Een still uit de film: de loopscene op het strand.

Hoe brachten de Belgen het ervan af?

- De Belgische delegatie, die ook vijf vrouwen telde, één bij het schoonspringen en vier bij het tennis, behaalde drie gouden, zeven zilveren en drie bronzen medailles en eindigde daarmee op de tiende plaats in het medailleklassement.
- Voor de eerste maal in de geschiedenis behaalde een Belgische bokser een gouden medaille. Jean Delarge versloeg in de finale van de welterklasse de Argentijn

Héctor Méndez na een felbevochten strijd. Diezelfde avond won Joseph Beecken nog een bronzen medaille in de middengewichtklasse.

- Léon Huybrechts behaalde goud bij het zeilen.
- Het Belgische schermteam zorgde voor de meeste medailles: individueel goud voor Charles Delporte bij de degen en brons voor Maurice van Damme bij de floret, en twee zilveren medailles voor teams, een voor het degenteam en een voor het floretteam.
- Verder werden medailles gehaald in het zwemmen, het worstelen, waterpolo en het wielrennen.
- 16 atleten traden aan in de atletiekcompetitie, en de beste prestatie schreef François Morren op zijn naam. Hij haalde de halve finale op de 800m en liep er een tijd van 1.58.5. Bijna alle overige atleten werden uitgeschakeld in de voorrondes...
- Bij het springconcours en de eventing discipline bewees België eens te meer over uitstekende ruiters te beschikken; in die disciplines werden ze met hun team respectievelijk 4de en 5de.

Om te vergelijken

't Is wel leuk om eens te kijken naar een aantal atletiekprestaties die een gouden medaille opleverden zodat je kunt vergelijken met de huidige prestaties....

Discipline	Prestatie	Discipline	Prestatie	Discipline	Prestatie
100m	10.6 (OR)	5000m	14.31.2 (OR)	3000m steuple	9.33.6
200m	21.6 (OR)	10000m	30.23.2 (WR)	4 x 100 m	41.0
400m	47.6 (WR)	Marathon	2:41:22.6	4 x 400m	3.16.0
800m	1.52.4	110m horden	15.0	Hoogspringen	1,98m
1500m	3.53.6 (OR)	400m horden	52.6	Polstokspringen	3,95m
Verspringen	7,44m	Kogelstoten	14,99m	Speerwerpen	62,69m
discuswerpen	46,15m	Kogelslingeren	53,29m	Tienkamp	7710 punten

①

① Jean Delarge: eerste goud voor België in het boksen!

② Henri Hoevenaers Antwerpenaar. Behaalde zilver op de individuele tijdrit en brons in de ploegenachtervolging en ploegentijdrit als amateur!. Beroepsatleten werden toen nog niet toegelaten.

AMSTERDAM 1928

Amsterdam kreeg de eer om de OS te organiseren in 1928. Dit waren de eerste Spelen die niet meer onder het voorzitterschap van Baron De Coubertin verliepen. In 1925 had hij het voorzitterschap overgedragen aan de Belgische graaf Henri de Baillet-Latour. Voor het eerst in de geschiedenis van de OS werd hier de olympische vlam aangestoken, een traditie die tot op heden nog steeds gevolgd wordt.

Een andere primeur was dat er, ondanks hevige protesten, wedstrijden in atletiek en gymnastiek voor vrouwen werden georganiseerd! Aan het einde van de 800 m was een deel van de deelnemers totaal uitgeput. Volgens deskundige toeschouwers leden de dames echter niet zozeer aan uitputtingsverschijnselen, maar lieten zij op deze wijze hun gevoelens over hun verlies de vrije loop. (?!?) Het leidde in elk geval tot een fikse discussie binnen het IOC over het nut en de noodzaak van vrouwenwedstrijden op Olympische Spelen. De

Belgische nieuwe voorzitter van het IOC, was er voorstander van om die te elimineren, met uitzondering van turnen, zwemmen, tennis en schaatsen. Dit voorstel haalde het gelukkig niet. De 800 m voor vrouwen werd echter wel geschrapt en zou pas op de Spelen van 1960 weer in het atletiekprogramma worden opgenomen!!!

Atletiek.

De Finnen, liepen met Nurmi en Ritola, net als 4 jaar eerder in Parijs, de verzamelde tegenstand op een hoopje. Ze wonnen alle piste afstandsnummers vanaf de 1500m, en Paavo Nurmi behaalde er zijn 9de gouden medaille.

De marathon zege ging deze keer naar de Algerijn Ahmed Boughéra El Ouafi, die voor Frankrijk uitkwam. In de marathon startten 4 Belgische deelnemers en dit was hun resultaat:

Leon Broers	18 ^e	2:44:37
Gerard Steurs	37 ^e	2:54:48
Jan Linsen	42 ^e	2:58:08
Joseph Mariën	56 ^e	3:16:13

Belgische marathonlopers, v.l.n.r. Mariën, Broers, Steurs en Linsen

De zwarte Britse atleet Jack London baarde bij de 100 meter opzien door startblokken te gebruiken, daar waar de andere atleten gewoon kuiltjes groeven om hun voeten in vast te zetten. Het leverde hem een zilveren medaille op!

Halina Konopacka uit Polen werd de eerste vrouwelijke olympische atletiekkampioen in de geschiedenis. Ze won het discuswerpen met 39,62m!

De Duitse Lina Radke-Batschauer won de 800m in een wereldrecordtijd van 2'16"8

Andere sporten

Het Zuid-Amerikaanse voetbal beleefde zijn definitieve doorbraak, doordat de regerende olympische kampioen Uruguay in de finale Argentinië versloeg. De wedstrijd eindigde in een 1-1 gelijkspel, waarna een tweede wedstrijd de beslissing moest brengen; deze werd met 2-1 gewonnen door Uruguay.

En in het zwemmen wist Johnny 'Tarzan' Weismuller opnieuw 2 gouden medailles te veroveren voor de USA.

Het zeilen kende een koninklijke olympisch kampioen. Kroonprins Olaf van Noorwegen won in team goud in de 6 meter-klasse. Hij werd tot koning

van Noorwegen (Olav V) gekroond in 1957 is de grootvader van de huidige Noorse koning.

De Belgen

Ondanks een delegatie van 160 mannen en 12 vrouwen kwamen we er met ons land maar heel bekaaid af: we behaalden amper 3 medailles:

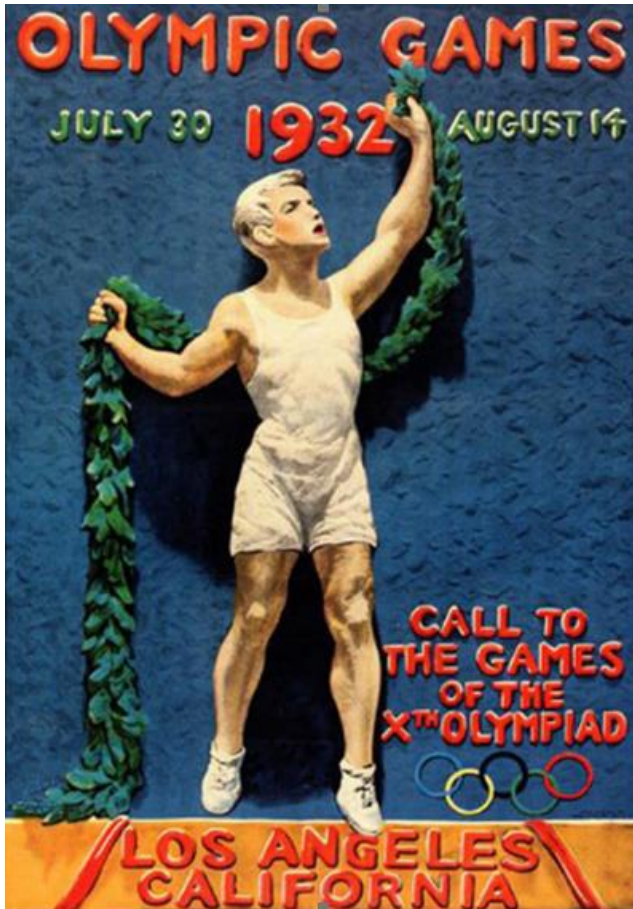
- Edmond Spapen won zilver in de bantam gewichtsklasse bij het worstelen.
- Léonard Steyaert wist brons te behalen bij de middengewicht boksers.
- En in het roeien 2 met stuurman behaalden Franz De Coninck, Léon Flament en Georges Anthony eveneens brons en dat nadat de Nederlandse ploeg hun boot kapseisde.

Tot slot nog de medaillespiegel van deze spelen:

Plaats	Land	NOG	Goud	Zilver	Brons	Totaal
1	Verenigde Staten	USA	22	18	16	56
2	Duitsland	GER	10	7	14	31
3	Finland	FIN	8	8	9	25
4	Zweden	SWE	7	6	12	25
5	Italië	ITA	7	5	7	19
6	Zwitserland	SUI	7	4	4	15
7	Frankrijk	FRA	6	10	5	21
8	Nederland	NED	6	9	4	19
9	Hongarije	HUN	4	5	0	9
10	Canada	CAN	4	4	7	15
29	België	BEL	0	1	2	3

Los Angeles 1932

Los Angeles was de enige stad die zich kandidaat had gesteld voor de organisatie van de OS. Het was de periode van een zware economische crisis en mede door de lange reis die vele atleten moesten maken, was het deelnemersveld niet zo groot als in Amsterdam 4 jaar eerder.

De Spelen vonden plaats in het Memorial Coliseum, dat te die gelegenheid tot een capaciteit van 105000 toeschouwers werd opgevoerd.

Er was een ruime publieke belangstelling vermits er dagelijks circa 75000 bezoekers waren.

Voor het eerst werd er een olympisch dorp gebouwd. Dit was alleen bedoeld voor de mannelijke deelnemers. De vrouwen werden ondergebracht in het Chapman Park Hotel.

Lacrosse en American football waren demonstratiesporten op deze Spelen.

Hoogtepunten:

Atletiek

Bij de atletiekwedstrijden werd een nieuwigheid toegevoegd: voor het eerst werd gebruikgemaakt van een fotofinish.

De Amerikaanse Babe Zaharias was de ster van de vrouwen atletiek competitie en kunnen we een beetje als voorloper van Naffi Thiam beschouwen: alhoewel de zevenkamp nog niet bestond wint ze twee gouden medailles: bij het speerwerpen en de 80 meter horden. Ze wordt daarnaast ook tweede bij het hoogspringen omdat haar techniek op het laatste moment als onreglementair wordt aangemerkt. Ze had kans gemaakt op meer medailles, maar vrouwen mochten slechts aan 3 individuele atletieknummers deelnemen. Ze was een uitzonderlijke atlete: na haar atletiek carrière nam ze op hoog niveau deel aan baseball

wedstrijden en wist 10 golftornooien (zogenaamde majors) op haar palmares te zetten!! Wat een veelzijdigheid!!

Door een fout bij de organisatie moesten de deelnemers van de 3000 m steeple een ronde extra lopen. De fin Volmari Iso-Hollo won de wedstrijd met 13 seconden voorsprong op de nr 2 in een tijd van 10'33.4, terwijl hij in de voorronde al een nieuw Olympisch record had gelopen in 9'14"6.

De Finse atleet Paavo Nurmi kreeg ter plaatse te horen dat hij niet mocht deelnemen aan de marathon omwille van vermeend professionalisme. Dit gold ook voor de Franse atleet Jules Ladoumègue.

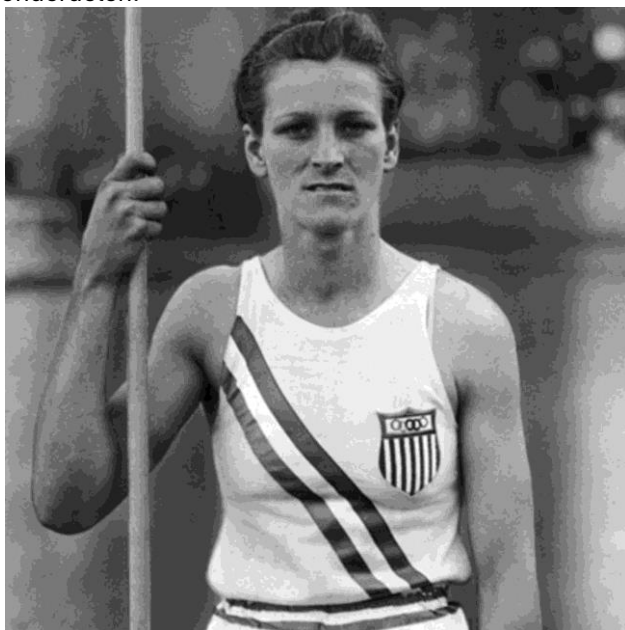
De Amerikanen hadden de snelste atleten op de korte sprintnummers. De 100 en 200 meter werden gewonnen door Eddie Tolan. Hij liep een WR op de 100m in 10.3". De 400 meter werd gewonnen door

Bill Carr, die meteen ook een nieuw wereldrecord liet optekenen (46.2).

Ierland was nog maar enkele jaren onafhankelijk en stuurde drie atleten. Twee ervan wonnen goud: Pat O'Callaghan in het kogelslingeren en Bob Tisdall op de 400m horden. Patrick Fitzgerald, de derde Ier, werd vierde in het hink-stap-springen. Van een succesratio gesproken!!

Zwemmen

Eveneens een Amerikaanse: Helene Madison wint drie gouden medailles bij het zwemmen. En het mannenswemtoernooi werd volledig gedomineerd door de Janners, zij wonnen op een na alle onderdelen.

Babe Zacharias

De Amerikaanse Eleanor Holm werd olympisch kampioene in het zwemmen op de 100 m rugslag en zou later, net als Johny Weissmuller, in Tarzanfilms meespelen. Zij speelde daarin de rol van Jane.

België

België kwam er bekaaid vanaf: het was vertegenwoordigd met amper 7 atleten, allemaal actief in het schermen met de degen, het floret of de sabel. Er werd geen enkele medaille behaald. Gelukkig werden er nog steeds medailles uitgereikt voor kunstdisciplines; het was dan ook een magere troost voor ons land dat ene A. Verbeke brons haalde in de bouwkunst....

Eleanor Holm, alias Jane uit de Tarzan films!

Memorial Coliseum

BERLIJN 1936

Duitsland domineerde de Spelen, maar de overwinningen door atleten van andere landen lieten zien dat de nationaalsocialistische ideologie matig naar voren kwam. In het bijzonder gold dit voor de vier gouden medailles van de Amerikaan Jesse Owens. Owens zei naderhand wel dat hij beter was behandeld in zijn korte periode in Duitsland dan in zijn hele leven in de Verenigde Staten ook al weigerde Hitler hem te feliciteren.

De superioriteit van het Reich kwam ook tot uiting in de immense infrastructuur die voor de Spelen uit de grond was gestampt: er was een nieuw stadion gebouwd ten westen van het Slot Charlottenburg met plaats voor honderdduizend toeschouwers. Daarnaast bevond zich het zwembassin met plaats voor twintigduizend toeschouwers.

Hoogtepunten:

- Voor het eerst werd de Olympische vlam aangestoken na een estafette met de Olympische fakkel vanuit Olympia, Griekenland.
- Deze Spelen waren de eerste waarvan rechtstreeks verslag werd gedaan op de televisie. Telefunken en Fernseh zonden meer dan zeventig uur uit naar speciaal opgerichte stands verspreid over de stad.

In 1931 werden de zomerspelen toegekend aan Berlijn. Toen Hitler aan de macht kwam in 1933 ontstond het idee om de Spelen als propagandamiddel te gebruiken en nationaalsocialistische gedachte uit te dragen. Er gingen in verschillende landen stemmen op om de Spelen te boycotten, maar dat ging uiteindelijk niet door. Tijdens de voorbereiding van de spelen had Hitler opdracht gegeven om alle tekenen van Jodenvervolging uit het straatbeeld weg te halen en hij had beloofd om geen ideologische toespraken te houden. Zo werden borden met antisemitische teksten zoals die overal in Duitsland waren geplaatst werden tijdelijk weggehaald.

De cineaste Leni Riefenstahl werd aangesteld om een film te maken over de Spelen. De film *Olympia* kan bestempeld worden als propaganda, maar pionierde een aantal van de technieken die nu nog gebruikt worden bij het filmen van sportevenementen.

- Jesse Owens die het jaar voor de Spelen tijdens een atletiekmeeting in de *Big Ten Championships* in Ann Arbor 6 wereldrecords verbeterde binnen 45 minuten op vier atletieknummers in totaal zes wereldrecords; bij het verspringen en op drie loopnummers, de 100 en 220 yd (tevens een WR voor de 200 m) en de 220 yd horden (tevens een WR voor de 200 m horden). Zijn wereldrecord verspringen zou 25 jaar niet verbeterd worden.
- Geen wonder dus dat hij de grote ster van de Zomerspelen van 1936 was. Hij won er 4 gouden medailles. De Amerikaan won de sprint op de 100m en de 200m, de 4x100m estafette en het verspringen. Zijn blonde Duitse tegenstander Luz Long gaf Owens advies toen hij zich bijna niet wist te kwalificeren bij het verspringen. Long kreeg hiervoor postuum de Pierre de Coubertin-medaille toegekend voor zijn sportiviteit.
- Hitler was niet blij met de zegereeks van Owens en verliet het stadion. Vaak wordt gezegd dat Hitler dit deed om te voorkomen dat hij Owens moest feliciteren, de hand schudden, of de medaille omhangen. Dit is onjuist, het protocol voorzag hier immers niet in. Overigens, toen Owens terug in Amerika kwam werd hij er wel gevierd, maar moest net als alle zwarten weer achter in de bus zitten. Zelfs na zijn triomfantelijke ticker-tape parade in New York moest hij de goederenlift

van het Waldorf-Astoria Hotel gebruiken om zijn eigen erereceptie bij te kunnen wonen!!!

- Roeier Jack Beresford won zijn vijfde olympische medaille en zijn derde gouden medaille bij het roeien. Het Amerikaanse roeiteam van de Universiteit van Washington won in het achten de gouden medaille. Onder het oog van Hitler versloeg het team Italië en Duitsland. De Duitse gymnasten Konrad Frey en Alfred Schwarzmann wonnen beiden drie gouden medailles.
- De Nederlandse rugslagspecialiste Nida Senff won op spectaculaire wijze de 100 m rugslag. Na 50 meter lag zij aan kop, maar miste het keerpunt. Zij moest terugzwemmen, keerde opnieuw en lag op dat moment laatste. Met een sterke sprint wist ze echter in de laatste 50 meter haar achterstand goed te maken en won alsnog voor een andere Nederlandse Rie Mastenbroek. Deze laatste was met drie gouden en een zilveren medaille dan weer de succesvolste vrouw op de Spelen.
- Basketbal werd voor het eerst erkend als een officiële olympische sport. In de finale versloeg het ongeslagen Amerikaanse team Canada met 19-8. (!!??) Er werd buiten gespeeld in de plensregen op een modderig veld. Omdat er zoveel modder lag, was het onmogelijk om te dribbelen en was de score dus vrij minimaal. Er waren geen zitplaatsen, de bijna 1000 toeschouwers moesten gedurende de wedstrijd in de regen staan.

- De Nieuw-Zeelandse Jack Lovelock liep een nieuw wereldrecord op de 1500 m: 3.47.8.
- In de marathon eindigden twee Koreanen op de eerste en de derde plaats. Sohn Kee-chung won goud en Nam Sung-yong won brons. Beiden liepen echter voor Japan, aangezien Japan Korea had bezet in 1910.
- De 12-jarige Deense Inge Sørensen veroverde brons in de 200m schoolslag en werd daarmee de jongste atlete ooit die een individuele medaille behaalde.
- Honkbal en zweefvliegen kwamen als demonstratiesport aan bod tijdens deze spelen.

De Belgen:

Onze landgenoten konden voor de tweede keer na mekaar geen gouden medaille behalen. Twee bronzen medailles waren de magere oogst: het mannen-wielrenteam haalde brons in de wegwedstrijd over 100km en het waterpoloteam behaalde hetzelfde eremetaal.

Medaillestand:

De Duitsers leverden de beste prestaties en konden het meest gouden medailles behalen. De top 3 zag er als volgt uit.

Plaats	Land	NOC	 Goud	 Zilver	 Brons	Totaal
1	 Duitsland	GER	33	26	30	89
2	 Verenigde Staten	USA	24	20	12	56
3	 Hongarije	HUN	10	1	5	16

Jesse Owens

Rie Mastenbroek won 3 maal goud

De 12-jarige Inge Sorensen won

Londen 1948

Na 12 jaar onderbreking wegens WO II was Londen de gaststad voor de Olympische spelen van 1948. Na 1908 was dat de tweede keer dat Londen mocht organiseren. Er namen 59 landen deel aan deze spelen. China nam voor de eerste keer deel maar Duitsland en Japan werden echter niet uitgenodigd. Rusland weigerde om op de uitnodiging in te gaan.

Deze 'Austerity Games' (bezuinigingen) waren evenwel zeer sober. Er werd geen Olympisch dorp gebouwd, olie en voedsel was zo kort na de oorlog nog op de bon. Zo kregen de atleten hetzelfde rantsoen dat voorzien was voor dok- en mijnwerkers! De mannelijke atleten werden ondergebracht in troosteloze kazernes van de Royal Air Force, de vrouwelijke atleten in verschillende collegescholen in de stad. Ook qua infrastructuur werd er bespaard. Het Wembleystadion, dat eigenlijk een voetbalstadion is, kreeg voor de gelegenheid een atletiekbaan, een sintelpiste. De dichtbijgelegen Empire Pool werd gebruikt voor zowel de zaalsporten als de zwemcompetities.

De wielervedstrijden vonden plaats op de opgeknapt pisto van Herne Hill en de Theems was het decor voor de roeiwedstrijden.

Dit waren ook de laatste spelen waarin er een competitie voor kunstwerken werd gehouden. En voor het eerst werden pictogrammen ontworpen om de verschillende sporten aan te duiden.

De Engelse koninklijke familie was aanwezig met koning George VI en Queen Elisabeth en volgende openingswoorden werden uitgesproken: "Het uur heeft geslagen. Een visionaire droom is vandaag een

glorieuze realiteit geworden. Aan het einde van de wereldwijde strijd in 1945 bleken veel instellingen en verenigingen te zijn verdord en alleen de sterksten hebben het overleefd. Hoe, zo vroegen velen zich af, was de grote Olympische Beweging tot bloei gekomen?....."

Atletiek

- De Nederlandse Fanny Blankers-Koen, huisvrouw en moeder van 2 kinderen, was de ster van de spelen, ze behaalde goud op de 100m, de 200m, de 80m horden en de aflossing. Ze was op dat ogenblik ook wereldrecordhoudster in het ver- en in het hoogspringen, maar vrouwen mochten aan maximum 3 individuele disciplines deelnemen. Door haar prestaties kreeg ze de bijnaam van de 'Flying housewife'.
- Arthur Wint (what's in a name!) was de eerste Jamaicaan ooit die een gouden medaille wist te behalen: hij won de 400m en werd nog eens 2de in de 800m. Dat is nu wel even anders: Jamaica grossiert in medailles op WK's en Olympische Spelen...
- Audrey Patterson was de eerste Afro-Amerikaanse vrouw die een medaille wist te behalen: ze werd 2de op de 200m sprint en Alice Coachman was dan weer de eerste Afro-Amerikaanse die goud kon halen: ze won het hoogspringen met een jump over 1,68m.
- De marathon kende een dramatische afloop: de Belg Etienne Gailly kwam met een ruime voorsprong als eerste het Olympisch stadion binnen, maar hij was echter zo verzwakt dat hij op de laatste vierhonderd meter nog werd ingehaald door de Argentijn Delfo Cabrera, die eerste werd, en de Brit Thomas Richards en uiteindelijk pas als derde over de finish strompelde
- De Spelen in Londen zagen ook de opmars van een nieuwe atletiek-grootheid: de Tsjecho-Slowaak Emil Zátopek. Zátopek was een luitenant in het Tsjecho-Slowaakse leger en was eigenlijk de eerste atleet die zich een strenge training oplegde. Dagelijks liep hij tot dertig kilometer. Zátopek won op indrukwekkende wijze de 10.000 m. In een verzengende hitte hield hij er een moordend tempo op na. Zelfs de Finse wereldrecordhouder, Viljo Heino, moest opgeven.
- Op de 5000 meter liep de Belg Gaston Reiff een hele tijd 40m voor de groep uit en wist ondanks een sterk opkomend Zátopek toch het goud te behalen: het eerste atletiek-goud ooit voor een Belg!
- De decatlon werd gewonnen door de Amerikaan Bob Mathias; met zijn 17 (!!) jaar was hij de jongste Olympische goud winnaar ooit. Op de vraag hoe hij

de overwinning zou vieren zei hij dat hij zou beginnen met zich te scheren..

- Zweden versloeg Joegoslavië met 3-1 in de finale van het voetbal.

Andere sporten

- Amerika versloeg Frankrijk in de finale van het basketbal: 65-21. Dit was de tweede van 6 opeenvolgende gouden medailles voor het Amerikaanse basketbalteam op de OS.
- Duiken: er waren competities van springplanken van 3 en 10m hoog. Ook hier waren de Amerikanen oppermachtig. Zowel bij de mannen als de vrouwen behaalden ze goud en in totaal rijfden ze 10 van in totaal 12 medailles binnen in deze discipline.
- De Hongaarse Ilona Elek wist het goud te behalen in het schermen en samen met de Tsjecho-Slovaak Jan Brszak die goud behaalde in het kanovaren waren zij de enige 2 atleten die een individuele titel van 12 jaar voordien in Berlijn konden verlengen.

De Belgen in Londen

- België was heel succesvol op deze Olympische spelen; ze behaalden er in totaal 7 medailles! Zoals eerder gemeld won Gaston Reiff de titel op de 5000m en onze wielerploeg won als team goud op de wegwedstrijd.
- Zilveren medailles waren weggelegd voor Joseph Vissers in het boksen en voor Pierre Nihant in de 1000m tijdrit.
- De onfortuinlijke Etienne Gailly sleepte brons binnen op de marathon, wielrenner Lode Wouters werd 3de in de wegrit en het heren schermteam werd in de discipline floret eveneens derde!

Gaston Reiff verslaat Emiel Zatopek met 0.2 seconden.

Etienne Gailly wordt opgevangen door een verzorger na zijn aankomst in de marathon.

Een prachtige actiefoto: 'Flying housewife' Fanny Blankers Koen snelt naar de zege op de 80 horden!

HELSINKI 1952

De Olympische Zomerspelen van de XVe Olympiade werden in 1952 gehouden in Helsinki, Finland. Helsinki werd verkozen boven Amsterdam en vijf Amerikaanse steden op 21 juni, 1947 op het veertigste IOC-congres. De spelen waren eerder in 1940 toegekend aan Helsinki, maar deze konden vanwege de Tweede Wereldoorlog geen doorgang vinden. Tijdens deze Spelen werd er gesport in 19 disciplines binnen 17 sporten. Handbal en honkbal waren demonstratiesporten. Er deden 69 landen mee aan de sportwedstrijden. Dertien landen debuteerden: de Bahama's, China, Goudkust, Guatemala, Hongkong, Indonesië, Israël, de Nederlandse Antillen, Nigeria, Saarland, de Sovjet-Unie, Thailand en Vietnam. De Finse organisatie had het Chinees Olympisch Comité uitgenodigd om aan de Spelen deel te nemen maar als gevolg van de Chinese Burgeroorlog was dit Comité verdeeld en zowel de Volksrepubliek China als de Republiek China gingen op de uitnodiging in. Het IOC besloot vervolgens om beide China's toe te laten, maar de Republiek trok zich daarop terug, drie dagen voor het begin van de Spelen. Het Finse publiek reageerde zeer enthousiast toen de Finse atletiekhelden Paavo Nurmi (die levenslang geschorst was) en Hannes Kolehmainen samen het olympische vuur ontstaken.

Hoogtepunten

- Voor het eerst deed er een team van de USSR mee aan de Spelen. Het eerste goud werd gewonnen door Nina Romasjkova bij het vrouwen discuswerpen. Het USSR vrouwen gymnastiekteam begon in Helsinki haar reeks van acht achtereenvolgende overwinningen. De Finnen wilden alle geschillen met de Sovjet-Unie uit de weg gaan en gingen in op alle eisen van de Sovjets: er werd een apart olympisch dorp voor hen gebouwd in Otaniemi en ze beschikten over een apart trainingsstadion.
- De eerste contacten tussen de Sovjets en de andere atleten verliep zeer stroef, maar toen de Amerikaan Bob Richards het polsstokhoogspringen won met 4 meter 55 waren de Sovjets de eersten om hem geluk te wensen en te omhelzen. Vanaf dan was het ijs gebroken en de verbroedering was een feit. Richards kwalificeerde zich voor de Spelen als de 'Springende Dominee'. Beroepshalve was hij namelijk dominee en aangezien dat een dagtaak was, moest hij noodgedwongen 's nachts trainen. Na zijn overwinning in Helsinki liet Richards optekenen: *"Ik ben de enige dominee ter wereld die eigen middelen gebruikt om in de hemel te komen."*
- Nadat ze bij de Spelen van 1948 niet mee mochten meedoen, waren Duitsland en Japan voor het eerst weer uitgenodigd. Voor Duitsland namen alleen atleten uit de Bondsrepubliek deel aan deze Spelen.
- De regels bij de paardensport werden aangepast zodat ook niet-militairen deel konden nemen. Ook vrouwen waren niet langer van deelname uitgesloten. De Deense Lis Hartel werd de eerste vrouw die een medaille wist te winnen. Zonder twijfel was deze **Lis Hartel** de meest opmerkelijke verschijning. In 1943 en 1944 werd ze nationaal kampioene dressuur, maar in september van dat laatste jaar kreeg ze polio en raakte ze volledig verlamd. De zwangere Hartel was vastberaden om opnieuw te bewegen en herwon langzamerhand de controle over haar spieren. Ook haar kind werd gezond geboren. Wel bleef ze verlamd tot aan haar knieën, maar ondanks die handicap wilde ze terug paardrijden. Dit lukte na moeizame pogingen en in 1947 nam ze opnieuw deel aan wedstrijden, hoewel men haar op en van het paard moest helpen. Tot ieders verbazing won ze met haar paard **Jubilee** zilver in Helsinki!.

- Het zijn de Spelen van Emil Zátopek met driemaal goud: de 5000 meter, de 10.000 meter en de marathon. Niemand had echter de deelname van Zátopek op de marathon serieus genomen, aangezien hij nog nooit aan zo een wedstrijd had deelgenomen. Op training had hij echter wel al meerdere malen deze afstand gelopen. Het gevolg was dat ook op de marathon, net zoals op de andere langeafstandsnummers, Zátopek alle anderen overklaste. Toen de tweede op de marathon, de Argentijn Reinaldo Gorno, over de eindmeet kwam, had Zátopek al meer dan honderd handtekeningen uitgedeeld. Leuk detail: terwijl Zátopek zijn 5.000m afhaspelde, won zijn vrouw **Dana Zátopková** het speerwerpen met een worp van 50m47.
- Voor de eerste maal won een Luxemburger een gouden medaille: Josy Barthel versloeg op de 1500 meter alle concurrenten, waaronder de favoriet, de Brit Roger Bannister. Deze Roger Bannister zou later de eerste atleet ter wereld zijn die onder de 4 minuten grens op de mijl liep. In 1954 overbrugde hij die afstand in 3.59.4!
- De Amerikaan Robert Mathias wist als eerste atleet zijn titel op de tienkamp die hij in 1948 in Londen behaalde, te verlengen. Hij deed dat met een nieuw wereldrecord en haalde nu 7887 punten!

- De Spelen vallen erg tegen voor Fanny Blankers-Koen, de koningin van de Spelen van 1948. Zij wordt gehinderd door een steenpuist op een vervelende plaats. Ze valt uit op de 100 meter en moet in de finale van de 80 meter horden al na de eerste horde opgeven.

• **Thank's daddy** In 1924 selecteerde het Amerikaans Olympisch Comité kanoër **Bill Havens** voor de Spelen van Parijs. Omdat zijn vrouw hun eerste kindje verwachtte bedankte Havens voor de eer. De kleine liet echter op zich wachten en Bill had rustig naar Parijs kunnen afreizen. Nu liep hij het goud mis dat zijn teammaten en zijn vervanger behaalden.

Achtentwintig jaar later vertegenwoordigde dat kindje de Verenigde Staten in Helsinki en hoe? **Frank Havens** won goud in de individuele Canadese kano 10.000m, waarmee hij vaderlief geen schoner eerbetoon kon geven. Vanuit Helsinki stuurde hij het volgende telegram:

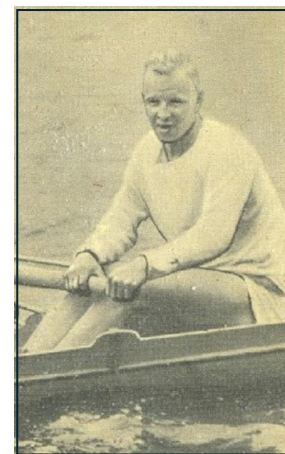
"Papa, bedankt om in 1924 op mijn geboorte te hebben gewacht. Ik kom naar huis met de gouden medaille die jij toen had moeten winnen. Je liefhebbende zoon Frank."

Belgische prestaties

- De twee Belgische atletiekmedaillewinnaars van 1948 kwamen niet meer aan de bak: Gaston Reiff, die op het einde van zijn sportcarrière zat, werd volledig weggedrukt in de finale van de 5000 m en Etienne Gailly was niet aanwezig omdat hij op dat moment met zijn regiment, de Belgische paracommando's, voor de Verenigde Naties in Korea vocht.
- De wielrenners hielden de Belgische eer hoog en wonnen twee gouden en één zilveren medaille. In de

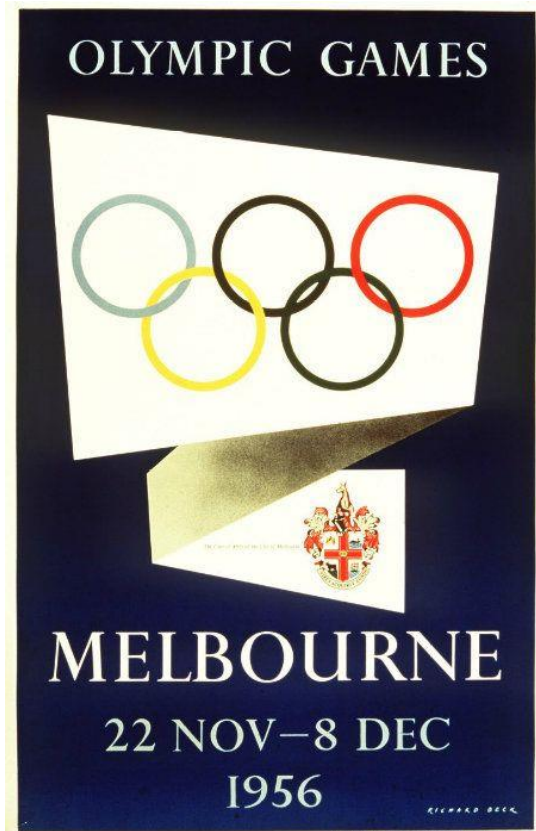
individuele wegwedstrijd won André Noyelle voor zijn ploegmaat Robert Grondelaers. België haalde ook nog de gouden medaille in het ploegenklassement dankzij de vierde plaats van Lucien Victor.

- In het roeien eindigden Bob Baetens en Michel Knuysen tweede na de Amerikanen in de twee zonder stuurman.

VLNR: André Noyelle wint als voorloper van gouden Greg de Olympische wegrit. De Deense Lis Hartel wordt van haar paard geholpen. Roeier Michel Knuysen

MELBOURNE 1956

De spelen van 1956 werden toegewezen aan Melbourne (Australië). Melbourne werd verkozen boven Mexico-city, Buenos Aires en 6 Amerikaanse steden.

Er namen 67 landen deel. Er waren 17 verschillende sporten en 3384 atleten waaronder 374 vrouwen.

Prins Philip Van Mountbatten, gemaal van de onlangs overleden Koningin Elisabeth, mocht de honneurs van de openingsspeech waarnemen.

De 19 jarige beloftevolle atleet Ron Clarke kreeg de eer om de Olympische vlam aan te steken. Deze Ron Clarke liet later trouwens nog van zich horen met ongelooflijke prestaties: in 1965 liep hij tijdens een Europese tournee van 44 dagen niet minder dan 18 wereldrecords over verschillende afstanden gaande van 3 mijl tot 20 km. Hij was trouwens ook de eerste atleet die onder de barrière van 28' dook op de 10000m met een tijd van 27'39"4!!.

Door een aantal internationale crises waren er heel wat boycotts. Egypte, Libanon en Irak namen niet deel omwille van de Suezcrisis. Spanje, Nederland en Zwitserland namen niet deel; zij protesteerden op die manier tegen de manier waarop Rusland de Hongaarse opstand onderdrukte. En ook de Volksrepubliek China weigerde deel te nemen als protest tegen de deelname van Formosa, nu Taiwan.... Niets is ons vreemd...

Hoogtepunten

- Door de lange afstand besloten heel wat nationale olympische comités, waaronder het Belgisch Olympisch Comité, om een beperkte afvaardiging naar de Spelen te sturen. Tezamen met de internationale onrust zorgde dit ervoor dat het deelnemersaantal lager lag dan vier jaar eerder.
- De 'Melbourne Cricket Ground' was voor de gelegenheid omgetoverd tot een atletiekstadion en deed dienst als olympisch stadion. Toch was de belangstelling voor de atletiek mager. De meeste aandacht van de Australiërs ging uit naar het zwemmen, waarin de Australiërs, dankzij revolutionaire trainingstechnieken, een voorsprong hadden ontwikkeld op hun concurrenten. Bij de mannen won Australië vijf van de zeven titels. Bij de vrouwen was er aandacht voor Dawn Fraser, de eerste zwemster die de 100 meter in minder dan één minuut aflegde.
- De Amerikaanse Pat McCormick won beide onderdelen bij het schoonspringen net als ze dat had gedaan bij de spelen van 1952.
- Nadat op de spelen van 1952 alleen atleten uit de Bondsrepubliek Duitsland deelnamen, was er dit jaar een gezamenlijk team met de DDR.
- De lokale favoriet Betty Cuthbert werd de *Golden Girl* van de spelen door haar drie overwinningen bij het hardlopen..
- De Amerikanen mannen behaalden in de atletiekonderdelen vijftien overwinningen op vierentwintig wedstrijden. Bob Morrow won de 100 en de 200 meter. Dit was niet meer gebeurd sinds Jesse Owens' dubbelslag in 1936.
- Op de halve fond was de grote held van de Spelen de Sovjet Vladimir Koets. Hij won de 5.000 en de

10.000 meter. In beide loopnummers vocht hij een verbeten duel uit met de Brit Gordon Pirie. Op de 10.000 meter, het openingsnummer van de atletiek, was dit duel voor Pirie te hard geweest. Pirie kon het tempo van Koets niet aan en zou uiteindelijk slechts als achtste eindigen. Tijdens de 5.000 m had Pirie zijn lesje duidelijk geleerd: hij wist dat hij het moordende tempo van Koets niet kon bijhouden en liep voor de tweede plaats.

- Emil Zátopek was er in Melbourne opnieuw bij en probeerde zijn olympische marathontitel te verdedigen. Zátopek was echter niet meer zo sterk als vroeger en moest zijn kroon op de marathon afstaan aan de 36-jarige Fransman Alain Mimoun, die al sinds 1948 deelnam aan de Spelen. Leuke anekdote is wel dat er een valse start was in de marathon.
- Andere grote helden van deze Spelen waren de Hongaar László Papp, die voor de derde opeenvolgende keer de titel greep in de boksklasse superwelergewicht, en de Sovjet Lev Jasin, de legendarische doelman van het winnende Sovjet-voetbalteam.

Waterpolo:

Ondanks de Russische hardhandige onderdrukking van de Hongaarse opstand, waren beide landen aanwezig in Melbourne. Het hoeft geen betoog dat er bij onderlinge confrontaties extra-sportieve motieven meespeelden. Die animositeit culmineerde in de waterpolo wedstrijd Hongarije – Rusland.

Van het begin tot het eind werd er geslagen en geschopt tijdens de wedstrijd. Op een gegeven moment sloeg Hongarije-aanvoerder Dezső Gyarmati een speler van de Sovjet-Unie. Ondertussen scoorde Ervin Zádor echter twee keer.

In de laatste periode stond Hongarije met 4-0 voor op de Sovjet-Unie toen Valentin Prokopov Zádor sloeg na beledigingen aan zijn familie. Zádor verliet het zwembad. Het publiek had zich volledig tegen de Sovjets gekeerd, de politie moest de menigte scheiden. De wedstrijd werd gestaakt en de 4-0 van dat ogenblik werd als einduitslag behouden.

De foto van Zádors bloedende oog kwam overal ter wereld in de krant en leidde tot de omschrijving 'Blood in the Water'. Verhalen dat het water volledig rood gekleurd was waren sterk overdreven. Zádor verklaarde dat het enige wat hem bezighield was of hij de volgende wedstrijd kon spelen.

Belgische prestaties

In België had men maandenlang de hoop op een gouden medaille gezet op Roger Moens. Moens had een half jaar voor de Spelen tijdens een wedstrijd in Oslo, in het Bisletstadion, het wereldrecord op de 800 meter verbeterd en op 1.45.7 gebracht. De Oost-Vlaming had als het ware niets van zijn concurrenten te vrezen. Maar het noodlot sloeg toe in september

1956, toen Moens tijdens een training op een tennisveld tegen een paaltje liep en er een spierletsel aan overhield. Moens moest afzeggen voor de Spelen. België haalde uiteindelijk twee zilveren medailles, gewonnen door de worstelaar Jozef Mewis en de zeiler André Nelis.

Anekdoten

Geen medaille maar toch succes

Met haar vierde plaats miste de Zweedse hoogspringster Gunhild Larking (1936-) nipt het podium, maar haar knappe verschijning wekte heel wat internationale interesse. George Silk (1916-2004), die de Spelen versloeg als fotograaf van het beroemde Amerikaanse magazine Life, kielte haar met zijn telens en toen die gepubliceerd werd kreeg de uitgever massaal veel reacties.

Oeps, kleine vergissing

Toen voor Taiwan per vergissing de Chinese vlag gehesen werd, spurtten de deelnemers van dat eiland naar de vlaggenmast en sleurden ze de vlag naar beneden.

Toen al

Net voor de Spelen slingerde de Amerikaan Hall Connolly (1931-2010) de kogel 70m33 ver, het eerste van zijn zeven wereldrecords die hij bijna tien jaar in

zijn bezit hield. Het bijzondere was dat Connolly bij zijn geboorte een ernstige zenuwbeschadiging had opgelopen aan de linkerarm, waardoor die slecht ontwikkelde. In 1973 bekende Connolly dat hij doping had gebruikt en verklaarde hij onder eed aan de United States Senate Committee:

"De overweldigende meerderheid atleten die ik ken zou alles slikken en bijna zichzelf doden om hun atletische prestaties te verbeteren. Ik ken heel wat atleten uit het Olympisch team van 1968 die zoveel littekenweefsel en zoveel punctiegaatjes op hun achterwerk hadden dat het moeilijk was om een nieuw plekje te vinden voor de zoveelste inspuiting."

Véél te zwaar

De Amerikaan Charles Vinci (1933-), een amper 1m50 grote gewichtheffer bij de bantams, ontdekte een kwartier voor het wegen dat hij 200 gram te zwaar was. Hij spurtte naar een kapper en die snijbeurt

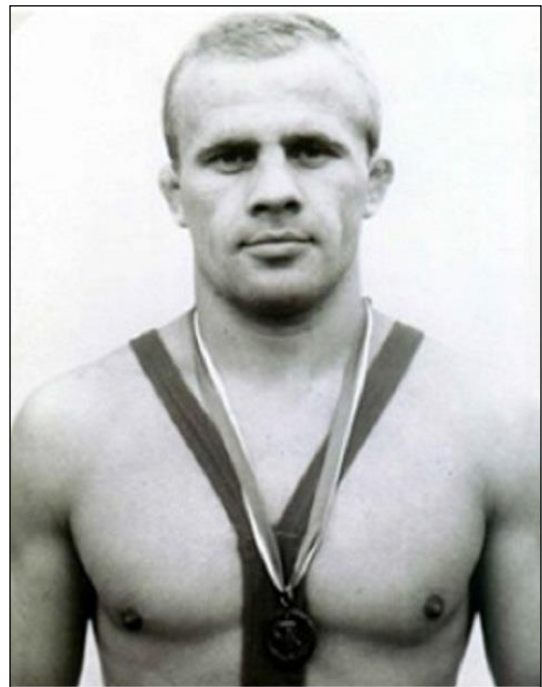
bezorgde hem niet alleen het juiste gewicht maar ook het goud met een wereldrecord bovenop.

Massaal naar het Westen

45 leden van de Hongaarse delegatie keerden na de Spelen niet terug naar hun land.

Hoogspringster Gunhild Larking

Worstelaar Jef Mewis

Zeiler André Nelis.

Lev Yashin keeper van Rusland alias the Black Spider

ROME 1960

De Olympische Zomerspelen van de XVII Olympiade werden in 1960 gehouden in Rome, Italië. Rome werd verkozen boven Lausanne, Detroit, Boedapest, Brussel, Mexico-Stad en Tokio. Rome was al in 1908 aangewezen om de Spelen te organiseren, maar vanwege de uitbarsting van de Vesuvius, die een deel van Napels verwoestte besloot Italië om het geld voor de Olympische Spelen te besteden aan de heropbouw van de stad en werd de eer aan Londen gelaten.

Italië had dus de Spelen van 1908 mislopen, nu werd Rome wel verkozen en laat dat nu net de thuisstad zijn van Keizer Theodosius I (346-395), die 1567 jaar voordien de oude Spelen verboden had.

De Italiaanse staat en het Italiaans Olympisch Comité stelden zich financieel borg voor deze Spelen.

Er werden inderdaad kosten noch moeite gespaard: aan de voet van de Monte Mario werd een marmeren stadion met 80.000 plaatsen gebouwd. Niet ver daarvandaan werd het zwembassin aangelegd.

Het turnen vond plaats in de Thermen van Caracalla, het worstelen in de Basilica van Maxentius en de marathon startte aan de voet van de Capitolijs en eindigde onder de Triomfboog van Constantijn.

Hoogtepunten

- De Deense zeiler Paul Elvstrøm wint zijn vierde opeenvolgende medaille op een individueel onderdeel. De enige twee atleten die dit ooit hebben weten te evenaren zijn Al Oerter en Carl Lewis
- Schermer Aladár Gerevich uit Hongarije wint zijn zesde opeenvolgende medaille in een teamonderdeel. Hij won eerder op de Spelen van 1932, 1936, 1948, 1952 en 1956.
- Atlete Wilma Rudolph, 'De Zwarte Gazelle', wint drie gouden medailles: de 100, de 200 en de 4 x 100 meter.
- Abebe Bikila uit Ethiopië, een soldaat van de keizerlijke wacht, wint de marathon op blote voeten en wordt de eerste zwarte Afrikaanse olympische kampioen. In zijn thuisland gebruikte hij wel vaak schoenen op de slechte paden. Op het mooie parcours in Rome vond hij dit niet nodig.
- De Amerikaanse mannen winnen voor de tweede maal in de olympische geschiedenis de sprintnummers in de atletiek niet. Op de 100 meter gaat de zege naar de Duitser Armin Hary, die voor de Spelen al het wereldrecord op 10.0 had gebracht. De winst op de 200 m ging naar de Italiaan Livio Berruti. Hij liep de 200 m in 20.5. De Amerikanen winnen wel andere atletiekonderdelen. Op de 400 meter zegeviert Otis Davis, die de Duitser Carl Kaufmann op de eindmeet verslaat. Beide lopers krijgen wel dezelfde tijd: 44.9, wat meteen ook een nieuw wereldrecord was.
- De achttienjarige Cassius Clay, later beter bekend geworden als Muhammad Ali, wint bij het boksen in de categorie lichtzwaargewicht.
- Zuid-Afrika neemt voorlopig voor het laatst deel aan de Spelen. Tot 1992 zou het land niet meer mogen deelnemen vanwege het apartheidsregime.
- De Zweedse kanoër Gert Fredriksson wint zijn zesde olympische titel.
- De Deen Knud Enemark Jensen zakt tijdens het wielrennen in elkaar door het gebruik van amfetamines en overlijdt later in het ziekenhuis.
- Bij het zwemmen is het ongemeen spannend op de 100 meter vrije slag tussen de Australiër John Devitt en de Amerikaan Lance Larson. Beide zwemmers tikten op nagenoeg hetzelfde moment aan. Aangezien men nog niet over elektronische meettoestellen beschikt, moeten de scheidsrechters beslissen. Zij kennen de zege uiteindelijk toe aan de Australiër.
- De Griekse kroonprins Constantijn wint het goud bij het zeilen in de Draak-klasse.
- Grote verrassing in het hockeytoernooi: Pakistan versloeg in de finale India, dat gedurende 32 jaar telkens de titel in de wacht had gesleept op de Spelen.

Belgische prestaties

- Nadat hij vier jaar eerder had moeten afzeggen voor de Olympische Zomerspelen van 1956, was Roger Moens present in Rome en dé grote favoriet voor de 800 m. Moens was nog steeds wereldrecordhouder, maar had niet de grote topvorm te pakken. Hij werd in de finale voorbijgesneld door de onbekende Nieuw-Zeelander Peter Snell. Snell liep Moens voorbij langs de binnenkant van de baan in de laatste rechte lijn. Moens, die de Jamaicaan George Kerr vreesde en rechts achter zich keek in de laatste meters, had Snell niet zien aankomen; een fatale fout: Moens werd tweede, na Snell.
- België haalde een 2de zilveren medaille; nu in het wielrennen door Léo Sterckx op de sprint over 1 km.
- Wielrenner Willy Vanden Berghen behaalde dan weer brons op de individuele wegwedstrijd.
- Na Melbourne 4 jaar voordien, wist zeiler André Nelis opnieuw een medaille binnen te halen voor ons land: deze keer werd het brons.

Anekdoten

Consternatie tijdens de moderne vijfkamp.

Tunesië schreef voor het eerst drie atleten in voor de moderne vijfkamp. Het trio had echter weinig kaas gegeten van dit nummer en slaagde erin om niet één puntje te behalen. Zo tuimelden ze alle drie van het paard, omdat ze dat nog nooit bereden hadden. In het zwemmen ontsnapte een Tunesiër ternauwernood aan de verdrinkingsdood. En ook het schieten was niet hun sterkste kant, heel wat kogels landden gevaarlijk dicht in de buurt van de juryleden, waarop die beslisten om de ploeg uit te sluiten voor dat onderdeel kwestie van verdere ongelukken te vermijden. Slechts een van de drie Tunesiërs kon met een sabel overweg, waarop hij de plaats van zijn twee collega's innam zonder zijn masker af te doen. De fraude werd ontdekt en Tunesië werd uit de uitslag geschrapt.

Fenomeen Wilma Rudolph

De Zwarte Gazelle **Wilma Rudolph** (1940-1994) won drie keer goud: 100, 200 en 4x100m. De Amerikaanse was de twintigste uit een gezin van tweeëntwintig kinderen en werd met een gewicht van amper twee kilogram veel te vroeg geboren. Bovendien kreeg ze kinderverlamming, longontstekingen en op de koop toe ook nog eens roodvonk. Ze was zes toen ze voor het eerst kon lopen, zij het met beugels.

De dagelijkse massage van haar broers en zusters bevrijdde haar met succes van die handicap, ze was net elf toen haar moeder haar voor het eerst op een prachtige manier zag basketten. Bovendien legde ze zich toe op lopen en werd ze door **Ed Temple** (1927-2016) ontdekt, die haar verder begeleidde. Amper zestien jaar oud won ze brons met de Amerikaanse estafetteploeg 4 x 100m op de Spelen van 1956 in Melbourne. En net voor Rome schreef ze geschiedenis door het wereldrecord van de 200m met een chrono 22.9 te verpulveren op de Amerikaanse kampioenschappen in het Texaanse Corpus Christi. Net voor de finale van de 4 x 100m verstuurde ze in Rome haar enkel, maar ze verbeet de pijn en hielp haar ploeg aan de zege. Tijdens een meeting in het Duitse Stuttgart net na de Spelen drukte ze het wereldrecord van de 100m naar 11.3

en nog eens twee jaar later stopte ze met atletiek. Ze huwde, kreeg vier kinderen maar stierf op 54-jarige leeftijd aan een hersentumor.

Welk fluitsignaal???

Tijdens de hockeywedstrijd Frankrijk-België om de negende plaats klonk plots een fluitsignaal. De Belgen staakten hun spel maar de Fransen speelden lustig verder en scoorden zelfs een doelpunt dat door de scheidsrechters werd toegekend. De **1-0** einduitslag en het **2-1** verlies nadien tegen de Nederlanders betekende meteen ook dat de Belgen vrede moesten nemen met de elfde plaats. Het fluitsignaal bleek immers afkomstig te zijn van een verkeersagent buiten het stadion.

Kleinste verschil.

Na een legendarische strijd versloeg de Amerikaan **Rafer Johnson** (1935-) in de tienkamp zijn Taiwanese trainingsmaat en studiegenoot **Yang Chuan-kwang** (1933-2007). Enkel de afsluitende 1.500m kon de twee van mekaar scheiden, Johnson finishte zeven seconden eerder en haalde het goud met luttele 37 punten voorsprong, het kleinste verschil ooit.

Warm, heel warm!

Na zijn negatieve ervaring op de Spelen van 1956, toen hij tijdens de 50km snelwandelen instortte in het zicht van het stadion, was de Brit **Don Thompson** (1933-2006) vastberaden om het in Rome beter te doen. Om te wennen aan de drukkende hitte oefende hij in zijn afgesloten badkamer die gevuld was met verwarmingstoestellen en stoomketels, volgens hem overeenstemmend met de Romeinse hitte- en vochtigheidsgraadcondities in de zomermaanden. Met succes overigens, want hij won het nummer in een nieuw Olympisch record van 4h25:30.

Oeps! Kleine vergissingen!

De Olympische droom van **Wym Essajas** (1935-2005) werd brutaal aan diggelen geslagen. Terwijl zijn reeks van de 800m in het Olympisch stadion gelopen werd vertoefde de

Surinamer nog rustig in dromenland in zijn slaapkamer. Zijn delegatie had hem een volledig fout vertrekuur gegeven.

Een kleine vergissing met grote gevolgen bij de schutters. **Vilho Ylönen** (1918-2000) schoot een schitterende bulls eye, spijtig genoeg niet in eigen roos maar wel in die van een tegenstrever. En daardoor zakte de Fin van de tweede naar de vierde plaats.

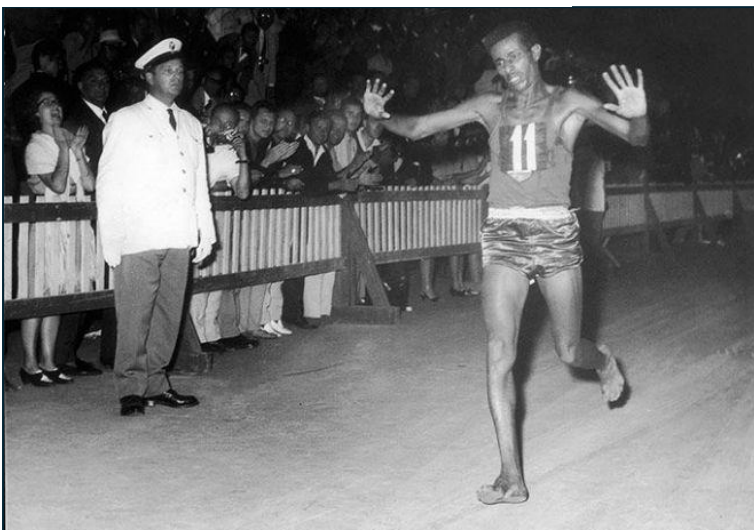
Roger Moens (237) maakt een fatale fout op de 800m en verliest van Peter Snell (83)

Wilma Rudolph omhangen met medailles

Leo Sterckx haalde zilver.

Abebe Bikila wint de marathon op blote voeten en zet een wereldrecord tijd neer: 2h15'16"!

TOKYO 1964

De Olympische Zomerspelen werden voor het eerst in Azië gehouden. In 1964 was het de beurt aan Tokio om voor de organisatie in te staan. In 1936 waren de spelen eveneens aan Tokio toegewezen, maar die beslissing werd toen teruggedraaid omwille van de inval van Japan in China! De organisatie van de Spelen was, dankzij een budget van zesentwintig miljoen dollar, onberispelijk. De sportaccommodaties waren nagenoeg perfect, met een indrukwekkend stadion en een reusachtig olympisch zwembad. Ook het olympisch dorp was een pareltje. De Olympische vlag werd op een 15m21 hoge vlaggenmast gehesen, exact de lengte waarmee Mikio Oda (1905-1998) in 1928 het hink-stap-springen won op de Spelen van Amsterdam en daarmee de eerste Japanse winnaar werd.

Hoogtepunten

- Het olympisch vuur werd aangestoken door Yoshinori Sakai, de nationale universitaire kampioen op de 400 meter. Hij werd op 6 augustus 1945 geboren in Hiroshima op de dag dat daar de eerste atoombom ontplofte.
- Voor het eerst stonden judo en volleybal op het programma. Beide sporten waren zeer populair. Japan wist drie gouden medailles te winnen bij het judo, maar de titel in de open klasse ging naar de Nederlander Anton Geesink die de Japanner Akio Kaminaga in de finale versloeg. En dat kwam hard aan bij het Japanse publiek.
- De gymnaste Larissa Latynina (Sovjet-Unie) won twee gouden, een zilveren en twee bronzen medailles. Daarmee bracht zij haar totale aantal olympische medailles op 18 (9 keer goud, 5 keer zilver en 4 keer brons).
- Abebe Bikila uit Ethiopië wist als eerste atleet met succes zijn olympische titel op de marathon te verdedigen, en dat nog geen zes weken nadat zijn blindedarm was verwijderd.
- De Amerikanen waren oppermachtig in de atletiek: ze wisten niet minder dan 12 van de 24 atletieknummers te winnen.
- De Nieuw-Zeelander Peter Snell, nog een nobele onbekende in 1960, was inmiddels uitgegroeid tot een van de grootste atleten van zijn tijd. Hij had het wereldrecord van Roger Moens verbeterd en behield in Tokio zijn olympische titel op de 800 m. Ook won hij de 1.500 meter.
- De zeventienjarige Amerikaan Don Schollander won in het zwemmen vier gouden medailles, op de 100 en 400 m vrije slag en in team op de 4 × 100 en de 4 × 200 m vrije slag.
- In het zwemmen won de Australische Dawn Fraser voor de derde maal op rij de 100 m vrije slag.

Belgische prestaties

- België haalde twee gouden medailles op deze Spelen. De eerste kwam er in de atletiek. Daar haalde Gaston Roelants de gouden plak binnen op de 3000 meter steeple. Roelants was de grote favoriet. In 1960 was hij al vierde geworden in Rome en in Belgrado was hij in deze discipline Europees kampioen geworden. Tijdens de finale in Tokio bleek zijn meesterschap: halverwege de wedstrijd liep hij onweerstaanbaar weg van alles en iedereen en liep uiteindelijk een tijd van 8'30.8". Twee andere Belgische atleten zorgden ook voor mooie prestaties: Jacques Pennewaert haalde de finale op de 800 meter, Wilfried Geeroms deed hetzelfde op de 400 meter horden.
- De tweede gouden medaille kwam er in het wielrennen. Daar haalde Patrick Sercu het goud in de tijdrit over 1 kilometer, voor de Italiaan Pettenela en de Fransman Trentin. In de wegwedstrijd kon Eddy Merckx zich niet afscheiden van het peloton. Merckx eindigde twaalfde. Walter Godefroot was fortuinlijker. Hij veroverde de bronzen plak. Het goud ging naar de Italiaan Zanin; het zilver was voor de Deen Rodian.

Anekdoten

De volhouder wint....

Nadat hij op de 3 voorgaande Olympische spelen telkens 2de werd in het Grieks-Romeins worstelen wist de Hongaar Imre Polvak nu de gouden medaille in de wacht te slepen.

Vernederd

Omdat ze in 1963 als eerste vrouw de speer over zestig meter had geworpen, was de Russische Elvira Ozolina (1939-) de grote favoriete in Tokio. De winnares van vier jaar voordien in Rome eindigde echter vijfde en was hierdoor zo vernederd dat ze haar hoofd volledig kaal schoor en zelfs weigerde om een pruik of hoed te dragen.

Pas later bekend

In het boksen ging de titel bij de zwaargewichten naar de Amerikaan Joe Frazier (1944-2011), die het later tijdens zijn profcarrière driemaal tegen Mohammed Ali (1942-2016) opnam en zelfs een keer won. Van zijn 37 prof-wedstrijden won hij er 32, waarvan 27 met KO. In 1970 kroonde hij zich tot wereldkampioen nadat hij landgenoot Jimmy Ellis (1940-2014) in het beslissende gevecht versloeg. Het jaar nadien verdedigde hij zijn titel met succes in 'the fight of the century', toen hij Mohamed Ali in de achtste ronde KO mepte. Twee jaar later verloor hij zijn kroon aan George Foreman (1949-).

Verkeerde geraakt

De Spaanse pluimgewicht Valentin Loren (1946-) werd wegens herhaaldelijk vastklampen gediskwalificeerd, waarop hij doodleuk de scheidsrechter naar het canvas klopte. Hij werd levenslang geschorst.

Onverwacht

Totaal onverwacht won de Amerikaan Billy Mills (1938-) de 10.000m. De sponsor van de Amerikaanse ploeg had hem zelfs geen schoenen ter beschikking gesteld, want die waren enkel voor 'potentiële winnaars'. Bovendien mocht hij na aankomst geen ereronde afleggen, omdat andere lopers hun wedstrijd nog niet beëindigd hadden. Op de slotdag van de Spelen finishte hij ook nog eens als veertiende in de marathon.

De Britse Ann Packer (1942-) vertrok als grote favoriete op de 400m. De Australische Betty Cuthbert (1938-2017) stak daar echter een stokje voor en Packer moest zich tevreden stellen met zilver. Ze stond ook ingeschreven voor de 800m, die ze slechts eenmaal had gelopen. Maar door haar verlies was ze zo teleurgesteld dat ze besliste om aan dat nummer te verzaken, in plaats daarvan ging ze winkelen in de straten van Tokio. Toen haar verloofde Robbie Brightwell (1939-) als favoriet zelfs het podium van de 400m niet haalde, besliste ze om die 800m toch te lopen. Met succes, want tot ieders

verbazing haalde ze goud. Verloofde Brightwell werd later eveneens beloond, want hij haalde zilver met de estafette 4 x 400m.

Onder de tien

Ondanks hij een paar schoenen moest lenen en in de slechte baan 1 liep, won Bob Hayes (1942-2002) de 100m en verbeterde hij met 9.9 ook het eigen wereldrecord. Door te veel rugwind kon de chrono niet erkend worden. Dank zij 'Bullet Bob' haalden de Amerikanen vervolgens ook goud in de 4 x 100m. Bij de laatste stokwissel lag Hayes nog in vijfde positie, maar in die laatste rechte lijn klokte hij af in 8.5, de snelst gelopen chrono ooit. Het leverde de Yankees een nieuw wereldrecord op, maar het was meteen ook het einde van de atletiekcarrière van Hayes. Eind 1964 tekende hij een profcontract bij het footballteam van de Dallas Cowboys. De twee daaropvolgende jaren liet hij de meeste *touch downs* optekenen, niemand kon hem immers bijhouden. In 1971 won hij met dat team de zo gegeerde Super Bowl, het nationaal kampioenschap zeg maar.

Sprintnummer?

In het sprintnummer op de wielersbaan vestigden de Italiaan Giovanni Pettenella (1943-2010) en de Fransman Pierre Trentin (1944-) een Olympisch record met een surplace van 22 minuten.

Nipt, heel nipt

In de 195 km lange wegrit finishte Sture Petterson (1952-1983) amper 16/100ste na de Italiaanse winnaar Mario Zanin. Spijtig genoeg voor de Zweed haalde hij daarmee de 52ste plaats. De Belg Walter Godefroot (1943-) kreeg brons, de Deen Kjell Rodian (1942-2007) zilver. Het was een sprint van een voltallig peloton en er was geen fotofinish.

Volley voor vrouwen

Voor het eerst ook volleybal voor vrouwen met een Japanse overwinning als bekroning. Na deze winst werd de 31-jarige kapitein Masae Kasai (1933-2013) door de Japanse premier Eisaku Sato (1901-1975) uitgenodigd. Tijdens deze ontmoeting bekende Kasai dat ze door de ontzettend zware voorbereiding op de Olympiade geen kans had gezien om een geschikte man te vinden en dus nooit aan trouwen was toegekomen. Premier Sato stond erop om haar een helpend handje toe te steken en organiseerde een ontmoeting met Kazuo Nakamura, waarmee ze nadien ook huwde. Na haar sportieve carrière werd ze de succesvolle trainster van het nationale team, waarmee ze 175 opeenvolgende overwinningen behaalde. Hoogtepunt was het WK in Moskou waar de Japanse vrouwen de Sovjet Unie van de troon stootten.

Vijfkamp

De vijfkamp voor vrouwen stond eveneens voor het eerst op het programma. Die eerste titel ging met een nieuw wereldrecord van 5.246 punten naar de Russische Irena Press (1939-2004), waarmee ze de Britse Mary Rand (1940-) 200 punten voor bleef en de andere Russische Galina Bystrova (1934-1999) 350 punten aan het been lapte.

Irena Press had vier jaar voordien al de 80m horden gewonnen en was de jongere zus van Tamara

Press (1937-), die in Tokio goud haalde in het discuswerpen en het kogelstoten, nadat ze vier jaar voordien zilver won in het discus en goud met de kogel

Beide zussen werden door hun concurrenten met een scheef oog bekeken, sommigen noemden hen zelfs de 'Press Brothers'. Toen de geslachtstesten werden ingevoerd in 1968 verdwenen de twee plots van het sporttoneel, wat voor velen een bekenenis was. Irina ging als officier bij de grenstroepen van de KGB werken, Tamara schreef heel wat boeken over sport.

Gaston Roelants op weg naar goud op de 3000m Steeple.

Patrick Sercu op het podium!

Walter Godefroot en Eddy Merckx in Tokio!

MEXICO 1968

In 1968 werden de OS gehouden in Mexico. Voorafgaand aan de spelen was er heel wat tumult over de keuze voor de stad omwille de grote hoogte (2700m boven de zeespiegel) van zijn ligging. Trainers en medici beweerden dat er drama's zouden gebeuren. Uitgebreid wetenschappelijk onderzoek bracht aan het licht dat de duursporten nadeel zouden ondervinden wegens minder zuurstof in de lucht. Kortere inspanningen zouden dan weer baat hebben bij de mindere luchtweerstand door de ijle lucht. Beide bevindingen bleken bewaarheid.

1968 was het jaar van de studentenrevolte, en dat was ook het geval in Mexico. Voor het begin van de Spelen vonden er in Mexico studentenopstanden plaats, om op die manier wereldwijde aandacht te krijgen voor het repressieve klimaat in Mexico. De regering sloeg deze opstanden hardhandig neer, wat onder andere leidde tot het Bloedbad van Tlatelolco.

Hoogtepunten

- Voor het eerst mocht een vrouwelijke atleet, Norma Enriqueta Basilio de Sotela, hordeloopster en sprintster, het olympisch vuur aansteken.
- De ijle lucht zorgde inderdaad voor veel problemen voor duursporters uit laaggelegen landen. Afrikaanse lopers, die in hun thuisland eveneens op grote hoogte leefden en sportten wisten hiervan te profiteren en wonnen alle loopnummers van 1500 meter en langer.
- De sprinters profiteerden ook van de ideale omstandigheden. Het was dan ook niet verbazend dat vele records sneuvelden. Jim Hines won de 100 m in 9.95; Tommie Smith de 200 m in 19.83; Lee Evans de 400 m in 43.86; Dave Hemery de 400 m horden in 48.1.
- Voor het eerst namen de atleten van Oost- en West-Duitsland deel aan de Spelen in aparte teams, waarbij hun uitslagen ook niet meer gezamenlijk werden opgenomen
- De legendarische Amerikaanse discuswerper Al Oerter wist als tweede atleet in de olympische geschiedenis vier achtereenvolgende gouden medailles te winnen op een individueel onderdeel.
- Voor het Mexicaanse publiek was de grote vedette de Tsjecho-Slowaakse turnster Věra Čáslavská. Zij was al olympisch kampioene geworden tijdens de Spelen in Tokio vier jaar eerder en overtrof zichzelf op deze Spelen. Ze werd all-roundkampioene en, op de evenwichtsbalk na, won ze goud op alle toestellen. Enkele dagen later trouwde ze in de kathedraal van Mexico met haar landgenoot Josef Odložil, winnaar van het zilver op de 1500 meter in Tokio vier jaar eerder.
- De Amerikaanse zwemster Debbie Meyer was de eerste zwemster die drie individuele gouden medailles won op de 200, 400 en de 800 m vrije slag.

Anekdoten

Helemaal anders

Met zijn spectaculaire 'Fosbury Flop' sprong de 21-jarige Amerikaan Dick Fosbury, die onlangs overleed, over 2m24, waarmee hij niet alleen het hoogspringen won maar meteen ook een nieuw tijdperk inluidde. Bij aanvang van de competitie lachte de concurrentie zich een krik om die rare springstijl, maar dat lachen verging hen vlug. Het enthousiasme voor de techniek kende zo'n vlucht, dat elke hoogspringer hem nadien gebruikte. Fosbury zelf vond dit overdreven:

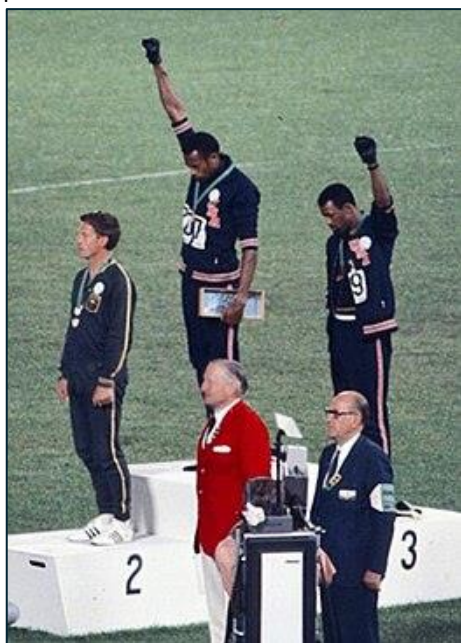
"De techniek maakt maar tien procent uit van het resultaat, het is de sprongkracht die beslissend is."

Om ter verst

Bob Beamon sprong 8m90 ver, een verbetering van het bestaande wereldrecord met 55cm. De sprong sloeg de officials met verbazing. Om helemaal zeker te zijn controleerden ze de elektronisch gemeten afstand ook nog eens manueel. Het record van de Amerikaan hield 23 jaar stand, tot landgenoot Mike Powell in 1991 8m95 sprong. Eigenaardig genoeg ging Beamon nadien nooit nog verder dan 8m22.

Protest

De Amerikaanse sprinters **Tommie Smith** en **John Carlos**, goud en brons op de 200m, staken op het erepodium tijdens het Amerikaanse volkslied met gebogen hoofd een zwart gehandschoende vuist in de lucht en droegen ook zwarte sokken. 'Black Power' op de Spelen.

"Als Olympisch winnaar beschouwt men ons als Amerikanen, anders beschimpt men ons als negers," luidde de verklaring achteraf.

Het voorval werd het tweetal niet in dank afgenomen en beiden werden uit het Olympisch dorp gezet. Later werd hij gerehabiliteerd: in 1978 werd hij opgenomen in de Hall of Fame en in 1996 in de California Black Sports Hall of Fame. In 1999 bekroonde men hem als 'Sportsman of the Millennium Award'. In zijn sportieve loopbaan vestigde hij zeven individuele wereldrecords en was hij bij evenveel wereldrecords estafette betrokken. Zijn eerherstel werd compleet toen hij van de Peace Abbey in Sherborn, Massachusetts de Courage of Conscience Award kreeg. In 2005 werd op de campus van de San Jose University een standbeeld onthuld waarop hij samen met Carlos te zien is.

De blanke Australiër **Peter Norman** die zilver won, steunde het protest van beide Amerikanen en droeg

op het podium een badge met het opschrift 'Olympic Project for Human Rights'. Norman werd hiervoor beboet, maar onderhield de jaren nadien contact met Smith en Carlos. Op 64-jarige leeftijd overleed hij aan een hartaanval, Smith en Carlos reisden naar Australië om hem een laatste groet te brengen en hielpen ook zijn doodskist dragen.

Ondanks galstenen toch goud

De Keniaan Kipchoge Keino won de 1.500m en finishte als tweede in de 5.000m, ondanks een galsteencrisis. De 10.000m kon hij echter niet uitlopen omwille van de helse pijnen. Vier jaar later was hij de beste op de 3.000m steeple.

Voor het eerst

- Waren er geslachtstesten voor vrouwen.
- Werde er gelopen op een tartanpiste
- Waren er zowel manuele als elektronische tijdopnames, de elektronische waren de officiële.
- Stond Indië niet in de finale van het hockey.
- Waren er dopingcontroles en was het ook meteen prijs. . De Zweed Hans-Gunnar Liljenwall bleek overmatig alcohol gebruikt te hebben. Liljenwall haalde aan dat hij slechts twee biertjes had genuttigd om zijn zenuwen te kalmeren tijdens het pistoolschieten. Het mocht niet baten, samen met hem werd de hele Zweedse ploeg van de moderne vijfkamp gediskwalificeerd en moesten ze hun bronzen medaille inleveren.
- Nam Jacques Rogge, ex voorzitter van het IOC, deel aan de yachting, er zouden er nog twee volgen.

Vijf wereldrecords in één nummer

Het hink-stap-springen verliep ongelooflijk spannend, het acht jaar oude wereldrecord werd liefst vijfmaal verbeterd. De Italiaan Giuseppe Gentile opende de dans met 17m10 in de kwalificaties en landde na 17m22 bij zijn eerste finalesprong. Viktor Sanyeyev vijzelde het record naar 17m23 bij zijn derde poging. De Braziliaan Nelson Prudêncio deed er in de vijfde doorgang nog vier centimeter bovenop, maar Viktor Sanyeyev werd uiteindelijk winnaar met een laatste sprong van 17m39. De Oekraïner behoorde tot één van de beste hink-stap-springers uit de geschiedenis, zo werd hij driemaal achtereenvolgens Olympisch kampioen, achtmaal Europees kampioen en vestigde hij twee wereldrecords. Sanyeyev won goud op de Spelen van 1968, 1972 (waar hij het wereldrecord op 17m44 spijkerde) en 1976.

Zwanger? Wie? Ik?

De **Nederlandse** Lia Louer-Hinten was kandidate voor een finaleplaats op de 400m, maar moest zich uit de Spelen terugtrekken toen ze tot haar grootste

verrassing een aantal maanden zwanger bleek te zijn. In het centrum van Mexico voelde ze zich misselijk door de uitlaatgassen van de auto's. Ze stapte naar de arts die haar het heugelijke nieuws meedeelde.

Boksen

Bij de superzwaargewichten goud voor de Amerikaan George Foreman die later tot een bokslegende

uitgroeide. Van zijn 81 gebokste partijen als prof, won 'Big George' er 76, waarvan 68 met KO. Hij werd ook twee keer wereldkampioen. De meest legendarisch titelstrijd bokste hij in oktober 1974 tegen Muhammad Ali, dat gevecht ging de geschiedenis in als de 'Rumble In The Jungle'. Nadien werd hij een succesvol zakenman.

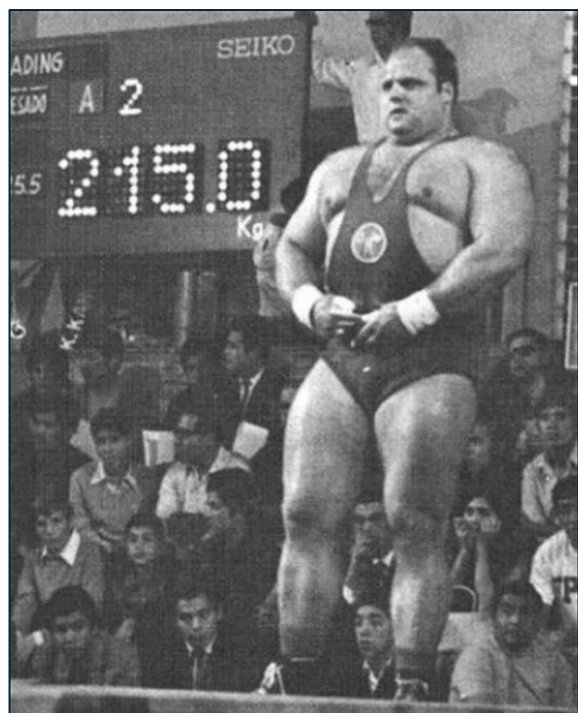
Belgische prestaties

De Belgen deden het niet goed op deze spelen, ze behaalden een zilveren en een bronzen medaille. In het baanwielrennen werd het tandemnummer terug betwist, Daniel Goens en Robert Van Lancker haalden daarin brons.

Gewichtheffer Serge Reding haalde zilver bij de zwaargewichten. Reding begon met gewichtheffen op 18-jarige leeftijd en woog toen al 90 kg, later zou dat tot 140 kg toenemen. Zijn eerste deelname aan het BK eindigde in mineur, hij werd laatste. Hij werd eenmaal wereldkampioen, vestigde zes

wereldrecords en werd zesmaal kampioen van België. Tijdens het WK van 1974 in Manilla ontmoette hij een Filipijnse vrouw met wie hij een relatie begon, maar

toen hij haar op 33-jarige leeftijd bezocht kreeg hij een fatale hartaanval. Meer dan veertig jaar na zijn dood staan de Belgische records in zijn gewichtsklasse nog steeds op zijn naam.

rang	sporter(s)	land	drukken	trekken	stoten	totaal
①	Leonid Zjabotinski	 URS	200.0 kg	170.0 kg	202.5 kg	572.5 kg
②	Serge Reding	 BEL	195.0 kg	147.5 kg	212.5 kg	555.0 kg
③	Joe Dube	 USA	200.0 kg	145.0 kg	210.0 kg	555.0 kg

MUNCHEN 1972

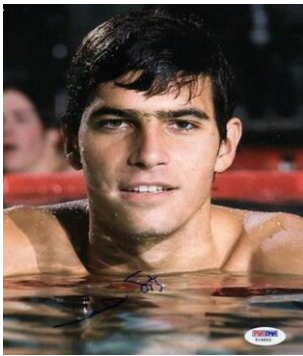

De Beierse stad München kreeg als gaststad van de Olympische Spelen van 1972 de voorkeur op Madrid, Detroit en Montreal. Om de herinneringen aan de dubieuze spelen van 1936 in Berlijn uit te wissen, wilden de Duitsers er vrolijke spelen van maken. Dat lukte in den beginne aardig; de eerste week verliep alles heel voorspoedig en was de sfeer opperbest. Dit werd echter wreed verstoord op 5 september, toen een aantal Palestijnse guerrillastrijders van de organisatie Zwarte September het Israëlische onderkomen in het olympisch dorp binnenvielen. De Palestijnen doodden twee Israëli's en gijzelden negen leden van de Israëlische ploeg. Na lang onderhandelen vond er een totaal mislukte reddingsoperatie plaats, die trouwens rechtstreeks op de televisie te volgen was, waarbij uiteindelijk de negen gegijzelden: vijf Palestijnen en één politieagent de dood vonden!

De Spelen werden een dag stilgelegd en er werd een herdenkingsdienst gehouden in het olympische stadion. Tijdens een toespraak maakte de IOC-voorzitter Avery Brundage een einde aan de onzekerheid of de Spelen wel door zouden moeten gaan met de legendarische woorden: 'The Games must go on'.

Hoogtepunten

- Op deze Spelen werd voor de eerste maal een mascotte voorgesteld: Waldi de dashond.
- Mark Spitz zwom zeven wereldrecords en won daarmee het recordaantal van zeven gouden medailles op één olympisch toernooi.

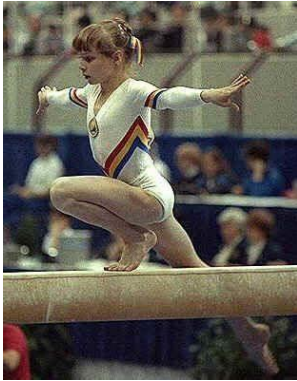
Zijn totaal kwam hiermee op negen. Vier jaar eerder, in Mexico, had hij al twee gouden medailles behaald met de estafetteploeg. In 1972 won Spitz vier individuele nummers: de 100 en

200 meter vrije slag en de 100 en 200 vlinderslag, en drie estafettes: de 4 × 100 en de 4 × 200 m vrije slag en de 4 × 100 m wisselslag.

- Ook het vrouwenzwemmen had zijn grote kampioene. De vijftienjarige Australische Shane Gould haalde drie gouden: 200 en 400 meter vrije slag en 200 meter wisselslag, één zilveren: 800 meter vrije slag en één bronzen medaille: 100 meter vrije slag. De Amerikaanse zwemsters trachtten haar vooraf te imponeren met een T-shirt met de tekst: 'All that glitters is not Gould'. Het bracht duidelijk geen aarde aan de dijk!!

- Lasse Virén uit Finland won de 5.000 en 10.000 meter, nadat hij op het laatste onderdeel ten val kwam. Hij zou deze prestatie weten te herhalen bij de Spelen van 1976. Het succes van de Fin lokte ook geruchten uit. Sommigen meenden dat rendierbloed de sleutel tot zijn succes moest zijn, anderen spraken van bloed doping. Bewijzen zijn er echter nooit geweest.
- De Sovjet Valeri Borzov zorgde voor sensatie door de Amerikaanse sprinters op de 100 en de 200 meter te verslaan.
- Handbal, voor het laatst op het programma in 1936, en boogschieten, niet meer sinds 1920, maken hun rentree op de Olympische Spelen.
- Wildwaterkanoën staat voor het eerst op het programma.
- Tijdens de 400 meter wisselslag halen de Zweed Larson en de Amerikaan McKee tot op de honderdste seconde dezelfde tijd. De gouden medaille wordt toegekend aan Larson op basis van het bestuderen van de tijd tot op een duizendste nauwkeurig. Als een jaar later tijdens een schoonmaakbeurt het zwembad opnieuw wordt gemeten blijkt de baan van de Zweed een paar millimeters korter.

- De Russische gymnaste Olga Korboet werd de lievelinge van de pers nadat ze met de Sovjetploeg het goud in de meerkamp had gewonnen. Helaas verloor ze een kans op een medaille in de individuele meerkampfinale na een val, maar ze won toch nog tweemaal goud op de balk en op de grondoefening. Op de balk baarde ze

opzien door als eerste turnster in de olympische geschiedenis een dubbele achterwaartse salto te maken.

- Twee zwarte Amerikaanse atleten, Vince Matthews en Wayne Collett, die respectievelijk goud en zilver hadden gewonnen op de 400 meter, toonden weinig respect tijdens de medaille-uitreiking door te spelen met hun medailles en met elkaar te grappen terwijl het Amerikaanse volkslied speelde. Beide atleten werden voor het leven verbannen van de Spelen.
- De Amerikaan Dan Gable won de gouden medaille in het lichtgewicht worstelen, zonder dat er ook maar een punt tegen hem werd gescoord.

Anekdoten

Amerika verliest!

Drama in het basketbal, na 63 ongeslagen wedstrijden won de Amerikaanse ploeg voor het eerst geen goud, de finale tegen de Sovjet-Unie werd met één puntje verschil verloren. Bij een 50-49 stand in het voordeel van de Amerikanen noteerde men een betwiste scheidsrechterlijke beslissing. De Russen kregen enkele seconden extra speeltijd en nadat hij eerst nog twee Amerikanen had omgeduwd kon Aleksandr Belov scoren. De verontwaardiging bij de Amerikanen was zo groot dat ze de zilveren medaille weigerden. Die kleinoden liggen overigens nog altijd in een Zwitserse kluis van het IOC opgeborgen.

Winnaar uitgejouwd?

De Amerikaan Frank Shorter eindigde vijfde in de 10.000m maar won de marathon. Het leuke was dat hij in München geboren was, minder leuk was dat het hele publiek hem uitjouwde toen hij tijdens de marathon het stadion binnenliep.

Wat was er gebeurd? De 16-jarige Duitse student Norbert Südhäus liep net voor Shorter in sportuitrusting en met eigenhandig geschilderd rugnummer het stadion in en werd door de toeschouwers enthousiast toegejuicht. Toen Shorter binnenliep begrepen de officials pas wat er gaande was en sleurden ze Südhäus hardhandig van de baan, waarop een enorm boe-geroep weerklonk.

Amper 16 jaar!

Amper zestien was Ulrike Meyfarth toen ze het hoogspringen won, en daarmee was ze in dat nummer de jongste winnaar ooit. Ze verbeterde haar persoonlijke best met zo maar eventjes zeven centimeter. Met die 1m92 evenaarde ze het wereldrecord en klopte ze de Bulgaarse Yordanka Blagoeva en de Oostenrijkse wereldrecordhoudster Ilona Gusenbauer. Nadien viel ze echter in een donker gat, in zoverre dat ze over die gouden 4 september 1972 verklaarde: *"Ik heb die dag vervloekt."*

Ze kon die prestatie initieel niet bevestigen maar vocht zich terug naar de top. Met vallen en opstaan wist ze zich terug in de kijker te springen met een gouden medaille op de OS in Los Angeles 12 jaar later als ultiem resultaat! De cirkel was rond!

Winst voor Klein Duimpje

De Duitse worstelaar Wilfried Dietrich (1,84m – 118 kg) zorgde voor de grootste stunt van de Spelen, toen hij Chris Taylor met een schouderworp vloerde. Normaal gezien weinig opzienbarend, zeker omdat de Duitser zelfs geen medaille kon versieren, ware het niet dat de Amerikaan twee meter groot was en zo maar eventjes 198 kilo woog. Het leverde de Duitser de bijnaam 'Der Kran von Schifferstadt' op, terwijl de Amerikaan de 'Giant Baby' werd genoemd.

Sterke Russen

De Sovjet Unie haalde 99 medailles, waaronder 50 gouden, de Amerikanen 94 met 33 gouden.

De Russische kolos Vassili Alexeiev domineerde het gewichtheffen bij de superzwaargewichten. Gedurende zijn loopbaan verbeterde hij tachtig wereldrecords. Vier jaar na München verlengde hij zijn Olympische titel in Montréal. Zijn 'prestaties' roepen de nodige vraagtekens op. In maart 1970 tilde hij als eerste meer dan 600kg, in München bracht hij dat wereldrecord op 640kg. Hij had een tailleomtrek van 150cm en was bekend om zijn zware trainingsarbeid. Zo tilde hij per sessie meer dan veertig ton. Al die energie haalde hij uit een dagelijkse portie van een halve kilo kaviaar, zes steaks, zes koteletten, een kilo hesp en een fles cognac.....

Belgische prestaties

De Belgen deden het niet goed op deze spelen, ze behaalden opnieuw maar 2 medailles. Wel leuk dat ze allebei in de atletiek werden behaald. Miel Puttemans won zilver op de 10000m in 27'39"6 en Karel Lismont deed hetzelfde op de marathon in een tijd van 2h14'31"8.

In een reeks van de 10000 meter liepen Miel Puttemans en de Engelsman Dave Bedford rondomlang zij aan zij samen aan de leiding ver voor

de rest van het deelnemersveld uit, bij zoverre dat ze op wereldrecord tempo liepen. Ik zie de beelden nog zo voor me waar beiden mekaar aankijken en met mekaar beginnen te praten! Nadien bleek dat ze zich gezamenlijk afvroegen: "zullen we voor het wereldrecord gaan?" Ze besloten het niet te doen. Dave Bedford werd uiteindelijk 6de in de finale. Toch te snel gelopen in de reeks??

Miel Puttemans (61), Dave Bedford (274)

Karel Lismont op weg naar zilver!

50 jaar later, in 2022, ontmoette WALO Karel Lismont in Kortesseem. Karel was er eregast en starter van dienst bij de jaarlijkse Kerkenloop.

MONTREAL 1976

De Olympische Zomerspelen van de XXle Olympiade werden tussen 17 juli en 1 augustus 1976 gehouden in Montreal, de grootste stad in de provincie Quebec, Canada. Montreal is de tweede Franstalige stad die de Zomerspelen organiseert na Parijs. Andere steden die kandidaat waren voor het organiseren van de Spelen in dit jaar waren Moskou en Los Angeles. Moskou was de grote favoriet voor de Spelen van 1976, maar toch besloot het Internationaal Olympisch Comité in 1969 in Amsterdam om de Spelen toe te wijzen aan Montreal, nadat de toenmalige burgemeester, Jean Drapeau, had beloofd 'eenvoudige Spelen' te zullen organiseren. 350 miljoen dollar was uitgetrokken voor de spelen, maar de werkzaamheden ondervonden veel last van de strenge winters in Canada en liepen vertraging op, bij zoverre dat de organisatie van de spelen in het gedrang kwam. Uiteindelijk met een grote overschrijding van de budgetten konden de spelen doorgaan, ook al waren niet alle stadions tot in de puntjes afgewerkt

Hoogtepunten

- Enkele dagen voor de opening van de Spelen was er politieke spanning. De lidstaten van de Organisatie van Afrikaanse Eenheid eisten dat Nieuw-Zeeland zou worden uitgesloten omdat zijn vermaarde rugbyploeg, de 'All Blacks', een serie vriendschappelijke wedstrijden deed in Zuid-Afrika, hoewel de Verenigde Naties hadden opgeroepen tot een sportembargo omwille van het apartheidsregime. Het IOC zwichtte niet, mede omdat rugby geen olympische sport was. Nadat dit verzoek verworpen was, verlieten alle Afrikaanse landen, op Senegal en Ivoorkust na, de Spelen. De Spelen hadden veel te lijden onder deze boycot. Vele grote kampioenen, vooral in de atletiek, waren er niet bij.
- De olympische mascotte van deze Spelen was Amik de bever.
- Voor het eerst in de olympische geschiedenis wist het organiserende land, Canada, geen enkele gouden medaille te halen. De Canadezen moesten het doen met 5 zilveren en 6 bronzen medailles.
- De olympische vlam werd elektronisch verstuurd van Athene naar Ottawa en vandaar werd het in een estafette naar Montreal gebracht. Tijdens een hevige regenbui werd het olympisch vuur bij het stadion gedoofd. Een official stak het vuur weer aan met een aansteker. Omdat dit "not-done" was, werd dit vuur opnieuw gedoofd en werd met een reserve van de originele vlam het vuur weer aangestoken.
- De veertien jaar oude gymnaste Nadia Comăneci uit Roemenië zorgde voor een sensatie door haar prestatie op de brug met ongelijke liggers, zij kreeg voor het eerst de perfecte score 10.0. Uiteindelijk zou zij zevenmaal een 10.0 scoren. Zij behaalde in totaal driemaal goud, eenmaal zilver en eenmaal brons. De Sovjet-gymnaste Nelli Kim won eveneens driemaal goud, op de sprong, de grondoefening en in de meerkampfinale voor teams. De Sovjet-gymnast Nikolay Andrianov deed nog beter met viermaal goud: de meerkamp-individueel, de grondoefening, aan de ringen en bij de sprong. Hij haalde verder nog zilver op de meerkamp voor teams en de brug, en brons bij de voltige.
- De Japanner Shun Fujimoto hielp zijn team aan de gouden medaille in het turnen in de meerkampfinale voor teams en dat ondanks een gebroken knie. Fujimoto brak zijn been tijdens de oefening op de grond en verborg zijn blessure omdat het verschil met de score van de Sovjet-Unie miniem was. Hij deed zijn oefening aan de ringen én maakte zijn sprong af -hij scoorde 9.7- met zijn gebroken knie. Zijn verbetering gaf Japan het goud.
- De Cubaan Alberto Juantorena was de eerste atleet die op dezelfde Spelen de 800 en de 400 meter wist te winnen. Juantorena, bijgenaamd 'El Caballo (het paard)' die nog maar de derde 800 meter in zijn carrière liep, won in een nieuwe wereldrecordtijd:

1.43.47. Hij droeg zijn overwinningen op aan Fidel Castro en de Cubaanse revolutie.

- De Fin Lasse Virén zorgde eveneens voor een dubbelslag in de atletiek. Net zoals in 1972 won hij de 5000 en de 10.000 meter. De vraag blijft echter of Viren dit ook had gekund indien de Afrikaanse landen aanwezig waren geweest.
- Viktor Sanjejev (Sovjet-Unie) won voor de derde opeenvolgende keer het hink-stap-springen.
- De moderne vijfkamp werd getroffen door een schandaal. De Sovjet Boris Onischenko had bij het schermen met zijn degen geknoeid zodat er voor hem een 'touche' werd geregistreerd wanneer er geen was. Dit leidde tot zijn diskwalificatie en de vijandigheid van de rest van het olympische Sovjetteam (het USSR volleybalteam had er zelfs mee bedreigd hem uit het venster te gooien als ze hem zouden tegenkomen).

- De Verenigde Staten kaapt vijf gouden medailles weg in het boksen. Leo Randolph, Howard Davis Jr., Sugar Ray Leonard, Michael Spinks en Leon Spinks waren de gouden atleten. Allen, behalve Davis, werden later ook wereldkampioen.
- De damesatleten waren verplicht een geslachtstest te ondergaan. De enige die hiervan was ontslagen, was Prinses Anne van het Verenigd Koninkrijk, die voor haar land in het paardrijden uitkwam.
- Voor het eerst in de olympische geschiedenis werd een vrouwelijke atlete op doping betrapt. De dubieuze eer viel te beurt aan de Poolse discuswerpster Panuta Rosani. Naast haar, werden nog heel wat andere atleten betrapt op het gebruik van anabole steroïden en/of amfetamines en uit de uitslag geweerd.

Anekdoten

Op de Olympische Spelen in Montréal wonnen de Oost-Duitse meisjes elf individuele zwemnummers. Ook de estafette 4 x 100m wisselslag ging naar de DDR, enkel de 4 x 100m vrije slag ging aan hen voorbij, daarin waren de Verenigde Staten de sterkste. Later bleek dat de Oost-Duitse ploegartsen systematisch *steroïden* toedienden aan hun atleten, die daar zelf niets van wisten.

Terwijl het gebruik van *anabole steroïden* door vrouwelijke krachtsporters gewoon verder ging, verspreidde het zich ook onder sprinters, middenafstandslopers, zwemmers, roeiers en in verschillende wintersporten. De Olympische Spelen van Montreal werden overschaduwd door het dopinggebruik bij de vrouwen. De Spelen leverden de eerste positieve test op van een vrouwelijke atlete en zagen eveneens een dominerende doorbraak van de Oost-Duitse vrouwen. De vermoedens rezen vooral door het mannelijk uiterlijk en de overweldigende prestaties van de DDR-zwemsters. Toen men een Oost-Duitse coach vroeg waarom zijn zwemsters zo'n zware stem hadden, antwoordde hij: *"We zijn naar hier gekomen om te zwemmen, niet om te zingen"*

Een andere voor de hand liggende maar verboden methode is de farmacologische, chemische en fysieke manipulatie. In gewone taal: het in de maling nemen van de dopingcontroleurs, waarbij men moet denken aan het afleveren van oude of andermans urine of het toevoegen van maskerende stoffen aan de urine. Zo zou de Ierse zwemster Michelle Smith (1969-) haar plasje met alcohol besprenkeld hebben, waardoor het urinemonster onbruikbaar werd.

Barbara Krause, een grote kanshebster op medailles, miste de Spelen van Montréal. Officieel omdat ze ziek was, in werkelijkheid weigerden de DDR-artsen haar uit te sturen op grond van verkeerd berekende dopingdosissen en de vrees voor de daaraan verbonden positieve test. Vier jaar later in Moskou haalde ze drie gouden medailles. Als gevolg van het overmatige gebruik van *anabolica* baarde Krause na haar sportcarrière twee gehandicapte kinderen.

Ulrike Richter won in Montréal de 100 en 200m rugslag en met de estafetteploeg de 4 x 100m wisselslag. Drie jaar voordien had ze als 14-jarige het wereldrecord 100m rugslag naar zich toegehaald. Oost-Duitse officials gaven later toe dat ook zij doping kreeg.

Belgische prestaties

De Belgen deden het goed op deze spelen en kwamen naar huis met 6 medailles. Met name de atletiekploeg, die kon bogen op een sterke delegatie deed het uitstekend.

De later betreurde Ivo Van Damme had voorafgaand aan de spelen gezegd dat diegene die hem zou willen verslaan op de 800m een wereldrecord zou moeten lopen. Het gebeurde daadwerkelijk! Juantorena liep 1'43.47" en Ivo werd knap 2de. Op de 1500m

herhaalde Ivo Van Damme dit huzarenstukje: hier werd hij geklopt door de Nieuw-Zeelandse John Walker.

In de marathon liep Karel Lismont zich in zijn kenmerkende hoekige stijl naar een 3de plaats in een tijd van 2u11'12". Hier werd Waldemar Cierpinsky winnaar en Frank Shorter 2de. In dezelfde wedstrijd wist Rik Schoofs in 2u15'52" een mooie 10de plaats te behalen.

Geen medaille, maar wel eens schitterende prestatie voor Fons Brydenbach die in de finale van de 400m in 45.04 knap 4de werd.

In de finale van de 5000m wist Willy Polleunis een mooie 6de plaats te behalen, terwijl Mark Smet op de 10000m finale als 7de finishte.

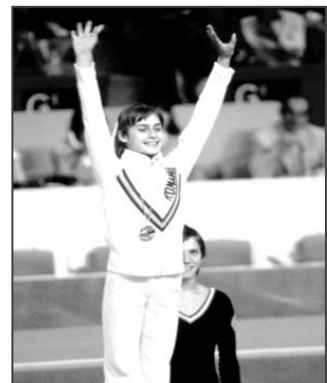
Naast de atletiek waren ook onze ruiters in goeden doen: in het individuele springconcours behaalde

François Mathy een 3de plaats en brons en de Belgische ruiterploeg met daarin Edgard-Henri Cuepper, Stanny Van Paesschen en Eric Wauters haalden brons als team.

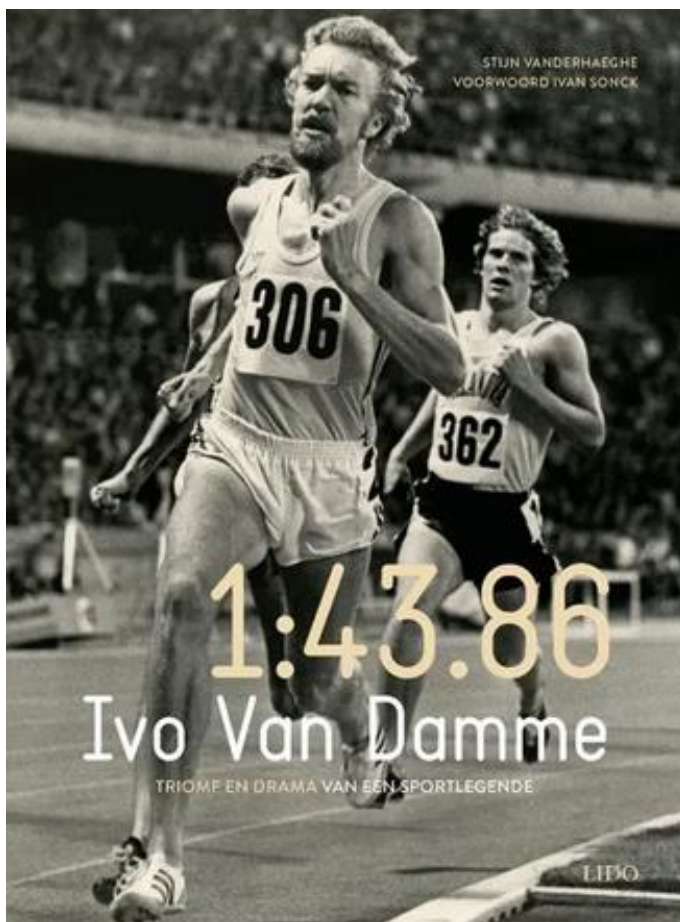
Michel Vaarten, later nog Belgisch pistebondcoach, tenslotte behaalde knap zilver over de 1 kilometer tijdrijden op de wielerpiste.

Karel Lismont bij de medailleceremonie.

Nadia Comaneci

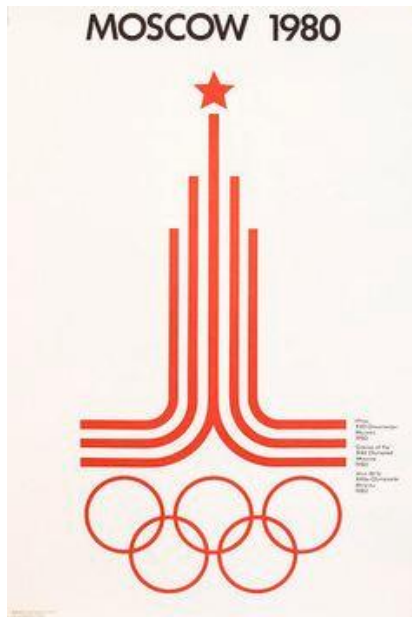

Alberto Juantorena

Stanny Van Paesschen, Edgard-Henri Cuepper en Eric Wauters op het podium na hun 3de plaats

MOSKOU 1980

De Olympische Zomerspelen van de XXIIe Olympiade werden in 1980 gehouden in Moskou, Sovjet-Unie. De enige andere stad die zich kandidaat had gesteld voor het organiseren van deze spelen was Los Angeles. Vanwege de inval van de Sovjet-Unie in Afghanistan in de laatste week van december 1979, stelde de Amerikaanse president Jimmy Carter een ultimatum aan de Russen: de Verenigde Staten zouden niet deelnemen aan de Spelen in Moskou als de Sovjet-troepen zich niet hadden teruggetrokken vóór 20 februari 1980. Dit ultimatum was geheel tegen de olympische gedachte, die voorschrijft dat sport en politiek strikt gescheiden moeten blijven.

Door die door de Verenigde Staten geleide boycot deden slechts 80 landen mee, het laagste aantal sinds de spelen van 1956. De beslissing om de Spelen aan Moskou toe te wijzen was door het Internationaal Olympisch Comité genomen in oktober 1974. Het was toen evident om de universaliteit van de Spelen te ondersteunen door ze voor het eerst aan een communistisch land toe te wijzen. Moskou, dat al over veel sportinfrastructuur beschikte, paste perfect in dat plaatje..

Hoogtepunten

- Ondanks de boycot van enkele grote landen, waren de Spelen toch van een hoog niveau. In de atletiek werden bijvoorbeeld drie Europese en zes wereldrecords verbeterd.
- De mascotte van deze Spelen was Misha, een berenjong.
- Er waren twee boeiende duels tussen twee Britse halve-fondlopers, Sebastian Coe en Steve Ovett. Op de 800 meter wist Ovett te profiteren van Coes afwachtende houding en won. Coe nam wraak door de 1500 meter te winnen.
- De drieëndertigjarige Ethiopiër Miruts Yifter, die vier jaar eerder niet in Montreal aanwezig was door de boycot van vele Afrikaanse landen, kon nu wel zijn meesterschap tonen door de 5000 en de 10.000 meter te winnen.
- Het polsstokhoogspringen werd gewonnen door de Pool Władysław Kozakiewicz in een nieuw wereldrecord: 5,78 m. Voor het eerst werd het wereldrecord polsstokhoogspringen verbeterd op de Olympische Spelen.
- De Sovjet gymnast Aleksandr Dityatin won een medaille in elk van de acht onderdelen die op het programma stonden, waaronder drie gouden medailles.
- Waldemar Cierpinski uit de DDR wist met succes zijn titel bij de marathon te verdedigen.
- De Oost-Duitsers domineerden het roeien; zij wonnen elf van de veertien te verdelen titels.
- Teófilo Stevenson uit Cuba werd de eerste bokser die drie opeenvolgende olympische titels wist te verzamelen.
- Het zwemmen leed enorm onder de afwezigheid van de Verenigde Staten. Toch wist de Sovjetatleet Vladimir Salnikov voor een onvergetelijke prestatie te zorgen. Hij zwom als eerste de 1500 meter in minder dan een kwartier: 14.58.27 en won het goud. Salnikov won ook nog goud op de 400 m vrije slag en de 4 x 200 m vrije slag.
- Nadia Comăneci, de grote vedette van de Spelen in Montreal, was ondertussen volwassen geworden en ze was niet opgewassen tegen de nieuwe lichting turnsters. De Sovjet-Russische Jelena Davydova won de individuele meerkamp. Toch verliet Comăneci de Spelen niet medailleloos; ze won nog twee gouden medailles: op de evenwichtsbalk en op de vloer.

Anekdoten

Twee kwamen niet uit het Oostblok

De Italiaanse **Sarah Simeoni** was één van de twee dames die de heerschappij van het Oostblok in de atletieknummers kon doorbreken. Met 1m97 won ze

het hoogspringen en **María Colón** won het speerwerpen, waarmee ze als tweede de Oostblokheerschappij doorbrak. Meteen was ze ook

de eerste Cubaanse die goud won in een atletieknnummer. Nochtans zag het er in de kwalificaties zo niet naar uit. De Oost-Duitse **Ute Richter** wierp met 66m66 een nieuw Olympisch record en startte dus als favoriete, terwijl María Colón nipt de finale haalde met 62m42. Bij haar eerste poging wierp de Cubaanse niet alleen een nieuw Olympisch record, maar haar 68m40 was meteen ook goed voor het goud. Ute Richter viel met een vierde plaats net naast het podium, het brons werd met twee centimeter gemist.

Mijn schapen en mijn kiekens kan je stelen, mijn leeftijd niet...

Met overwinningen op de 5.000 en de 10.000m groeide de Ethiopiër **Miruts Yifter** (1944-2016) uit tot één van de grote figuren van de Spelen. Eindelijk mag je wel zeggen, acht jaar eerder was hij derde geëindigd in de 10.000m, maar verscheen hij niet aan de start van de 5.000m. Hierover deden de meest waanzinnige geruchten de ronde, van politieke redenen tot het verloren lopen in de catacomben van het stadion. Zal wel altijd een mysterie blijven. Net als zijn leeftijd overigens, die zou in Moskou tussen 33 of 42 jaar geweest zijn. Yifter zelf ontweek die vraag steeds opnieuw en antwoordde de journalisten: "*Mijn schapen en mijn kiekens kan je stelen, mijn leeftijd niet.*"

Medailles voor drie tweelingen

In het roeien verdedigde de tweeling **Jorg** en **Bernd Landvoigt** met succes de titel van vier jaar voordien. In de finale versloegen ze de Russische tweeling **Yuriy** en **Nikolay Pimenov**.

De Russische tweeling **Anatoly** en **Sergey Beloglazov**, met tussen hen in de Amerikaanse succescoach **Donn Ernst**, won goud in het worstelen vrije stijl. Sergey bij de bantamgewicht, Anatoly bij de vlieggewichten.

Een excuus dat kon tellen

Het Oostenrijkse viertal had wel een heel origineel excuus na zijn slechte prestatie in het roeien. Op de oevers had een orkest Weense melodieën gespeeld en daardoor hadden ze in een walskadans geroeid.

Reserveploeg wint

Hockey stond voor het eerst op het programma voor de vrouwen. Door de boycot van de Westerse landen bleef enkel thuisland Rusland over voor de competitie. In allerijl werden Oostenrijk, Tsjecho-Slowakije, India, Polen en Zimbabwe opgeroepen om toch nog een halve competitie mogelijk te maken. Tot ieders grote verrassing wonnen de dames uit Zimbabwe het goud, de Russen eindigden derde na een **0-2** nederlaag tegen

de winnaars van het goud, Tsjecho-Slowakije haalde zilver en speelde **2-2** gelijk tegen Zimbabwe.

De kleinste

De 14-jarige Noord-Koreaanse turnster **Choi Myong-Hui** werd met 1m35 de kleinste deelnemster ooit aan Olympische Spelen. Bovendien woog ze amper 25 kg.

Voor het eerst

Voor het eerst werd tijdens Olympische Spelen het wereldrecord polsstokspringen verbeterd. Na vier uur wedstrijd won de Pool **Wladyslaw Kozakiewicz** het nummer met een sprong van 5m78, zes centimeter hoger dan het eigen wereldrecord. Uiteraard zag het lokale publiek liever landgenoot **Konstantin Volkov** winnen, dus werden de Polen Kozakiewicz en **Tadeusz Ślusarski** bij iedere poging ongenadig uitgefloten. Alle drie gingen ze over 5m65, Kozakiewicz sprong daarna als enige over 5m70 en liet de lat op 5m78 leggen, een nieuwe recordhoogte die hij bij zijn tweede poging overschreed. Daarop begroette hij het publiek met een 'up yours' gebaar zoals op de foto te zien. In het Nederlands kan je het vertalen als 'je kan ze kussen'

Lloyd's mocht dokken

Het Amerikaanse NBC telde 100 miljoen dollar neer voor de TV-uitzendrechten van de Spelen. Omdat ze in Moskou niet aanwezig konden zijn kregen ze via een clause in het contract 90% van het opgehoeste bedrag terugbetaald van de Engelse verzekeringsmaatschappij Lloyd's.

Dolblij ondanks verlies

Nadat in de finale bij de zwaargewichten de bel voor het laatst rinkelde, deed de Hongaarse bokser **Istvan Levai** een vreugdedansje ondanks het feit dat hij verloren had. Hij had het namelijk als enige drie ronden volgehouden tegen **Teofilo Stevenson**.

Prestaties van de Belgen.

De Belgische ploeg deed het niet goed en moest tevreden zijn met amper 1 medaille. Judoka Robert Van De Walle wist goud te behalen in de categorie -

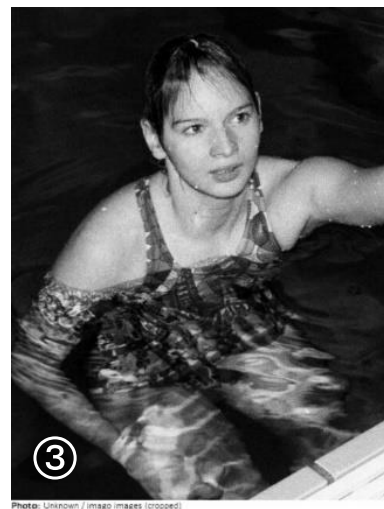
95kg. Het was weliswaar een zwaar bevochten en beklijvende finale tegen thuisjudoka Tengis Koeboeloeri, die op luttele tijd voor het einde van de

kamp beslecht werd met een koka in het voordeel van Robert Van De Walle.

In het zwemmen konden Carine Verbauwen en Yolande Van der Straten zich plaatsen voor de finale van de 200m rugslag, waarin ze respectievelijk 6de en 5de werden. Carine Verbauwen wist daarnaast ook een 6de plaats te behalen in de finale van de 100m rugslag. In de atletiek werd de beste prestatie geleverd door Fons Brydenbach, na zijn finaleplaats in Montreal wist hij zich opnieuw te plaatsen; deze keer werd hij 5de in een knappe tijd van 45.10. In de reeksen van de 400m konden we ook Jacques Borlée (vader van...) aan het werk zien; hij werd uitgeschakeld met een tijd van 47.73.

Lang voor we konden genieten van tig finaleplaatsen en medailles op verschillende kampioenschappen van onze mannelijke 4 x 400m ploeg, kon een damesploeg 4 x 400 zich plaatsen voor de finale: Lea Allaerts, Regine Berg, Anne Michel en Rosine Wallez klaarden dat huzarenstukje en werden 7de in 3.31.6. Het huidige Belgisch record op die afstand is 3.22.12..

Op de marathon kon Karel Lismont zijn voorgaande successen niet evenaren, maar liep zich niettemin naar een knappe 9de plaats in 2.13.27. De zege ging naar Waldemar Cierpinsky voor onze noorderbuur Gerard Nijboer.

① Belgische damesploeg 4x400m: Rosine Wallez, Regine Berg, Lea Allaerts, Anne Michel en ?

② Robert Van De Walle

③ Carine Verbauwen

④ Fons Brydenbach (39) op de OS van Moskou

LOS ANGELES 1984

Los Angeles was de enige stad die zich kandidaat had gesteld om de OS van 1984 te organiseren. De stad was in 1932 al eens gaststad geweest en was dus niet aan zijn proefstuk toe. Opmerkelijk was wel dat niet het stadsbestuur de organisatie voor zijn rekening nam, maar voor het eerst werd een consortium van bedrijven de organisator. Met succes overigens, deze spelen leverden een winst op van 200 miljoen dollar! Nadat de USA de spelen van Moskou in 1980 had geboycot, bleef een antwoord niet uit. Rusland zond dus geen atleten naar de spelen. Bij de opening van de spelen was er een duidelijke referentie naar Jesse Owens; zijn kleindochter bracht de vlam binnen in het stadion. De legendarische 400m hordeloper, Edwin Moses kreeg de eer om de atleten-eed uit te spreken. En wie herinnert zich nog het spectaculaire binnenvliegen in het stadion van Bill Sutor, verkleed als raketman met een jetpack op de rug?

Hoogtepunten

Jesse Owens achterna..

Carl Lewis was ongetwijfeld dé atleet van deze spelen. Hij evenaarde het record van Jesse Owens en wist dus 4 gouden medailles te behalen: 100m, 200m, verspringen en 4 x 100m. *"Alles wat men over mij vertelt en de ambities van de tegenstrevers om mij te kloppen, verontrusten mij helemaal niet, integendeel het motiveert me nog meer"* verklaarde Lewis aan de perslui. *"Ze krijgen allen de gelegenheid om te bewijzen dat ze me werkelijk kunnen kloppen. Ik weet dat dat niet mogelijk is, hier niet en vandaag niet."* En na zijn eerste gouden medaille op de 100m verklaarde hij aan de verzamelde pers: *"One done and three to go!" Van zelfvertrouwen gesproken! Dat bleek eens te meer in het verspringen: bij zijn eerste poging sprong hij 8,54m ver en gaf verstek voor de overige 5 pogingen! Zo zeker was hij dat niemand in staat zou zijn die afstand te overbruggen.*

Tienkamp wordt populair dankzij Daily Thompson.

Tienkampster en Brit **Daily Thompson** hernieuwde zijn titel van vier jaar voordien. Het wereldrecord dat hij in LA vestigde hield negen jaar stand, als Olympisch record bleef het zelfs twintig jaar overeind. De Duitser **Jurgen Hingsen** was zijn grootste rivaal, de twee vochten memorabele duels uit, waarbij ze elkaar om beurten het wereldrecord afsnoepten. De beslissing viel in het polsstokspringen, Hingsen wipte over 4m50, Thompson haalde 5 meter. Voor Thompson op het veld verscheen was de tienkamp een van de minder populaire atletieknummers. Showbeest Thompson

maakte van ieder onderdeel echter een heus spektakel, waardoor de tienkamp enorm aan

populariteit won. In 1984 tijdens de officiële medaille overhandiging floot hij zowaar het nationale 'God save the Queen' en tijdens het TV interview nadien toonde hij vol trots zijn medailles aan de camera met de woorden:

"I've got the Big G, boys, the Big G!"

Marokko aan de top.

Nawal El Moutawakel won verrassend de 400m horden, de Marokkaanse was daarmee de eerste vrouwelijke winnares uit een islamitisch land en landgenoot Said Aouita won glansrijk de 500M.

Marathonverhalen.

De Amerikaanse **Joan Benoit** won de eerste Olympische marathon voor vrouwen, voor **Greta Waitz** beide dames bevestigden later hun status van vrouwelijke top marathon loopsters.

Een wedstrijd met dramatische beelden overigens. Toen **Gabi Andersen-Schiess** het stadion binnenstroomde, overmand door de hitte en door een gebrek aan drinken tijdens de wedstrijd, weigerde ze elke hulp en legde ze zwalpend de laatste meters af. TV camera's hielden de beelden van de 39-jarige Zwitserse skilerares zo lang mogelijk vast en toen ze na vijf minuten eindelijk met spastische bewegingen over de meet stroomde, viel ze in de armen van wachtende artsen. De 'prestatie' leverde haar de 34ste plaats op, maar legde haar ook geen windeieren. De organisator van de marathon van New York bood haar

het vijfvoudige startgeld aan van alle andere deelnemers, wat ze uiteraard in dank aanvaardde. De winst van **Carlos Lopes** (toen 37 jaar oud) in de marathon was het allereerste goud voor Portugal. Na hem finishten de Ier **John Treacy** en de Brit **Charlie Spedding** op plaatsen twee en drie. Voor België konden we Karel Lismont, Armand Parmentier en Johan Geirnaert aan het werk zien.

Hoog, hoger, hoogst...

Een schitterende prestatie kwam op naam van **Ulrike Meyfarth** die twaalf jaar na haar eerste goud in München en ondanks een zwaar depressieve periode er toch terug bovenop kwam. In LA versloeg ze met een sprong van 2m02 de Italiaanse **Sara Simeoni**, meteen ook een nieuw Olympisch record. Daarmee was ze zowel de jongste als de oudste hoogspringster die ooit goud haalde..

Zware teleurstelling voor thuispubliek..

Voor de spelen was in de vakpers al heel wat geschreven rond het nakende duel tussen de Zuid-Afrikaanse, blootsvoets lopende Zola Budd en de chouchou van het Amerikaanse publiek: Mary Decker. Geen wonder dus dat de grootste teleurstelling voor het thuispubliek de val was van Mary Decker in de 3000m. **Zola Budd** werd onder zwaar boegeroep slechts zevende. Volgens Decker en haar Amerikaanse supporters was de blootvoetslopende Zuid Afrikaanse immers oorzaak van die val. De jury die het zaakje onderzocht vond hiervoor echter geen aanwijzingen. In juli 1985 kregen beiden een revanche in het Londense Crystal Palace. Decker won de wedstrijd, Budd eindigde 13 seconden later als vierde.

Dubbel-dubbel

Sebastian Coe won de 1500m voor de tweede keer op rij, dit keer klopte hij landgenoot **Steve Cramm**, In de

800m hernieuwde hij het zilver van vier jaar eerder. Dit keer was de Braziliaan **Joacquin Cruz** hem te snel af.

Albatros...

De bijnaam Albatros dankte **Michael Groß** aan zijn enorme spanwijdte van 2m13 voor een lichaamslengte van 2m01. Het eerste goud over 200m vrije slag leverde hem met een chrono van 1.47.44 ook het wereldrecord op. 's Anderendaags was hij opnieuw de beste, dit keer over 100m vlinderslag met een nieuwe wereldtijd van 53.08.

Rustig aan!?!?:

De Duitser **Thomas Fahrner** zorgde voor de grootste stunt door zich als titelkandidaat van de 400m vrije slag niet voor de finale te kwalificeren. In de reeksen deed hij het kalmpjes aan, met de bedoeling om de finale in één van de buitenbanen te kunnen zwemmen. Pech voor hem was dat hij 19/100ste te traag zwom en de negende tijd neerzette die hem naar de B-finale verwees. Hierdoor was hij zo woedend dat hij die B-finale niet alleen won, maar met 3.50.91 een nieuw Olympisch record zwom maar ook sneller was dan de Amerikaanse winnaar **George Thomas DiCarlo** die goud won met 3.51.23.

Spannend:

Geen zilver in het koninginnennummer, de 100m vrije slag bij de vrouwen, **Carrie Steinseiffer** en **Nancy Hogshead** tikten gelijk aan en beide Amerikanen kregen goud. De chrono en de aankomstrechtters konden de twee niet scheiden.

Madame Butterfly

Mary T. Meagher mocht zonder twijfel de titel van 'grootste vlinderslagzwemster aller tijden' opeisen. Niet voor niets kreeg ze de bijnaam Madame Butterfly. In eigen land won ze drie gouden medailles: 100 en 200m vlinderslag plus 4 x 100m wisselslag.

Belgische prestaties

België was vertegenwoordigd met 67 atleten en wist 4 medailles te behalen.

Op de wielerpiste zorgde Roger Ilegems voor de grootste Belgische verrassing in LA: hij won de puntenkoers.

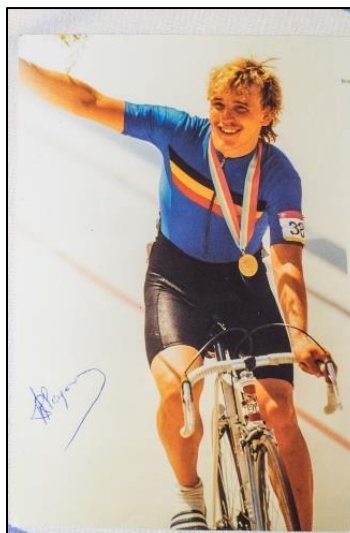
Na een spannende wedstrijd wisten de roeiers **Dirk Crois** en **Pierre-Marie Deloof** zilver te behalen in de dubbel skiff. Ze lagen bijna de hele wedstrijd aan kop, maar moesten hun meerdere erkennen in een door het thuispubliek fel aangemoedigd Amerikaans duo.

Onze frêle ogende roeier **Ann Haesebrouck** wist knap het brons uit de brand te slepen met 0.2 seconden voorsprong op nummer 4 in de enkel skiff. Geen medaille, maar toch vermeldenswaard is dat de jongste deelnemer aan deze Olympische Spelen een Belg was. **Philippe Cuelenaere** was met 12 jaar en 334 dagen de jongste deelnemer in Los Angeles. Hij was de stuurman van de gebroeders **William** en **Guy Defraigne** in de dubbel twee met stuurman. Ze haalden de B-finale waarin ze 5de werden.

Annelies Bredael

Roger Ilegems

Dirk Crois en Pierre-Marie Deloof

Daily Thompson.

Nawal El Moutawakel

Val van Mary Decker op de 3000m

SEOEL 1988

De Spelen van Seoel waren een groot succes. Nadat de voorgaande spelen tekens af te rekenen hadden met boycotts namen de grote mogendheden het weer vreedzaam tegen elkaar op. De Verenigde Staten, de Sovjet-Unie en de Volksrepubliek China waren immers alle drie van de partij in Seoel.

Zestienduizend perslui woonden deze Spelen bij en er waren 159 landen aanwezig met in totaal 9.465 atleten en atletes.

Een regelrechte moord tijdens de openingsceremonie.

Toen de witte duiven werden gelost als symbool van de vrede, zetten de diertjes zich op de rand van de Olympische toorts, die net op dat ogenblik ontstoken werd waardoor de duifjes levend geroosterd werden. Het IOC besliste daarop om in de toekomst geen duiven meer te lossen.

De meest succesvolle atleten

Ongelooflijke prestaties van de Amerikaanse sprintster **Florence Griffith Joyner**, die drie keer goud won en éénmaal zilver. Nadat ze het wereldrecord van de 200m in de halve finales al had aangescherpt, pinde ze dat amper honderd minuten later in de finale op 21.34.

Tijdens de Amerikaanse selectiewedstrijden had ze de hectometer in 10.49 gelopen, een fenomenaal wereldrecord dat op dat ogenblik zelfs sneller was dan het mannenrecord in een aantal landen.

Niet alleen maakte ze furore door haar prestaties, maar ook haar verschijning met 15cm lange, bizar gekleurde vingernagels was opvallend!

In het turnen behaalde de Rus **Vladimir Artyomov** 4 gouden medailles. Hij zou een paar jaar later naar de Verenigde Staten vluchten waar hij samen met zijn vrouw een gymzaal begon.

De Roemeense turnster **Daniela Silivas** won zes medailles waaronder drie gouden en werd zeven keer beloond met het maximum der punten.

Er was een grote suprematie van de Afrikaanse en Afro-Amerikaanse atleten in de loopnummers, de

marathon daarentegen werd door de Italiaan **Gelindo Bordin** gewonnen na een fantastische finale. Na een uitputtende spurt, die begon op drie kilometer van de finish, versloeg hij de Keniaan Douglas Wakiihuri en Ahmed Salah de enige medaillewinnaar ooit uit Djibouti. Bordin liep 2h10'32" over de afstand. Hij was geen eendagsvlieg; immers 2 jaar voordien was hij al Europees kampioen geworden en op het WK in Rome behaalde hij brons. In 1990 won hij bovendien de marathon van Boston.

Kristin Otto was bij de vrouwen met zes gouden plakken de meest succesvolle: 50 en 100m vrije slag, 100m vlinderslag, 100m rugslag en beide estafettes. Een waar spurtfenomeen.

Voor het eerst

Voor het eerst na 64 jaar werd er op de Spelen opnieuw getennist. De Duitse Steffi Graf voegde een Olympische titel toe aan haar vier Grand Slam overwinningen van dat jaar. In de finale versloeg 'Fräulein Forehand' de Argentijnse Gabriela Sabatini twee keer met 6-3.

De Zuid-Koreaan Yoo Nam Kyu versloeg landgenoot Kim Ki Taik en won daarmee het eerste tafeltennisgoud.

Excuses na winst

Scheidsrechterlijke beslissingen in het boksen zijn altijd al een bron van discussie geweest, maar de Amerikaan Roy Jones Jr. mocht terecht stellen dat hij bestolen was. Op weg naar de finale had hij niet één ronde verloren, in die eindstrijd kreeg hij de Zuid-

Koreaan Park Si-Hun als tegenstander. Op het eind van die finale werd de thuisbokser als winnaar aangeduid met een 3-2 score. Bij het herbekijken van de wedstrijd bleek dat Jones zijn tegenstrever liefst 86 keer geraakt had, terwijl de Zuid-Koreaan amper aan 28 treffers kwam. De brave man schrok zodanig van dit verdict dat hij de Amerikaan zijn excuses aanbood. Achteraf is gebleken dat de scheidsrechters omgekocht waren door de Koreaanse boksbond.

Doping en steeds maar doping

In het gewichtheffen werden twee Bulgaren op doping betrapt, waarop het hele Bulgaarse team zich terugtrok.

Het belangrijkste nieuwsfeit op deze Spelen was de positieve dopingcontrole van Ben Johnson. Zeker niet het eerste dopinggeval, wel het meest spraakmakende. 36 uur na zijn succes op de 100m mocht de Canadees zijn medaille inleveren en werd

hij geschorst omdat hij aan de Stanazol had gezeten. Carl Lewis kreeg dan de gouden medaille toegewezen. Meteen na de uitsluiting verklaarde de trainer van Ben Johnson: Charlie Francis:

"I don't call it cheating. My definition of cheating is doing something nobody else is doing."

Moedig

In de Finn klasse zorgde de Canadese zeiler Lawrence Lemieux voor de meest 'ophefmakende prestatie'. Tijdens de finale zeilde hij op plaats twee en was hij dus zeker van zilver. Zelfs goud behoorde nog tot de mogelijkheden, toen een gekapseisde boot plots zijn aandacht trok. De twee inzittenden vochten voor hun leven. Lemieux bedacht zich niet, gooide het roer om en redde beide drenkelingen van een gewisse dood. Weg zilver, de Canadees finishte als 21ste, maar zijn ongewoon menselijke daad werd bekroond met de Pierre de Coubertin medaille voor moed.

Belgische prestaties

De Belgische ploeg was met 59 atleten en atletes afgevaardigd naar Seoul. Ze moesten tevreden zijn met 2 bronzen medailles: Frans Peeters in het kleiduifschieten en judoka Robert Van De Walle.

Daarnaast won Ingrid Berghmans goud in het judo bij de vrouwen. Maar dit was in Seoul nog een demonstratiesport. Ingrid werd nog zes keer

wereldkampioen, acht keer Europees kampioen, 95 medailles op grote toernooien en daarmee werd ze één van de eerste topatletes in Belgenland.

In de atletiek konden 2 Belgen de finale halen: William Van Dyck werd 5de op de 3000m steeple in 8'13"99 en hinkstapspringer Didier Falise haalde 16,17m en werd daarmee 11de.

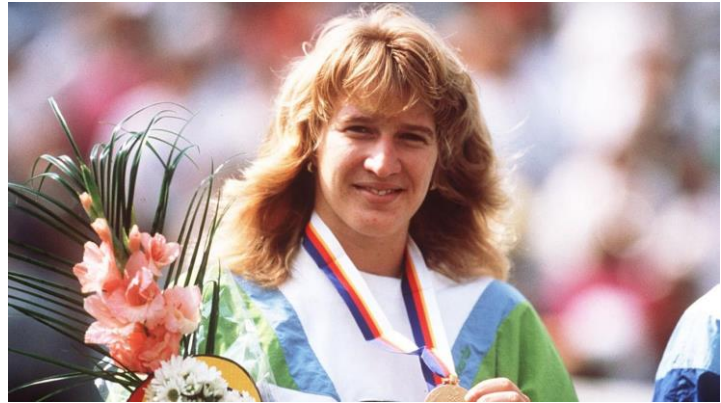
Robert Van De Walle wint bro

Ingrid Berghmans wint goud in de demonstratiesport judo voor vrouwen

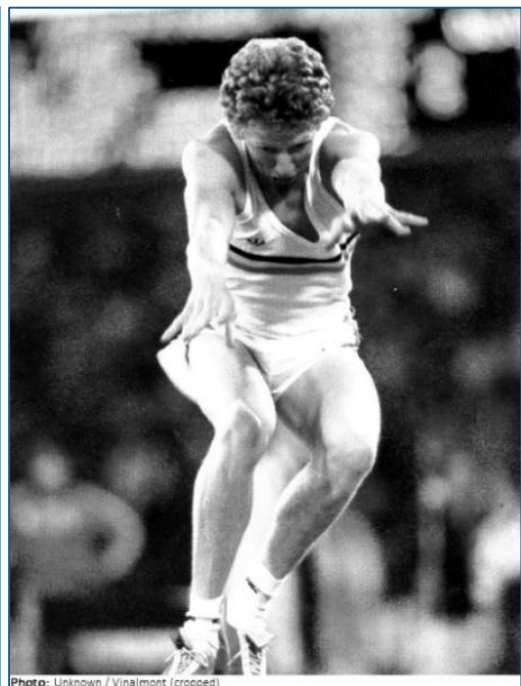
Florence Griffith wint 3 x goud!

Steffi Graff won goud in het te tennis

William Van Dijck aan de start van de 3000m steeple.

Didier Falise in zijn discipline: hinkstapsprong

BARCELONA 1992

De Olympische Zomerspelen van de XXVe Olympiade werden in 1992 gehouden in Barcelona, hoofdstad van Catalonië in Spanje. De woonplaats van de toenmalig IOC-president Juan Antonio Samaranch werd verkozen boven Amsterdam, Belgrado, Birmingham, Brisbane en Parijs. Voor de organisatoren was veiligheid een topprioriteit. Er werd algemeen gevreesd voor aanslagen van de ETA en voor betogingen van Catalaanse onafhankelijkheidsbeweging. Van geen van beide was tijdens de Spelen echter sprake.

Na de opheffing van de Sovjet-Unie in 1991 namen de Baltische staten, Estland, Letland en Litouwen, voor het eerst sinds de Spelen van 1936 weer deel als onafhankelijke landen. De overige deelrepublieken namen deel onder de olympische vlag. Het Gezamenlijk team behaalde de meeste medailles: 45 gouden, 38 zilveren en 29 bronzen.

Er waren nog nieuwe staten die aantraden in Barcelona, zoals Slovenië en Kroatië.

Voor het eerst sinds de Spelen van 1960 mocht Zuid-Afrika weer deelnemen. De blanke Zuid-Afrikaanse Elana Meyer en de zwarte Ethiopische Derartu Tulu (1m55 voor 44kg) vochten een mooi duel uit op de 10.000 meter. Na de overwinning door Tulu, liepen zij hand in hand een ereronde als een aanklacht tegen racisme. De Belgische Lieve Slegers liep deze finale van de 10000m en werd er 15de in 32'14.17

Derarte Tulu en Elana Meyer lopen samen een ereronde..

Ook Cuba, dat vele jaren de Spelen had geboycot, was aanwezig in Barcelonaland en vermits de Muur 2 jaar voordien was gevallen traden Oost- en West Duitsland nu als één natie aan..

Hoogtepunten

De knapste zege in de atletiek kwam van **Dieter Baumann** op de 5.000m. Zeventig meter voor de streep vond de Duitser een gaatje om zich tussen vijf Afrikanen door te wringen en naar winst te lopen. Het was het eerste Duitse goud op een lange

Dieter Baumann verslaat de Afrikanen.

afstandsnummer. Vier jaar voordien in Seoel had Baumann nog zilver gehaald. Tussen 1992 en 1994 bleef hij in alle grote finales ongeslagen, ondanks hij het jaar 1993 aan zich voorbij liet gaan door een blessure.

Met een sprong van 7m14 was **Heike Drechsler** de beste in het verspringen, ze landde twee centimeter verder dan de Russische **Inessa Kravets** en sprong zeven centimeter meer dan de Amerikaanse **Jackie Joyner-Kersey**. Vier jaar eerder in Seoel had ze nog zilver gehaald, met brons op de 100 en 200m als extraatje. In 2000 verlengde ze in Sydney haar Olympische titel verspringen. Daarnaast kroonde ze zich driemaal tot wereldkampioen en acht keer tot Europees kampioen. Terecht wordt ze dan ook de meest succesvolle verspringster aller tijden genoemd. Tijdens haar carrière overschreed ze 409 keer de zeven meter, meer dan welke andere atlete ook.

Carl Lewis won opnieuw goud in het verspringen (8,67m in zijn eerste poging) en op de 4 x 100m. En de pocket sprintster Evelyn Ashford wist eveneens goud te behalen in de 4 x 100m.

De in Jamaïca geboren Brit **Linford Christie** won de 100m in 9.87 en dook daarmee als eerste Europeaan onder de 10 seconden. Op 19-jarige leeftijd begon hij met atletiek. In 1993 werd Christie in Stuttgart ook wereldkampioen op dat nummer en hij won zes keer een Europese titel.

Verrassing van formaat

De grootste verrassing werd in het polsstokspringen genoteerd. De Oekraïner **Sergej Boebka** die al dertigmaal het wereldrecord verbeterde, geraakte niet over de aanvangshoogte. Goud ging naar de andere Rus **Maksim Tarasov** (1970-).

Oeps, klein foutje

Bij het synchroonzwemmen maakte een jurylid een tikfout en vulde 8,7 als score in, in plaats van 9,7. Ze merkte haar fout meteen maar mocht ze niet meer herstellen. Hierdoor haalde de Canadese **Sylvie Fréchette** geen goud maar zilver. Ruim een jaar later besloot het IOC om Fréchette de gouden medaille toch te geven.

Trefzekere vrouw!

De Chinese **Zhang Shan** versloeg vijftig mannen in het kleiduivenschietsen. Zij was de enige vrouw in deze competitie en met 373 op 375 treffers won ze goud, verbeterde ze het Olympisch record en evenaarde ze het wereldrecord. Vier jaar later kon ze haar titel niet verdedigen, want het IOC besliste om geen vrouwen meer toe te laten op dit onderdeel.

Onzedig

De Algerijnse atlete **Hassiba Boulmerka** (1968-) won de 1.500m bij de vrouwen, maar kreeg in eigen land bakken kritiek over zich heen omdat ze het gewaagd had om voor tienduizenden toeschouwers met blote benen te lopen. Toen ze nadien in Algerije tijdens het trainen bespuwd werd en ze zelfs met stenen bekogeld werd, week ze uit naar Europa waar ze verder bouwde aan haar carrière.

Verrassende winnares

In de finale van het vrouwen tennis versloeg **Jennifer Capriati** de Duitse **Steffi Graf**. De Amerikaanse was slechts twee jaar prof, stapelde de successen op, maar kon nadien de druk niet aan.

De Belgen

België kon 3 medailles mee naar huis brengen. Heidi Rakels haalde knap brons in het judo, Cédric Mathy werd 3de in de puntenkoers op de wielervedbaan en in de

skiff wist Annelies Bredael een mooie zilveren medaille te behalen.

Heidi Rakels wint brons

Cédric Mathy eveneens brons

Annelies Bredael, zilver

ATLANTA 1996

Het idee was om 100 jaar na de eerste OS in Griekenland ook de Spelen van 1996 in Athene te houden. Maar omdat men vreesde dat Athene niet genoeg tijd zou hebben om zijn infrastructuur aan de nieuwe Spelen aan te passen, werd uiteindelijk voor Atlanta gekozen.

Tijdens en na de Spelen werd echter vastgesteld dat het organiserend comité van Atlanta had overdreven en zelfs gelogen over de transportmogelijkheden, de hitte en de vochtigheid in augustus en over het hoge misdaadcijfer van de stad. De Spelen waren financieel gezien een succes. Dit is onder meer te danken recordopbrengsten uit sponsordeals en uitzendrechten, zoals het hoofdsponsorschap van Coca Cola, waarvan het hoofdkantoor zetelt in Atlanta. De Spelen werden door velen als "te commercieel" bestempeld.

Hoogtepunten

10.320 sporters uit alle 197 bij het IOC aangesloten landen, een nieuw record.

Wie herinnert zich niet het meest emotionele ogenblik van de openingsplechtigheid: het aansteken van de Olympische vlam door Muhammad Ali (1942-2016). De bokslegende, die goud haalde op de Spelen van 1960, was zwaar getekend door de ziekte van Parkinson, waardoor hij het vuur schuddend, maar met een stralend gezicht aanstak.

Ook nu weer een drama, op 27 juli ontplofte een bom in het Olympisch dorp tijdens een concert, waarbij twee doden vielen en 111 gewonden.. Ondanks de dramatische gevolgen van deze aanslag besliste het Olympisch Comité, net zoals in 1972 in München, om

de Spelen gewoon te laten doorgaan: "the show must go on."

Voor het eerst

De Amerikaanse vrouwen wonnen de allereerste voetbalfinale tegen China met 2-1, de Amerikaanse softball dames haalden met 3-1 eveneens goud tegen de Chinezen.

Voor het eerst mochten ook professionals aan het wielrennen deelnemen. De tijdrit werd door de Spaanse vijfvoudige Tourwinnaar Miguel Induráin gewonnen, de wegrit door de Zwitser Pascal Richard. Twaalf jaar later onthulde de Zwitserse ploegarts dat Richard dat goud met verboden middelen gewonnen had.

De Brit Steve Redgrave (1962-) won de dubbel skiff, waarmee hij de eerste roeier was die goud won op vier verschillende Spelen. In 2000 voegde hij daar nog een vijfde aan toe. Bovendien won hij nog eens negen wereldtitels.

Naim Suleymanoglu (1967-2017) haalde als eerste gewichtheffer drie keer goud op rij. De in Bulgarije geboren Turk won ook zeven wereldtitels, werd zes keer Europees kampioen en verbeterde 46 wereldrecords. Amper 1m50 groot, was hij één van de vier gewichtheffers die erin slaagde om zijn drieboudig lichaamsgewicht te tillen, het leverde hem

de bijnaam 'The Pocket Hercules' op. Hij was zo beroemd dat een Turks journalist over hem schreef: *"Als hij op restaurant gaat, vraagt men hem nooit om de rekening te betalen, als hij te snel rijdt wordt hij nooit beboet, integendeel de politie wenst hem een verdere goede dag."*

Geen herhaling

De Canadees Donovan Bailey won de 100m in de nieuwe wereldrecordtijd van 9.84, voor de Namibiër Frankie Fredericks die 9.89 neerzette en Ato Boldon uit Trinidad-Tobago die 9.90 afklokte. Schitterende tijden en geen enkele Amerikaan op het podium in eigen land. Bailey, een Jamaicaan die zich tot Canadees liet naturaliseren, was oorspronkelijk basketballer. Hij startte met atletiek toen hij 24 was en nam die sport pas drie jaar later 'au sérieux'. Voor de Canadezen was die overwinning het eerherstel voor de schande die Ben Johnson hen had aangedaan.

Canada won met vier niet-Canadezen

De Canadese aflossingsploeg 4 x 100m versloeg verrassend de topfavorieten uit de Verenigde Staten. Speciaal aan deze winst was dat geen van de vier in Canada geboren was, Donovan Bailey en Robert Esmie kwamen uit Jamaica, Bruny Surin uit Haïti en Glenroy Gilbert uit Trinidad.

Russische won voor Zweden

Ludmila Narozhilenko won goud voor Zweden op de 100m horden. De twee vorige Olympiades liep ze hetzelfde nummer nog voor Rusland, maar inmiddels was ze met de Zweed Johan Engquist gehuwd en net voor de Spelen kreeg ze de Zweedse nationaliteit.

Britse won voor Italië

Fiona May won zilver voor Italië in het verspringen en zou dat vier jaar later in Sydney nog eens overdoen. De twee Spelen voordien kwam ze uit voor Groot-Brittannië, maar door haar huwelijk met een Italiaan switchte ze ook van nationaliteit.

Gekwetst? En dan?

Amerikanen koesteren hun atleten, zeker als ze ook nog eens ontroerende prestaties neerzetten. En dat deed turnster Kerri Strug, die alle harten veroverde nadat ze ondanks een enkelblessure het goud in de landenwedstrijd veilig stelde voor de Yankees. Ondanks een gebroken nek toch nog goud in het worstelen vrije stijl voor zwaargewicht Kurt Angle.

De meest succesvolle atleten

In een spannende finale won **Carl Lewis** het verspringen met 8m50, meteen zijn negende gouden

medaille. De Jamaicaan James Beckford haalde zilver met 8m29 en de andere Amerikaan Joe Greene het brons met 8m24.

De Duitse kajakster **Birgit Schmidt** won haar vijfde gouden medaille, zestien jaar na de eerste.

Uitzonderlijk knappe prestaties van **Michael Johnson**, die een aparte loopstijl had (hij liep heel rechtop met zijn lichaam) en die zowel de 200 als de 400 m won, de eerste dubbel ooit in deze disciplines. In de 200m liep de Amerikaan met 19.32 een onmogelijk gewaand wereldrecord.

Op de 400m finishte Johnson na 43.49, een volle seconde sneller dan de Brit Roger Black en de verrassende Oegandeese Davis Kamoga (1968-). Vier jaar later op de Spelen van Sydney won Johnson de 400m opnieuw, eigenaardig genoeg in een matige 43.84. Tijdens de WK van 1999 schroefde hij het wereldrecord van de 400m naar 43.18. In totaal won hij vijf Olympische gouden medailles en was hij liefst negen keer wereldkampioen. Tijdens de Spelen van Sydney was hij de beste op de 400m en de 4 x 400m. Daarna stopte hij met atletiek en werd hij een gevierd TV-commentator.

De vijfde Spelen voor **Merlene Ottey**, maar ook dit keer geen goud. Zowel op de 100 als de 200m haalde de Jamaicaanse zilver. Ook nadien won ze nooit Olympisch goud, wel 34 medailles op grote internationale meetings, waarvan veertien op een WK. Het leverde haar de nickname 'Queen of the Track' op.

Net als de Amerikaan Johnson twintig minuten later won de Franse **Marie-Jose Perec** de 200 en de 400m. In 1991 was ze voor het eerst wereldkampioen geworden op de 400m en het jaar nadien in Barcelona veroverde ze de Olympische titel in dat nummer.

Nieuwe medaille voor Ali

Het Amerikaanse basketteam overhandigde Muhammad Ali een nieuwe gouden medaille omdat hij de originele die hij in 1960 gewonnen had, was kwijtgespeeld. De toenmalige Cassius Clay had het kleinoord in de Ohio River gekieperd, omdat men hem in Ohio de toegang aan een 'whites only' restaurant had geweigerd.

Belgische prestaties

Met 2 gouden, 2 zilveren en 2 bronzen medailles deed België het vrij goed op de spelen van Atlanta. Daarbij sprongen de prestaties van de Belgische judoka's, onder leiding van Jean-Marie De Decker in het oog. Judoka Ulla Werbroeck won het goud in de categorie tot 72 kg.

Judoka Gella Vandecaveye verloor de finale bij de half middelgewichten van de Japanse Yuko Emoto. In 1993 won Vandecaveye de wereldtitel en combineerde ze met succes topsport en hogere studies. In 1998 brak ze haar nek en ontsnapte ze ternauwernood aan de rolstoel. Vijf maanden later werd ze opnieuw Europees Kampioen. Twee maanden voor de Spelen van Sydney scheurde ze de kruisbanden van haar rechterknie, het belette haar niet om een tweede Olympische medaille te halen. Acht jaar na het behalen van haar eerste wereldtitel, werd ze in 2001 voor de tweede keer wereldkampioene, dat jaar verloor ze geen enkele wedstrijd. Op 31-jarige leeftijd beëindigde Vandecaveye haar carrière op de Spelen van Athene. In totaal haalde ze 23 Belgische titels en won ze zeven Europese en twee wereldtitels.

Marisabel Lomba won brons bij de lichtgewichten. Ze werd zeven keer Belgisch kampioen.

Broederstrijd

Een broederstrijd bij de middelgewichten in de tweede ronde van het worstelen vrije stijl. Eigenaardig genoeg kwamen de broers uit voor een ander land. Elmadi Zhabrailov uit Kazakstan versloeg Gusman Jabrailov uit Moldavië met 10-8. Beiden wilden niet voor Rusland aantreden, omdat dat land hun geboorteland was binnengevallen.

Volhoudster

Sirivanh Ketavong uit Laos had 3 uur 25 minuten en 16 seconden nodig om de marathon af te haspelen. Ze finishte één uur na de Ethiopische winnares Fatuma Roba. Vier jaar later in Sydney deed ze er zelfs 3 uur 34 minuten en 27 seconden over, het volle stadion onthaalde haar echter op een staande ovatie.

Schol

De Canadese bokser Mike Strange, die in het dagelijkse leven een bar uitbaatte, gaf zijn personeel de opdracht om een uur lang gratis drank te schenken bij elk van zijn overwinningen. Gelukkig voor zijn geldbeugel sneuvelde hij in de kwartfinale.

Ook Harry Van Barneveld won brons bij de zwaargewichten. Hij kroonde zich achttien keer tot Belgisch kampioen en werd na zijn sportcarrière politie inspecteur.

Zeiler Sébastien Godefroid finishte als tweede in de Dinghy klasse.

Bij de mannen zorgde Fredje Deburghgraeve voor de eerste Belgische gouden zwemmedaille ooit. Vier jaar voordien kreeg hij in Barcelona de lachers nog op zijn hand, toen hij net voor het startschot van de startblok in het water gleed. Nu in Atlanta zette de man uit Roeselare orde op zaken en lukte hij in de reeksen met 1.00.60 een nieuw wereldrecord 100m schoolslag. Die wereldtijd hield vier jaar stand tot de Rus Roman Sloednov beter deed. In mei 2000 stopte Fredje met zwemmen nadat hij zich niet voor de Spelen van Sydney kon plaatsen. Nochtans kon hij op dat ogenblik op een prachtige carrière terugblikken. Atlanta was helemaal geen uitschieter, In 1994 was hij tijdens het WK in Rome al derde gefinisht op de 100m schoolslag. Het jaar nadien kroonde hij zich in Wenen tot Europees kampioen en tikte hij als derde aan in de 200m schoolslag. Maar Atlanta was de kers op de taart en weer twee jaar later kroonde hij zich tot wereldkampioen in het Australische Perth. En passant eigende hij zich met 58.79 ook het wereldrecord toe

van de 100m schoolslag in 25m-bad, waarmee hij als eerste de magische grens van 59 seconden doorbrak.

Zelf zei Fred dat de finale van Atlanta een van zijn minst goede wedstrijden was; je kon inderdaad zien dat hij verkrampde in de laatste 10m van zijn race.

Fred Deburghgraeve wint goud op de 100m schoolslag.

Gella Vandecaveye wint zilver

Ulla Werbrouck triomfeert.

Sébastien Godefroid wint zilver!

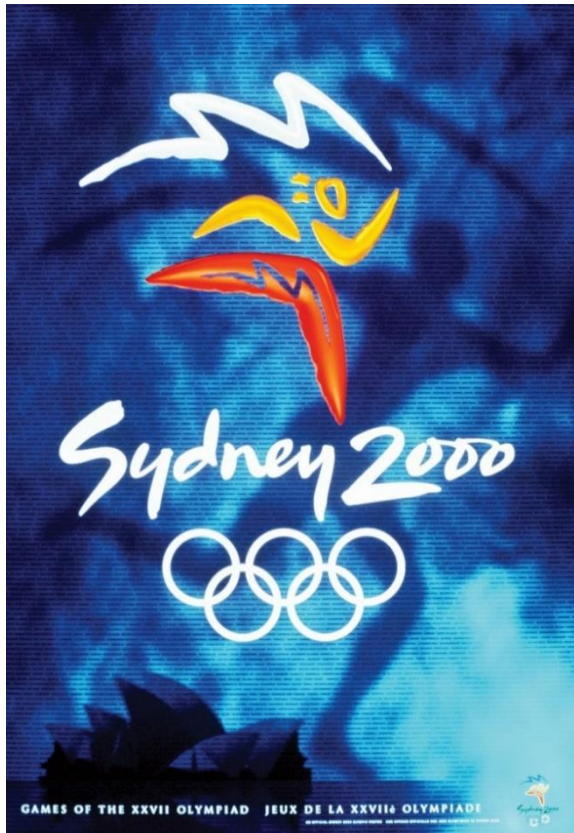

Harry Van Barneveld wint brons.

Marisabel Lomba wint brons

SYDNEY 2000

Na Melbourne in 1956 was Sydney aan de beurt om als tweede Australische stad om de Olympische Spelen te organiseren.

Er waren meer dan 10000 atleten aanwezig die de strijd aangingen in 28 verschillende sporten en met in totaal 300 wedstrijdonderdelen!

Alle voormalige Australische medaillewinnaars waren op de openingsplechtigheid uitgenodigd, behalve de atleet **Peter Norman**, die in Mexico zilver won op de 200m. Reden hiervoor was dat hij in 1968 samen met de Amerikanen **John Carlos** en **Tommie Smith** op het podium op zijn manier tegen de rassendiscriminatie in de Verenigde Staten geprotesteerd had. Terwijl de Amerikanen tijdens de Amerikaanse hymne hun zwart gehandschoende vuist balden, droeg Norman een badge met het opschrift 'Olympic Project for Human Rights'. Toen hij in 2006 overleed aan een hartaanval, kwamen Carlos en Smith naar zijn begrafenis in Australië en hielpen ze zijn kist dragen...

Deze openingsceremonie werd door 110.000 toeschouwers bijgewoond, terwijl 3,7 miljard kijkers aan hun Tv-scherf gekluisterd waren. Een heus spektakel overigens met paarden, vuur, fontein en watervallen. Lokale atlete Cathy Freeman stond in het middelpunt van de belangstelling, op grote schermen werd haar training in slow motion getoond en plots kwam ze tussen al dat water en vuur zelf te voorschijn om de fakkel aan te steken. Een rits artiesten zorgde voor de nodige animatie, waaronder Kylie Minogue die haar hit 'On a night like this' zong, maar ook de ABBA topper 'Dancing Queen'.

Hoogtepunten

Steven Redgrave lukte de stunt om als eerste roeier vijf keer opeenvolgend goud te winnen. Zoals gebruikelijk in Engeland kreeg hij hiervoor de titel van 'Sir'.

In het voetbal was er een historische overwinning van Kameroen dat in de finale 2-2 gelijk speelde tegen Spanje, maar nadien met 5-3 won bij de strafschoppen. Dat leverde de hele ploeg lucratieve contracten op bij verschillende Europese topclubs.

Voor het eerst professioneel baseball op de Spelen.

De 22-jarige Nils Schumann was de eerste Duitser die de 800m won. Met een scherpe 1.45.14 versloeg hij de in Kenia geboren Deen Wilson Kipketer die als wereldrecordhouder torenhoog favoriet was.

De Australische Cathy Freeman won de 400m in 49.11 en zorgde daarmee voor een dubbel unicum, ze was de eerste winnares die ook de Olympische vlam mocht ontsteken, bovendien was ze de eerste

Aboriginal met goud. Tijdens de ereronde zwaaid ze met zowel de Australische vlag als met die van haar volk. Drie jaar later trok ze zich terug, omdat ze er nooit meer in slaagde om haar prestatie te herhalen.

Cathy Freeman wint de 400m in een cat-suit.

De Tsjech Jan Železný won het speerwerpen voor de derde opeenvolgende keer.

Marion Jones won als eerste atlete vijf medailles tijdens dezelfde spelen. Ze haalde goud in de 100, de 200, de 4 x 100m en de 4 x 400m, en brons in het verspringen.

In 2007 bekende ze echter dat ze aan de verboden snoepjes had gezeten en moest ze al haar medailles inleveren.

Ian Thorpe was de revelatie in de zwem-competitie. De Australiër won in eigen land goud op de 400m, 4 x 100m en 4 x 200m vrije slag en haalde zilver op de 200m vrije slag en de 4 x 100m wisselslag. Vier jaar later in Athene voegde hij daar twee keer goud, een keer zilver en een keer brons aan toe. Bovendien verbeterde hij dertien keer een wereldrecord.

De Nederlandse zwemster Inge de Bruijn won goud op 100m vlinderslag, de 50 en 100m vrije slag. Met de estafetteploeg haalde ze zilver op de 4 x 100m vrije slag.

De Nederlandse Leontien Zijlaard van Moorsel was de blikvanger in het wielrennen met winst in de wegwedstrijd, de tijdrit en de 3km achtervolging, met ook nog eens zilver in de puntenkoers.

Oeps, kleine vergissing

Opschudding in de all-roundfinale bij de vrouwen, toen de ene na de andere turnster viel bij de sprong over het paard. Enkelen van hen waren zelfs ernstig gekwetst, maar niemand zocht naar de oorzaak daarvan. Tenslotte werd half de tweede ronde vastgesteld dat het paard vijf centimeter te laag stond, voldoende om perfect uitgevoerde sprongen te laten mislukken. Het hele gedoe leidde tot de uitschakeling van de Russische topfavoriete Svetlana Khorkina.

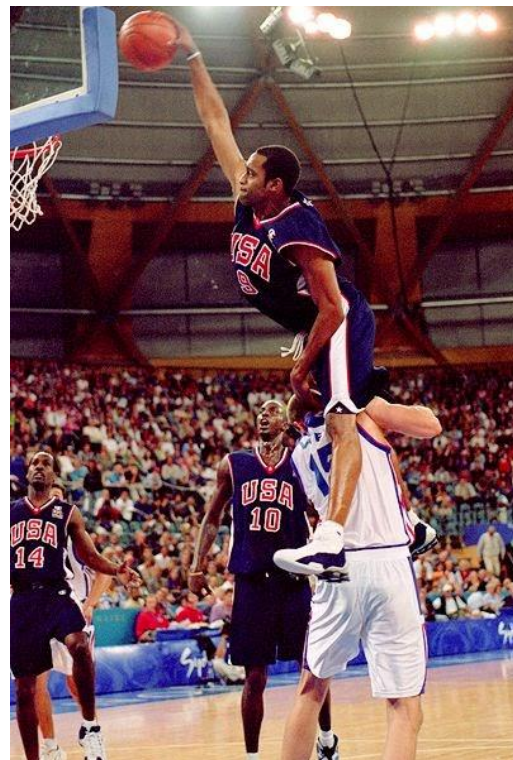
Zelfs naakt te zwaar

De Britse judoka Debbie Allan moest absoluut aan gewicht verliezen wilde ze meedoen aan de categorie tot 52kg waarvoor ze was ingeschreven. Ze knipte zich de haren af, ging drie uur in de sauna zitten en stond daarna zelfs in haar nakie op de weegschaal in het zicht van heel wat kijklustigen. De weegschaal duidde nog steeds 50 gram teveel aan, waardoor Allan de Spelen mocht vergeten. Toppunt was dat ze dat jaar

ook in de categorie tot 57 kg ongeslagen was, maar het Britse Olympische Comité had voor die categorie iemand anders geselecteerd.

Le dunk de la mort

Tijdens de basketwedstrijd tussen de Verenigde Staten en Frankrijk lukte Vince Carter één van de meest sensationele korven aller tijden. Nadat hij de bal van een Fransman had afgesnoept snelde de 1m98 grote Amerikaan richting Franse korf, maar vond daar de 2m18 lange Frédéric Weis op zijn weg. Carter sprong hoog op, spreidde zijn benen, schuurde het hoofd van de Fransman en dunkte de bal in de korf. De Franse pers omschreef de actie als 'le dunk de la mort' of 'de dunk van de dood'.

Grote hulp

Om hun voorbereiding op de Olympische Spelen te financieren, ging de Australische vrouwelijke voetbalploeg 'The Matildas' uit de kleren voor een kalender.

De Belgen in Sydney.

Geen enkele Belgische atleet of atlete slaagde erin een gouden medaille te behalen. In de mountainbike wedstrijd wist Filip Meirhaeghe knap zilver te behalen.

Datzelfde eremetaal was weggelegd voor Etienne De Wilde

en Matthew Gilmore in de ploegkoers op de wielervedstrijd.

Ann Simons in de categorie -48kg wist brons te behalen in het judo. Gella Vandecaveye deed hetzelfde in de categorie 57kg – 63kg en dat ondanks een zware knieblesure.

Filip Meirhaeghe

Etienne De Wilde en Matthew

Het duo Dominique Van Roost (Monami) en Els Callens wist eveneens brons te behalen in het dubbelspel bij het tennis.

In de atletiek kon enkel Veerle De Jaeghere de halve finale halen op de 1500m; alle overige atleten werden uitgeschakeld in de series.

Ludo Philippaerts behaalde een ondankbare 4de plaats in de jumping.

Gella Vandecaveye

Ann Simons

Els Callens en Dominique Van Roost

Veerle De Jaeghere op ons clubfeest van 2016 geïnterviewd door Jean-Pierre

ATHENE 2004

Onder het motto 'Welcome Home' keerden in 2004 de Olympische Spelen terug naar hun bakermat: Griekenland. Athene werd in de laatste stemmingsronde verkozen boven Buenos Aires, Kaapstad, Rome en Stockholm.

De openingsceremonie vond plaats op 13 augustus 2004 in het Spyridon Louis stadion, het hoofdstadion van de Spelen waarvan het dak werd ontworpen door de Spaanse architect Santiago Calatrava.

Tijdens de binnenkomst van de deelnemers werd de muziek verzorgd door de Nederlandse DJ Tiësto. Ook de IJslandse zangeres Björk trad op tijdens de openingsceremonie.

Anekdoten

The Invincible

Door zijn winst op de 400m horden bezorgde Félix Sánchez de Dominicaanse Republiek een eerste gouden medaille in de geschiedenis van dat land. Hoewel hij in zijn geboortestad New York leefde, nam 'Super Felis', 'The Invincible' of 'The Dictator', zoals zijn koosnaampjes luiden, vanaf 1999 voor de Dominicaanse Republiek deel aan grote meetings. Tussen 2001 en 2004 won hij 43 wedstrijden op rij, waaronder de WK's van 2001 en 2003. In 2002 haalde hij ook de 'million dollar jackpot' van de Golden League binnen, nadat hij alle zeven wedstrijden won. Na zijn eerste wereldtitel droeg hij een door batterijen aangedreven armband, die tijdens de wedstrijd rood oplichtte. Toen hij na de Spelen van Athene tijdens de Memorial Van Damme in Brussel besloot om zonder armband te lopen, werd hij prompt geklopt, de eerste nederlaag in drie jaar.

Snelle fietsster.

Leontien Zijlaard-van Moorsel werd de eerste wielrenster die vier keer goud haalde op verschillende Spelen. In de wegwedstrijd kwam de Nederlandse zwaar ten val en alles wees erop dat zij haar drie gouden en één zilveren medaille niet kon verdedigen. Ze zette echter orde op zaken met winst in de individuele tijdrit en enkele dagen later haalde ze ook brons in de achtervolging.

Geen beterschap.

Robina Muqim Yaar was geselecteerd door Afghanistan. In eigen land moest ze zich op een volledig vernielde loop piste voorbereiden, de Taliban had sporten immers verboden. Met een chrono van 14.14 sneuvelde ze in de reeksen van de 100m. Blijkbaar had Yaar na Athene niet veel meer getraind, want vier jaar later in Beijing liet ze een povere 14.80 optekenen.

Jury onder vuur.

Nooit eerder gezien in competitie, de score van Alexei Nemov werd aangepast nadat het publiek de turnjury minutenlang had uitgejoeld omdat het vond dat hij te weinig punten kreeg.

Door een juryfout miste de Zuidkoreaans Tae Young Yang het goud in de individuele meerkamp. Na die finale werden drie kamprechters geschorst, dank zij hen won de Amerikaan Paul Hamm uiteindelijk het nummer.

De meest succesvolle atleten.

De Amerikaan Michael Phelps was de koning van het zwembad; hij won zes keer goud: 100 en 200m vlinderslag, 200 en 400m wisselslag, 4 x 100m wisselslag en 4 x 200m vrije slag. Daaraan voegde hij brons toe op de 200m en de 4 x 100m vrije slag. Het ontlokte hem de quote: *"I guess I might be the best athlete ever."* Vrij vertaald: *"Ik veronderstel dat ik de beste atleet ooit zou kunnen zijn."*

De Marokkaan Hicham El Guerrouj was de beste over 1.500 en 5.000m. Daarmee evenaarde hij de prestatie van legendarische Fin Paavo Nurmi, die hetzelfde exploit lukte op de Spelen van 1924 in Parijs. In de 1.500m hield hij de in 2003 tot Amerikaan genaturaliseerde Keniaan Bernard Lagat achter zich. De winst op de 5.000m kwam er na een indrukwekkende inhaalrace, El Guerrouj remonteerde de Ethiopische Olympisch kampioen Kenenisa Bekele winnaar van de 10.000 meter en versloeg hem nipt. Dat de Marokkaan geen eendagsvlieg was, bewees hij door zich in 1997, 1999, 2001 en 2003 telkens tot wereldkampioen 1500m te kronen...

Dubbelslag voor Kelly Holmes, de 34-jarige Britse won de 800 en de 1.500m. Het jaar nadien stopte ze haar sportcarrière.

Argentinië boven in de teamsporten, de voetballers wonnen het toernooi zonder tegendoelpunt, de basketballers versloegen het Amerikaans vijftal in de halve finale met 89-81 en in de finale stuurden ze Italië met 84-69 wandelen.

Liefdesverdriet.

De Griekse judoka Eleni Ioannou pleegde zelfmoord door uit het raam te springen. Problemen met haar vriendje, zo bleek. Ze overleed enkele dagen nadat ze op intensieve was opgenomen. Vriendje Giorgos Christostomides, naar het schijnt verslaafd aan drugs, was ontzettend jaloers en wilde niet dat ze in het Olympisch dorp verbleef. Enkele dagen later sprong ook hij van hetzelfde balkon, maar hij overleefde de val.

Vervelende allergie.

Jade Johnson vertegenwoordigde Groot-Brittannië zowel op de Spelen van 2004 als die van 2008, waar ze respectievelijke zesde en zevende werd in het verspringen. Op zich niet het vermelden waard, ware het niet dat ze allergisch was voor.... Zand.

Niet alleen goed in sport.

Leryn Franco werd door Paraguay geselecteerd voor de Spelen van 2004, 2008 en 2012, waar ze deelnam aan het speerwerpen. Maar de schone haalde meer succes als fotomodel en verscheen in 2011 in een fotoshoot van het Amerikaanse magazine 'Sports Illustrated Swimsuit Issue'.

Record.

In Athene sneuvelde enkel het wereldrecord polsstokspringen van de vrouwen. Yelena Isinbayeva

wipte over 4m91 en dat verbaasde eigenlijk niemand. De Russische werd immers als koningin van het nummer beschouwd en verdedigde die Olympische titel met succes vier jaar later in Beijing.

Raak maar toch mis.

Na het goud op de 50m klein kaliber liggend geweer moest Matthew Emmons (1981-) nog een treffer schieten om ook de 50m drie houdingen te winnen. Na negen van de tien schoten stond de Amerikaan drie treffers voor, niemand kon hem de overwinning nog afsnoepen. Hij concentreerde zich zoals het hoorde, legde aan en trof de roos. In plaats van de gebruikelijke tien verscheen er echter nul op het scorebord. *"Ik heb toch geschoten,"* riep de radeloze Emmons, maar het onwaarschijnlijke was gebeurd, hij had zich van roos vergist en op die van zijn Oostenrijkse buurman Christian Planner geknald, die dank zij deze treffer brons haalde. Weg goud en 'slechts' een achtste en laatste plaats in de finale.

Quotes van de Spelen.

"Na mijn geboorte is dit de tweede grootste dag uit mijn leven," riep Jeremy Wariner na zijn overwinning op de 400m. Nadien was de amper 20-jarige Amerikaan ook van de partij toen de Amerikaanse ploeg goud veroverde in de 4 x 400m.

Madman.

De marathon werd op het 'originele' parcours van Marathon naar Athene gelopen, maar zorgde ook voor de nodige sensatie. Aan kilometer 35 werd koploper Vanderlei de Lima die 48 seconden voorsprong had, door de dronken, uit zijn ambt ontzette Ierse priester Neil Horan van de weg geduwd, waardoor de Braziliaan zijn ritme volledig kwijt raakte en uiteindelijk derde eindigde. Horan werd veroordeeld tot twaalf maanden cel met uitstel en een boete van 3.600 Euro, die hij makkelijk kon betalen gezien de verkoop van zijn boek in de Verenigde Staten na die stunt met liefst 80% steeg.

Goud voor België

Justine Henin versloeg de Française Amélie Mauresmo overtuigend met 6-3 en 6-3 in de tennisfinale van het enkelspel. In de loop van haar carrière won Henin zeven grand slam titels: vier keer Roland Garros, tweemaal de US open en één keertje Australië. De enige ontbrekende titel was Wimbledon, waar ze de finale tweemaal verloor.

Judoka Ilse Heylen won de bronzen medaille bij de half-lichtgewichten.

Wielrenner Axel Merckx (1972-) won brons in de wegrit. De zoon van sportlegende Eddy Merckx (1945-) kan misschien niet het palmares van zijn vader

voorleggen, maar die haalde in zijn schitterende loopbaan nooit een Olympische medaille. Bij zijn enige deelname aan Olympische Spelen van Tokio in 1964 finishte Eddy als twaalfde in de wegrit.

De Belgische atletiekdamen kwamen voor het eerst op het voorplan op een Olympisch toernooi. Kim Gevaert wist zich knap te plaatsen voor de finale van de 200m waar ze knap 6de werd.

En samen met Lien Huyghebaert, Elodie Ouédraogo en Katleen De Caluwé betwistten ze mee de finale van de 4 x 100m waar ze 6de werden, nadat ze in de series reeds het Belgisch record scherper hadden gesteld.

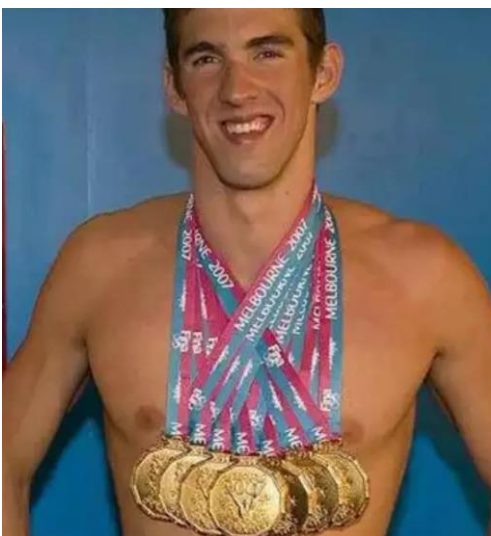
Justine Henin pronkt met goud!

En Ilse Heylen met brons,

Axel Merckx, brons.

Michael Phelps, overladen met medailles!!

Hicham El Guerrouj wint goud op de 5000m

Peking 2008

Peking was de gaststad voor de OS van 2008. De toewijzing van de Spelen aan China was in sommige kringen controversieel wegens de politieke situatie en de mensenrechtenschendingen. Amnesty International meldde zowel in april 2007 als in juli 2008, dat in de aanloop naar de Spelen weliswaar de situatie voor terdoodveroordeelden en buitenlandse journalisten in China verbeterd was, maar dat de repressie tegen eigen journalisten en activisten juist was toegenomen. Uit een onderzoek van *Play Fair 2008*, een organisatie van vakbonden en actiegroepen, blijkt dat er ook een boel mis zou zijn bij de productie van spullen die ter gelegenheid van de Spelen in Peking gemaakt worden, zoals petjes, tassen en pennen. In de Chinese fabrieken zou kinderarbeid voorkomen en nog niet de helft van het minimumloon worden betaald.

Een indrukwekkend stadion – het Vogelnest – werd ervoor gebouwd. Daar vond ook de openingsceremonie plaats op 8 augustus 2008. De regie van de spectaculaire openingsceremonie - herinner je de indrukwekkende trommelaars - was in handen van de Chinese filmregisseur Zhang Yimou.

Hoogtepunten

- De Amerikaanse zwemmer **Michael Phelps** wint acht gouden medailles tijdens deze Spelen. Hiermee overtreft hij een andere zwemlegende, zijn landgenoot Mark Spitz die in München 1972 er zeven wist te winnen.

- **Michael Phelps** wordt de meest succesvolle olympiër ooit. Zijn totaal aantal gouden medailles komt samen met die van Athene 2004 op 14. Hij gaat op de lijst van succesvolste medaille-winnaars op de Olympische Zomerspelen

turnster Larissa Latynina, sprinter-verspringer Carl Lewis, hardloper Paavo Nurmi en zwemmer Mark Spitz voorbij, die op negen keer goud staan. In Athene won Phelps ook nog 2 keer brons, zodat zijn totaal aantal medailles op 16

komt. Alleen Latynina won een groter aantal medailles; 18 in totaal. Phelps kondigt aan door te willen gaan tot de Spelen van Londen.

- De Jamaicaanse sprinter **Usain Bolt** schudt in de finale van de 100m met gemak de concurrentie van zich af en loopt een nieuw wereldrecord van 9,69. Het is voor Jamaica de eerste gouden medaille op de sprint in de olympische geschiedenis. Het is ook de eerste keer dat in een olympische finale zes sprinters onder de tien seconden blijven. Churandy Martina van de Nederlandse-Antillen wordt in de finale vierde. Ook op de 200m loopt Bolt een wereldrecord, hij klokt 19,30, 0.02 sneller dan het oude record van Michael Johnson van Atlanta 1996. Tenslotte won Bolt ook goud met het Jamaicaanse 4 x 100m aflossingsteam in een wereldrecordtijd van 37.10".

- Ook bij de dames 100m was het Jamaica boven: **Shelly-Ann Fraser** won het nummer, maar zelfs de fotofinish vond geen verschil tussen de nummers twee en drie zodat Sherone Simpson en Kerron Stewart beiden zilver kregen.

- Twee keer goud voor Ethiopiër **Kenenisa Bekele** die zowel in de 5.000 als in de 10.000m iedereen het nakijken gaf en daarmee de prestatie van landgenoot Miruts Yifter uit 1980 op de Spelen van Moskou evenaarde.

- Net als in Athene was **Jelena Isinbajeva** ook nu weer de numero uno van het polsstokspringen, dit keer met een nieuw wereldrecord van 5m05.

- Baanwielrenner **Chris Hoy** wint driemaal goud, op de sprint, keirin en de teamsprint.

Anekdoten:

Verbroedering

Tijdens de Spelen viel Rusland Georgië binnen met militair geweld. Op het podium van de 10m luchtpistool competitie protesteerden de Russische Natalia Paderina en de Georgische Nino Salukvadze op hun manier tegen deze inval, tijdens de huldiging sloegen de winnaressen van het zilver en het brons hun armen rond elkaars schouder en vervolgens gaven ze elkaar een kus.

Verkeerd gemept

De Cubaan Ángel Matos werd door de internationale taekwondobond levenslang geschorst nadat hij scheidsrechter Chakir Chelbat in het gezicht stampde. Die had hem in de kwartfinale tegen de Kazak Arman Chilmanov gediskwalificeerd omdat de Cubaan bij de behandeling van een blessure de tijdslimiet overschreden had. Daarna viel hij ook nog een andere official aan.

Een beetje honger

De Amerikaanse zwemmer Michael Phelps was niet alleen een grote slokop als het op medailles aankwam, maar dagelijks had hij ook 12 000 calorieën nodig. Zijn dagelijks menu loog er dan ook niet om:

Ontbijt: drie gebakken eieren op sandwich met kaas, salade, tomaten, gebakken uien en mayonaise. Twee koppen koffie, een omelet van vijf eieren, een kom granen, drie toasts bestrooid met suiker en drie pannenkoeken met chocoladechips.

Lunch: Halve kilo verrijkte pasta. Twee grote sandwiches met ham en kaas met mayonaise. Een pak energiedrankjes van 1.000 calorieën.

Diner: Halve kilo pasta. Een volledige pizza. Nog meer energiedrankjes.

Drama

Omdat hij het thuispubliek niet wilde teleurstellen, verscheen Liu Xiang toch aan de start van de 110m horden om er zijn gouden medaille van vier jaar voordien te verdedigen. De maanden voordien had hij verstoppertje gespeeld, officieel om zich in alle kalmte op de Spelen voor te bereiden, maar de echte oorzaak kwam nu pas boven. Met een van de pijn verwrongen gezicht moest hij in de reeksen meteen na de start de strijd al staken. Zijn achillespeesblessure was niet geheeld en weg waren de Olympische dromen. Wenend legde zijn trainer uit wat er gebeurd was, maar ook de rest van China haalde de zakdoek boven. Enkele maanden later maakte die trainer bekend dat Xiang in de Verenigde Staten geopereerd werd. Uiteindelijk duurde het dertien maanden voor hij zich opnieuw in de arena kon vertonen. Een doodbrave kerel overigens, zonder de minste vedette allures. Vier jaar voordien nog had hij Allen Johnson om een handtekening gevraagd. De Amerikaan die toen als tweede eindigde achter Xiang, was immers zijn groot idool.

Verrassing van formaat

Inge Dekker, Ranomi Kromowidjojo, Femke Heemskerk en Marleen Veldhuis bezorgden Nederland het goud in de 4 x 100m vrije slag. In de finale versloegen ze tot ieders verrassing de Verenigde Staten en Australië, die toch als topfavoriet gestart waren

Belgische prestaties

België had in Peking weinig succes. Een aantal sporters was dicht bij het podium, maar haalde het net niet. De Spelen werden pas op de voorlaatste dag goed afgesloten met goud voor hoogspringster Tia Hellebaut en zilver op de 4 x 100 meter bij de vrouwen. Deze laatste medaille werd in 2016 na diskwalificatie van het Russisch team een tweede gouden medaille.

- Tia Hellebaut won na een zeer spannende wedstrijd met een sprong van 2,05 meter goud op het hoogspringen. Haar grootste concurrente, de Kroatische Blanka Vlasic (vlam van Ruben Van

Gucht..) had haar typische arrogante dansje gedaan nadat ze de 2,02m had overschreden, maar Tia klaarde bij haar eerste poging de 2,05m. Blanka overschreed eveneens die hoogte, maar had een poging meer nodig. Goud voor Tia dus met een nieuw nationaal Belgisch outdoor record. Hellebaut was overigens de eerste Belgische vrouw die ooit goud kon halen in een atletiecknummer.

- Het estafetteteam bestaande uit Olivia Borlée, Kim Gevaert, Hanna Mariën en Élodie Ouédraogo won de zilveren medaille op de 4x 100 meter voor vrouwen. Op 17 augustus 2016 werd dit

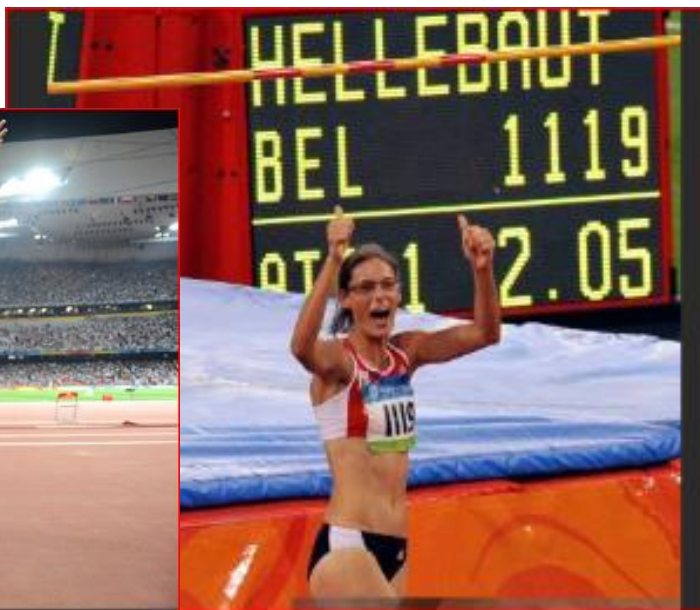
gecorrigeerd nadat de Russische estafetteploeg die goud haalde werd gediskwalificeerd omwille van bewezen dopinggebruik.

- De Belgische mannenploeg bestaande uit Arnaud Ghislain, Cédric Van Branteghem en de tweelingbroers Jonathan en Kevin Borlée (broers van zilveren sprintster Olivia Borlée) leverde een zeer goede prestatie. Het Belgische viertal realiseerde op de 4x 400m estafette voor mannen voor het eerst in de historie een tijd binnen de 3

minuten en werd vijfde in 2.59,37, een verbetering met bijna 2,8 seconden van het pas twee maanden oude Belgische record (3.02,13), dat hetzelfde team eerder in zijn serie overigens al had teruggebracht tot 3.00,67.

- Het olympisch voetbalelftal werd vierde. Na een moeizame start in de groepsfase werd in de kwartfinale van Italië gewonnen. In de halve finale was Nigeria te sterk en in de strijd om het brons moest de meerdere worden erkend in Brazilië

Kim, Elodie, Olivia en Hanna

Tia Hellebaut

De Belgische 4 x 400m ploeg werd 5de in de finale met Arnaud Ghislain, Cédric Van Branteghem en Kevin en Jonathan Borlée

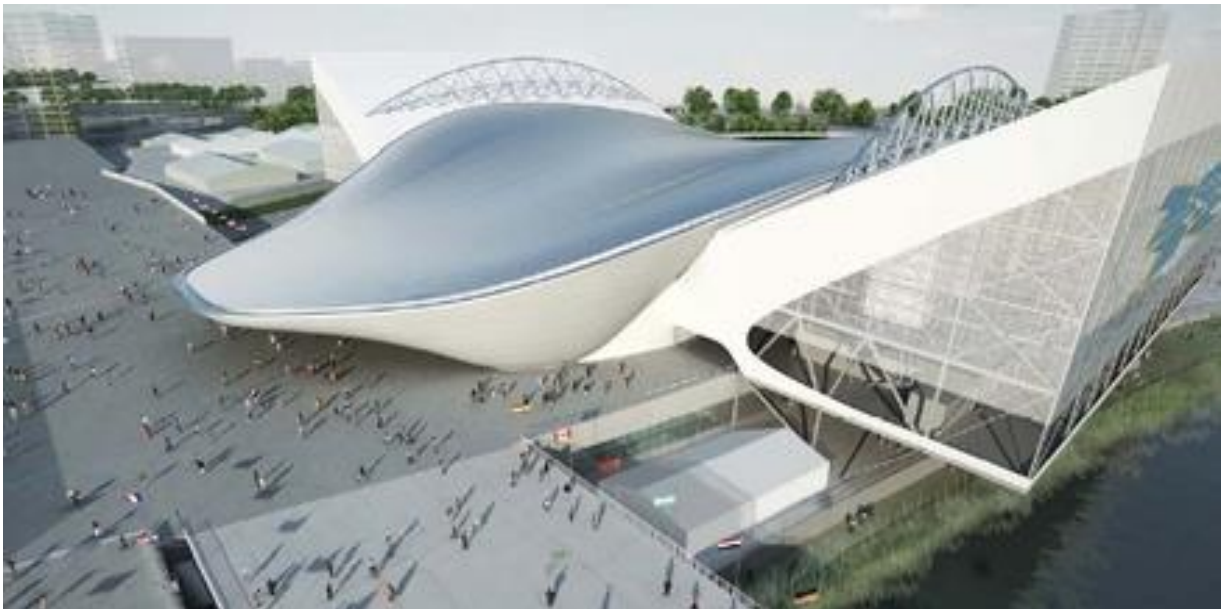
Usain (lightning) Bolt

Londen 2012

De Olympische Zomerspelen van de XXXe Olympiade werden van 27 juli tot en met 12 augustus 2012 gehouden in Londen.. Londen is de eerste stad die voor de derde keer de Spelen mocht organiseren. Eerder vonden de Spelen van 1908 en 1948 hier plaats.. De voorbereiding verliep voortreffelijk, een jaar voor de start al was de infrastructuur al volledig klaar. De stad had zelfs al een overnemer gevonden voor het Olympische dorp na de Spelen.

Ook in Londen werd niet op een penny meer of minder gekeken.

Verschillende achtergestelde buurten en oude industrieterreinen werden volledig geherwaardeerd. Blikvanger was het splinternieuwe 269 miljoen pond kostende Aquatic Centre, een prachtig staaltje hedendaagse architectuur.

Het Aquatic Centre: een ontwerp van architecte Zaha Hadid , die ook het Havengebouw in Antwerpen ontwierp..

Anekdoten

De oudste – de jongste

Met zijn 71 jaar was de Japanner Hiroshi Huketso de oudste deelnemer op deze Olympische spelen; hij nam deel aan de dressuur wedstrijden. Hij had er een lange carrière als ruiter opzitten; immers hij vertegenwoordigde Japan reeds in 1964 op de Olympische Spelen in Tokio.

De jongste deelnemer was de Togolese Adzo Kpossi: ze was 13 jaar en startte in de 50 m vrije slag in de zwemcompetitie. Ze werd in haar reeks 2de van 3 atletes met een tijd van 37.5 seconden en behaalde

daarmee de op een na slechtste tijd.. De latere winnares van de gouden medaille, de Nederlandse Ranomi Kromowidjojo deed er 24.05 over. Adzo Kpossi nam dus duidelijk deel onder het motto: Deelnemen is belangrijker dan winnen!.

Amper drie

Sedert het begin van de moderne Olympische Spelen in 1896 namen slechts drie landen aan alle edities deel: Griekenland, Groot-Brittannië en Australië. De Britten

waren de enigen die op elke editie minstens een gouden medaille wonnen.

The biggest loser

De Amerikaanse gewichthefferster **Holley Mangold** eindigde tiende bij de superzwaargewichten. Op zich geen vermelding waard, als ze na de Spelen niet aan het TV-programma 'The biggest loser' had meegedaan, waar ze erin slaagde om 96 kilo af te slanken, of 27,35% van haar oorspronkelijk lichaamsgewicht. Na zeven afleveringen moest ze het programma verlaten, de winnares viel zo maar eventjes 59,26% af, zeggen en schrijven 155 kilo!!

Naar madam gaan mocht niet

Omdat hij buiten het Olympisch dorp vlug een bezoekje bracht aan zijn vrouw mocht **Kim Collins** van de eilandengroep Saint Kitts and Nevis van het eigen Olympische Comité niet aantreden in de reeksen van de 100m. Als je zoveel medaillekansen hebt kan je je het als comité van nauwelijks 40.000 inwoners uiteraard veroorloven om de derde van het WK te straffen.

"Ik zou meer geluk gehad hebben als ik met een of andere 'chick' was uitgegaan en op tijd terug thuis was geweest," zei Collins in een interview met BBC Radio 5. *"Ze vragen me om mijn vrouw te verlaten voor mijn team, dat zal niet gebeuren. Zo eindigt het hier met een heel trieste noot."*

De eerste keer.

Hamadou Djibo Issaka uit Niger had nog nooit een roeiwedstrijd van dichtbij gezien, maar nam toch deel aan de enkel scull, waarin hij 33ste en laatste eindigde op ruim twee minuten van de Australische winnaar Mahé Drysdale. Het publiek droeg hem echter op handen waarop hij verklaarde.

"Techniek heb ik niet, enkel kracht. Maar ik ben zo blij dat ik als eerste van mijn land op Olympische Spelen mag deelnemen aan een roeinummer. Eens terug in Niger ga ik nog harder werken om iets te presteren in deze sport."

De meest succesvolle atleten

Michael Phelps kondigde enkele maanden voor de Spelen aan dat hij zijn sportcarrière na Londen zou stoppen. Hij was dan ook vastberaden om dat in schoonheid te doen en had slechts een doel voor ogen, zijn stunt van vier jaar voordien herhalen. In Beijing plukte de Amerikaan toen acht gouden medailles, in Londen was het wat minder maar zwom hij zich toch in de annalen. Met zijn teammaats won hij de 4 x 200m vrije slag, zijn negentiende Olympisch eremetaal.. Enkele dagen later was hij met 1.54.27 de snelste op 200m wisselslag, niet alleen zijn twintigste medaille maar ook de zestiende gouden en derde op rij in dat nummer. Ook de 100m vlinderslag trok hij naar zich

toe, de 21ste medaille en zeventiende gouden. Op de slotdag won Phelps met het estafetteteam ook de 4 x 100m wisselslag, het achttiende goud en de 22ste medaille. Hiervoor werd hij apart gehuldigd, na afloop van de medaille uitreiking werd hij terug op het podium geroepen en kreeg hij van de FINA een mooi beeldje als bekroning voor zijn fantastische carrière. Buiten die Olympische medailles haalde 'The Baltimore Bullet' ook 26 wereldtitels en verbeterde hij 37 wereldrecords. Zijn dankwoord was kort maar krachtig:

"Ik eindigde mijn carrière zoals ik het wilde."

De Amerikaanse **Missy Franklin** prikte met 2.04.06 een nieuwe wereldtijd 200m rugslag op de tabellen, 75/100ste beter dan Kirsty Coventry op het WK in Rome. Later veroverde ze ook nog eens goud in de wisselslagestafette, de 100m rugslag en de 4 x 200m vrije slag plus brons in de 4 x 100m vrije slag, waarmee ze de meest succesvolle zwemster van deze Spelen werd. Niet voor niets kreeg ze van het FINA Aquatics World magazine de eretitel 'Missy the Missile'.

Usain Bolt was de eerste in de Olympische geschiedenis die zijn titels 100 en 200m met succes kon herhalen. De Jamaicaan liet een verpletterende indruk na en zette ontzettend scherpe chrono's neer. De 100m was goed voor 9.63, de tweede snelste tijd ooit, amper 5/100ste boven het eigen wereldrecord. De 200m gaf een chrono van 19.32, het eigen wereldrecord van 19.19 hield echter stand. Showman als hij was deed hij na aankomst van die dubbele hectometer nog vlug vijf push-ups.

27 jaar later

De Amerikaanse vrouwenploeg Tianna Madison, Allyson Felix, Bianca Knight en Carmelita Jeter won de 4 x 100m in 40.82 en daarmee sneuvelde het 27 jaar oude wereldrecord van de voormalige DDR. De indrukwekkend gracieus lopende Allyson Felix won ook goud op de 200m en was met het Amerikaans viertal de beste in de 4 x 400m.

Allyson Felix tijdens de 4 x 400m

Huwelijksaanzoek

Tijdens de basketwedstrijd van de halve finale tussen Rusland en Frankrijk wezen de collega's van de Franse speelster Isa Yacoubou naar de tribune. Daar stond haar vriendje met een bordje 'Wil je met me trouwen'. Yacoubou barstte in tranen uit en riep "Oui". Frankrijk won het duel met 64-81, maar moest in de finale tegen de

Oeps, kleine vergissing

Nog voor aanvang van hun partij tegen Columbia verlieten de Noord Koreaanse voetbalspeelsters het veld. De organisatoren toonden bij de ploegenvoorstelling immers de Zuid-Koreaanse vlag op het grote elektronisch scherm. Met een uur vertraging en na uitgebreide verontschuldiging werd de wedstrijd toch gestart.

Bij de bantamgewicht stond de Tunesische gewichtheffer **Khalil El Maoui** op rang twee na het onderdeel trekken en had hij, omdat hij de betere stoter was, mooie vooruitzichten op het goud. Hij vroeg een aanvangsgewicht van 148 kg. Toen hij op het podium stapte kreeg hij de halter echter niet omhoog, per ongeluk had zijn trainer namelijk 158 kg aangevraagd.

Sorry, vliegen mag niet meer

Nur Suryani Mohd Taibi werd door het Olympische Comité van Maleisië geselecteerd voor de 10m met luchtkarabijn. Ze kon zich niet voor de finale plaatsen, maar omdat ze bijna 35 weken zwanger was mocht ze van de luchtvaartmaatschappij niet meer het vliegtuig in voor de terugreis.

Klucht

De deelname van professionele sporters aan Olympische Spelen werd vanaf het begin gecontesteerd, Wielrenner Aleksandr Vinokourov deed er alles aan om de criticasters gelijk te geven.. In de laatste rechte lijn naar de aankomst zagen de kijkers hoe Vinokourov een gesprekje had met medevluchter Rigoberto Uran en hoe de Columbiaan daarop een kort hoofdknikje gaf. Enkele seconden later spurte de Kazak rechts weg van de Columbiaan, die op dat ogenblik toevallig naar links keek en daarna te laat reageerde. Een overwinning met een reukje, zoveel was zeker.

Belgische prestaties

Hoewel de spelen dichtbij werden georganiseerd en België met meer dan 100 sporters aan de start kwam was de medaille-oogst mager:

- Op de eerste dag al veroverde judoka Charline Van Snick brons in de categorie tot 48kg.
- De 701,2 punten in de 50 meter liggend karabijn schieten leverden de Luikse schutter Lionel Cox het zilver op.
- De Oostvlaamse zeilster Evi Van Acker won brons in de Laser Radial klasse.

- Sterke prestaties werden verder geleverd door Kim Clijsters (Tennis 5de), Jolien D'Hoore (Baanwielrennen Omnium), de Belgische mannenhockeyploeg (5de), Tia Hellebaut (5de), Hans Van Alphen (Tienkamp: 4de), de 4 x 400m ploeg met Kevin en Jonathan Borlée, Nils Duerinck en Michael Bultheel (4de).

Charlene Van Snick

Hans Van Alphen werd 4de op de tienkamp.

Evy Van Acker wint brons
Lionel Cox met zijn zilveren medaille

RIO DE JANEIRO 2016

Mondje toe

Een van de meest wraakroepende problemen was de waterverontreiniging in Guanabara Bay, waar meerdere competities zouden doorgaan. De roeiers, zwemmers en zeilers kregen de gouden raad om tijdens hun competities de mond gesloten te houden om het risico op ziekte door het verontreinigde water

De Olympische Zomerspelen van de XXXIe Olympiade werden van 5 t/m 21 augustus 2016 gehouden in Rio de Janeiro in Brazilië. Het was tevens de eerste keer dat de OS in Zuid Amerika werden gehouden. Het legendarische en enorm grote Maracanã stadion – waar, nota bene in 1963 196403 toeschouwers een voetbalmatch tussen Fluminense en Flamengo bijwoonden!! - deed dienst als olympisch stadion. De openings- en sluitingsceremonie werd er gehouden alsook de atletiekcompetitie.. Het maximum aantal toeschouwers was dan reeds teruggebracht naar 73000.

Er waren in totaal 11551 deelnemers aan deze OS.

te beperken Het jaar voordien was in die baai een kwart van de deelnemers van een surfwedstrijd ziek geworden, geveld door misselijkheid en diarree.

Een van de eerste slachtoffers was zeilster Evi Van Acker. De Belgische medaillekandidate werd door ernstige maag-darmproblemen getroffen, die door het vuile water veroorzaakt waren.

Anekdoten

Voor het eerst

Leila, Liina en Lily Luik uit Estland hadden de eer om als eerste drieling aan Olympische Spelen deel te nemen. Bovendien bekampte het trio elkaar in de marathon.

De Fiji eilanden wonnen bij de heren de rugbyfinale verrassend met 43-7 van Groot-Brittannië, meteen ook de eerste medaille voor dat land.

Als eerste in de Olympische geschiedenis sloeg de Britse golfer Justin Rose een hole-in-one.

Niet alleen versloeg Joseph Schooling in de 100m vlinderslag topfavoriet Michael Phelps, maar meteen bezorgde hij Singapore ook een eerste gouden medaille. Acht jaar voordien op de Spelen van Beijing had hij als jonge tiener nog een handtekening van zijn idool gevraagd

Wereldrecords verpulverd

In de 10.000m bij de vrouwen zorgde Amaz Ayana voor een fabelachtige stunt. De wedstrijd ging razendsnel van start maar halfweg spurtte de Ethiopische van iedereen weg, dubbelde en trippelde in een moordend tempo heel wat van haar concurrenten en verpulverde met een chrono van 29.17.45 het wereldrecord met veertien seconden.

De Poolse Anita Włodarczyk won het hamerslingeren met een worp van 82m29 en dat was 1m26 verder dan het eigen wereldrecord.

Historisch record gebroken

De Zuid-Afrikaan Wayde Van Niekerk realiseerde iets wat onmogelijk leek, niet alleen won hij de 400m maar met 15/100ste verbeterde hij ook het zeventien jaar oude record van de Amerikaan Michael Johnson en met die 43.03 was hij ei zo na de eerste die onder de 43 seconden dook.

Succesvolste atleet

Usain Bolt won de 100, 200 en 4 x 100m en daarmee verhoogde de Jamaïcaan zijn totaal naar negen gouden medailles.

Dubbele pech

Bij zijn sprong over het paard kwam de Franse gymnast Samir Aït Saïd verkeerd neer met een verschrikkelijke open beenbreuk als gevolg. Maar of dat nog niet volstond liet het medisch team hem van de brancard vallen toen men hem in de ambulance wilde tillen.

Dramatisch

Gewichtheffer Sinphet Kruaithong uit Thailand haalde brons in de categorie tot 56 kg en vierde dat uitbundig op het podium. Even later volgde echter de

ontnuchtering, zijn 84-jarige grootmoeder, die net een interview aan een lokale TV-zender had gegeven was door het bekijken op TV van die mooie prestatie zo door emoties overmand dat ze een hartstilstand kreeg. Reanimatie kon niet meer baten en dat alles werd in Thailand live uitgezonden.

Geen bikini voor ons

Omdat de speelsters hun competitie in bikini afwerken mag het beachvolleybal bij de vrouwen op heel wat mannelijke aandacht rekenen. Niet zo bij de Egyptische ploeg echter, de meisjes speelden hun wedstrijden in een boerkini.

Proficiat, schol en naar huis

In het turnen aan de ringen plaatste Yuri Van Gelder zich voor de finale die een week later betwist zou worden. De Nederlander ging dat duchtig vieren en landde de volgende morgen aangeschoten in het Olympisch dorp. De Nederlandse delegatie kon er niet om lachen en stuurde hem stante pede naar huis. Eens thuis spande Van Gelder een kortgeding in om de finale toch nog te mogen betwisten, maar de rechter gaf het Nederlands Olympisch Comité gelijk. Meteen circuleerden er heel wat 'leuke' foto's op internet.

Twee winnaars

In het koninginnennummer tikten twee zwemsters gelijktijdig aan voor het goud en dat gebeurde voor het

eerst in de Olympische geschiedenis. Bovendien was hun chrono van 52.70 een nieuw Olympisch record en voor beiden ook een nieuwe nationale besttijd. De 20-jarige Simone Manuel was meteen ook de eerste zwarte Amerikaanse die in het zwemmen goud veroverde, de 16-jarige Canadese Penelope Oleksiak de jongste winnares ooit in het koninginnennummer.

16 jaar later

In de 50m vrije slag bij de mannen ging het goud naar Anthony Ervin die met 35 jaar niet alleen de oudste winnaar uit de Olympische geschiedenis werd, maar tevens de titel hernieuwde die hij zestien jaar voordien moest delen met zijn landgenoot Garry Hall Jr. Ervin had na het goud van Sydney nochtans een zwaar hindernissenparcours afgelegd. Eerst kwam hij positief in het nieuws toen hij zijn gouden medaille verkocht om geld in te zamelen voor de slachtoffers van de tsunami van 2004. Nadien liep het echter goed fout, hij stortte zich in het rockwereldje, werkte in een muziekwinkel en speelde gitaar in een bandje waar hij aan de drugs geraakte.. In 2008 vroeg een vriend hem om zijn kinderen zwemles te geven en daardoor werd hij opnieuw verliefd op de watersport. Hij trainde opnieuw en kon zich voor de Spelen van 2012 plaatsen waar hij vijfde werd op 50m vrije slag en met het goud van Rio dus als absolute hoogtepunt.

Belgische ploeg succesvol in Rio De Janeiro

Reeds op de openingsdag won een beresterke Greg Van Avermaet goud in de wegrit en daarmee leverde hij de eerste Belgische medaille. In de slotfase gingen Fuglsang en Van Avermaet op jacht naar de ontsnapte Majka. Tijdens het lange, rechte stuk richting de finish wist het duo op twee kilometer voor het einde bij de leider te komen. In een lange sprint klopte Van Avermaet vervolgens Fuglsang met gemak.

De fenomenale Nafissatou Thiam zorgde in de zevenkamp voor de grootste stunt en bezorgde België een tweede gouden medaille. Ze stak torenhoog boven de rest uit, vestigde met 6810 punten niet alleen een nieuw Belgisch record, maar stelde vijf dagen voor haar verjaardag in vijf van de zeven nummers haar persoonlijke records scherper.

De sportieve carrière van Pieter Timmers kon niet mooier eindigen, de man uit Beringen haalde tot ieders en eigen verbazing zilver op de 100m vrije slag en verpulverde met een chrono van 47.80 zijn Belgisch record uit de halve finale met 34 hondersten. Een geluk voor Hans Vandeweghe, de reporter van de krant De Morgen, dat hij geen tiende beter deed, want die schreef enkele dagen voordien: *"Gaastra beweert dat Timmers 47.7 kan zwemmen. O ja? Als Timmers 47.7 zwemt, zwem ik van Rio naar huis."*

Nadat ze in de voorronde oud-Olympisch kampioen Groot-Brittannië al hadden geklopt, schakelden de

Belgische mannen in de kwartfinales van het hockey India uit met 3-1 en in de halve finale moest Nederland er met dezelfde cijfers aan geloven. Het laatste medaillesucces van de Belgen was de bronzen medaille op de Spelen van 1920 in Antwerpen, 96 jaar later was het dus opnieuw prijs met zilver in de met 2-4 verloren finale tegen Argentinië.

Judoka Dirk Van Tichelt won brons in de categorie tot 73kg, nadat hij een loodzwaar parcours had afgelegd. In de derde ronde versloeg hij de Koreaan Changrim An, de nummer één van de wereld. Enkel Shohei Ono was te sterk, de Japanner klopte hem in de halve finale, maar werd nadien ook vlot Olympisch kampioen.

Wielrenster Jolien d'Hoore veroverde de bronzen medaille in het omniumnummer op de baan.

In de tweede week van de Olympiade besliste het IOC dat de Russische vrouwenploeg 4 x 100m ploeg het goud van 2008 moest inleveren omdat een van de loopsters bij het hertesten van de stalen op doping was betrapt en daardoor kreeg het Belgisch viertal Elodie Ouedraogo, Olivia Borlée, Hanna Mariën en Kim Gevaert in extremis toch nog goud. Het viertal kreeg enkele weken later het eremetaal overhandigd tijdens de Memorial Van Damme.

Een zielsgelukkige Naffi Thiam wint goud

Gouden Greg!!!

Pieter Timmers wint zilver.

Judoka Dirk Van Tichelt haalt brons!

Onze Belgische hockeyploeg wint zilver. De Red Lions verliezen van Argentinië

Jolien D'Hoore haalt brons in het omniumnummer.

TOKYO 2020

De Olympische Zomerspelen 2020 of de Olympische Zomerspelen van de XXXIIe Olympiade werden van 23 juli tot en met 8 augustus 2021 gehouden. Het grootste sportevenement ter wereld zou in eerste instantie gehouden worden van 24 juli tot en met 9 augustus 2020, maar vanwege de coronapandemie die dat jaar uitbrak werden de Olympische Spelen een jaar uitgesteld. De gaststad bleef de Japanse hoofdstad Tokio. Het jaartal in de naamgeving bleef onveranderd.

In de loop van het eerste kwartaal van 2020, na het ontstaan van de wereldwijde coronacrisis nam de druk op de Japanse organisatie van de Olympische Spelen en het Internationaal Olympisch Comité toe om de Olympische Spelen niet in de zomer van 2020 te laten plaatsvinden. Nadat verscheidene landen zoals Brazilië en grote sportbonden als de Amerikaanse zwembond en de Amerikaanse atletiekbond te kennen hadden gegeven geen afvaardiging te zullen sturen, werd in maart 2020 door het IOC het besluit genomen de Spelen uit te stellen tot 2021. Kort daarna werden een nieuwe start- en einddatum vastgesteld. Op 8 juli 2021 werd bekend dat er geen publiek zou worden toegelaten in de stadions i.v.m. de geldende

noodtoestand in de Japanse hoofdstad. In stadions buiten de regio Tokio zou mogelijk beperkt publiek worden toegelaten. Eerder was al bekendgemaakt dat er geen buitenlandse toeschouwers welkom waren. Verder mochten atleten niet langer blijven en ze dienden binnen 48 uur na hun wedstrijd Japan te verlaten.

Nieuwe disciplines

Er stonden een aantal nieuwe disciplines/sporten op het programma waaronder: de gemengde estafette 4 x 400m in de atletiek, basketbal 3 x 3, honkbal, karate, klisport en skateboarden.

Anekdoten

Oeps! Het plankje is weg.

Tijdens de opwarming van de mountainbike wedstrijd was in het rotsachtig gedeelte een plank gelegd om een afdaling vlot te laten verlopen. In de wedstrijd echter werd die plank weggenomen, wat topfavoriet Matthieu Van Der Poel blijkbaar niet wist. Een lelijke val tijdens de eerste ronde fnuikte zijn ambitie en dwong hem om op te geven.

Een valpartij is geen bezwaar.

Tijdens de halve finales van de 1500m bij de dames kwam de Nederlands Sifan Hassan zwaar ten val. Ze krabbelde recht en wist uiteindelijk die halve finale nog te winnen. Later won ze brons in de finale van dat nummer, en deed er nog eens goud bovenop in zowel de 5000m als de 10000m. Daarmee werd ze de chouchou van de Nederlandse supporters.

Er was er nog eentje voor.

De Nederlandse wielrenster Annemiek Van Vleuten stak triomferend haar handen in de lucht toen ze de finish passeerde. Ze was niet op de hoogte dat de Oostenrijkse Anna Kiesenhofer reeds voor haar was

aangekomen. Annemiek zette wel de puntjes op de i door nadien de tijdrit met grote overmacht te winnen.

Populair op de sociale media.

Turnster Simone Biles, skateboardster Rayssa Leal en speerwerper Neeraj Chopra voor de meeste opwindende op social media. De post van de 13-jarige Leal na haar zilveren medaille bij het skateboarden was zowel op Instagram als Twitter het populairste bericht van de Spelen. Wereldwijd gezien werd de Indiase Neeraj Chopra het meest genoemd op Instagram. Op Facebook was dit Simone Biles, de Amerikaanse turnster die zich afmeldde voor diverse onderdelen vanwege mentale problemen en uiteindelijk nog brons pakte op de balk.

2 x goud in het hoogspringen.

Welke atletiek liefhebber herinnert het zich niet: vrienden hoogspringers Gianmarco Tamberi en Mutaz Essa Barshim besloten het goud te delen op deze discipline. De twee vrienden konden ook kiezen voor een zogenaamde jump-off, maar wilden liever samen juichen. De twee waren dan ook uitzinnig van vreugde.

Razendsnel.

De Jamaicaanse sprintster Elaine Thompson-Herah won goud op de 100m, 200m en 4x100m estafette, waarmee ze een historische prestatie neerzette. Ze won ook de 100m in 10,54 seconden, de op één na snelste tijd ooit in de geschiedenis van de sprint.

Hoog, hoger, hoogst:

De Zweedse polsstokhoogspringer Armand "Mondo" Duplantis veroverde het goud met een wereldrecord van 6,02 meter, waarmee hij zijn eigen record verbeterde. Dat hij geen eendagsvlieg was bewees hij onlangs nog door op het WK (ook in Tokio) zijn prestatie te herhalen en het WR op 6,30m te brengen!!!

Na 53 jaar.

Het Australische damesteam in de 4x100m vrije slag estafette zorgde voor een enorme verrassing door de Verenigde Staten te verslaan en goud te winnen. Het was hun eerste gouden medaille in dit evenement in 53 jaar.

Een ongewone combinatie.

De Britse duiker Tom Daley won goud in de 10m synchroon duiken met Matty Lee. Wat dit nog opmerkelijker maakte, was dat Daley tijdens de Spelen

niet alleen aan het duiken was, maar ook breide! Hij werd een inspiratie voor velen met zijn hobby.

Ping – pong.

De Chinese tafeltennistteams domineerden de competitie, met name de vrouwen, die goud wonnen in zowel het team- als het enkelspel. Het was weer een voorbeeld van China's sportieve superioriteit in tafeltennis.

Gratieus als een gazelle.

De Amerikaanse atlete Allyson Felix maakte haar Olympische afscheid door haar tiende Olympische medaille te winnen in de 4x400 meter estafette, waarmee ze het record voor de meeste medailles door een vrouwelijke atleet vestigde. Ze is een van de meest gracieuze atletes ooit!

Geen goud voor Amerika of Jamaica:

Het was een grote verrassing maar Marcell Jacobs wist de 100 meter sprint te winnen, wat Italië zijn eerste gouden medaille in deze discipline opleverde. Hij versloeg de Amerikaan Fred Kerley en de Canadees André Le Grasse. Deze laatste won dan weer goud op de 200m.

Belgische prestaties

De Belgische delegatie kwam goed voor de dag in Tokio en wist niet minder dan 7 medailles te behalen. Turnster Nina Derwael maakte haar favorieten rol op de brug met ongelijke leggers waar en haalde goud in een van de meest mondiale sporten!

Naffi Thiam herhaalde haar kunstje van Rio De Janeiro 5 jaar eerder en wist zich na een sublieme 7-kamp op het hoogste schavotje te hijsen.

Na hun verlies in de vorige Olympische finale tegen Argentinië zetten de Belgische Red Lions de zaken recht: de hockeyploeg speelde een fantastisch tornooi en won goud na een spannende shout out tegen Australië!

Onvolprezen Wout Van Aert won zilver in de wegwedstijd; hij moest enkel Richard Carapaz als zijn meerdere erkennen.

Wellicht heb je ook de beelden gezien van de aankomst van de marathon bij de mannen, waarin Bashir Abdi sterk aangemoedigd werd door zijn Nederlandse vriend en concurrent Abdi Nageeye en zo brons in de wacht wist te slepen.

Judo-er Matthias Casse won eveneens brons in de judo gewichtsklasse tot 81 kg.

De Belgisch jumpingploeg met Jérôme Guery, Pieter Devos en Gregory Wathelet slaagde er tenslotte ook in om als team een bronzen medaille mee te brengen naar huis.

Naast die medailles eindigden 7 landgenoten op de ondankbare 4de plaats in hun discipline en 27 Belgische atleten kregen een Olympisch diploma door in de top 8 te eindigen.

Naffi Thiam

Nina Derwael

Onze Belgische hockeyploeg

Bashir Abdi overschrijdt de finish

Wout Van Aert naast Carapaz en Pogacar

Matthias Casse

De Belgische jumpingploeg

PARIJS 2024

Wie herinnert zich de prachtige openingsceremonie niet van deze spelen. In plaats van de gebruikelijke opening in een stadion had het organisatiecomité ervoor gekozen om een botenparade op de Seine te doen. Daarnaast vonden langs de Seine en bij de Eiffeltoren diverse optredens plaats. Het Olympisch vuur werd ontstoken door judoka Teddy Riner en voormalig sprintster Marie-José Pérec in een ballon die opsteeg boven de Tuileries. Voor België droegen basketbalster Emma Meesseman en ruiter Jérôme Guéry de vlag. De ceremonie werd afgesloten door Céline Dion, die voor het eerst sinds vijf jaar weer optrad.

Sporten

Op deze Spelen stonden 32 olympische sporten op het programma, één minder dan in 2020. Van de tijdelijke sporten waren de klisport, skateboards en surfen behouden. Het breaking debuteerde in Parijs. Het sportklimmen, skateboards en surfen werden net als

bij de voorgaande Spelen toegevoegd aan het olympisch programma. De sporten honkbal/softbal en karate verdwenen van het olympisch programma

Schitterende prestaties

🏆🏆 Remco Evenepoel

De man die ervoor zorgde dat België heel even in de hoogste regionen van de medaillestand mocht vertoeven, door op de eerste dag van de Olympische Spelen al meteen goud weg te kapen in de tijdrit. Een week later overvleugelde Remco Evenepoel ook nog eens de tegenstand in de olympische wegrit, goed voor 2 gouden plakken in Parijs. Tijdrit én wegrit op de Spelen? Geen enkele man deed het hem ooit voor.

🏆 Nafi Thiam

In Rio 2016 was Nafi de jongste winnares ooit van de olympische zevenkamp. Sindsdien won ze alle internationale kampioenschappen waaraan ze deelnam, met uitzondering van het WK in 2019.

In Parijs bevestigde ze haar dominantie in de zevenkamp met haar 3e olympische titel op rij. Ze is na de Poolse Anita Włodarczyk, 3x op rij goud in het hamerslingeren, pas de 2e vrouw in de atletiek die 3 olympische titels op rij pakt in dezelfde discipline. Vanuit Belgisch perspectief gezien is Nafi Thiam onze grootste olympiër aller tijden.

🏆🏆🏆🏆🏆 Léon Marchand

Commentator Sidney Appelboom had een jaar geleden al gewaarschuwd: "Léon Marchand wordt de posterboy voor de Olympische Spelen in Parijs." De druk van de natie op de 22-jarige Fransman was

ongezien, maar de schouders van Marchand bleken breed genoeg om die verwachtingen te torsen. De Franse chouchou zwom zich nóg meer in de harten van de fans met 4 gouden plakken en een bronzen medaille. Zelfs het atletiekstadion en de basketbalarena in Rijsel daverden op hun grondvesten toen Marchand zijn 4e goud won.

🏆🏆🏆🏆 Simone Biles

Simone Biles was voor deze Olympische Spelen al een van de beste turnsters in de geschiedenis en bevestigde die status in Parijs. Na haar moeizame Spelen van Tokio 2020 zette de Amerikaanse in de Franse hoofdstad de puntjes op de i, met nog eens 4 olympische medailles: goud in de teamfinale, de allroundcompetitie en de sprong en zilver in de vloerfinale. Met haar 3 olympische titels in Parijs telt Biles nu 7 gouden medailles op de Spelen. De beste ooit?

Snoop Dogg

was alomtegenwoordig in Parijs, in opdracht van de Amerikaanse sportzender NBC. Een samenwerking die de rapper geen windeieren legde:

🏆🏆 Teddy Riner

Dat de Franse publiekslieveling al voor deze Olympische Spelen een grootheid was in eigen land,

konden we al zien tijdens de openingsceremonie, toen hij de olympische vlam mocht aansteken.

Op de tatami bewees Teddy Riner dat hij die eer niet gestolen had: de 35-jarige Fransman kroonde zich voor de 3e keer tot olympisch kampioen judo bij de zwaargewichten.

Met in totaal 6 olympische medailles op zijn palmares is Riner de meest gedecoreerde judoka op de Spelen en met voorsprong ook de lievelingstедdybeer van de Fransen.

Imane Khelif

Imane Khelif was zonder twijfel een van de meest veelbesproken figuren op deze Olympische Spelen. De genderdiscussie die losbarstte rond de Algerijnse, overschaduwde het boksen op de Spelen. Khelif zelf liet de commotie niet aan haar hart komen en knokte zich een weg naar het goud. Of daarmee ook de discussie knock-out gemeent is, is weinig waarschijnlijk.

Novak Djokovic

De Olympische Spelen waren het laatste gaatje op het verbluffende palmares van Novak Djokovic. Op zijn 37e was Parijs 2024 voor de Serviër wellicht zijn laatste kans om die leemte in te vullen.

En zoals zo vaak in zijn imposante carrière miste Djokovic zijn afspraak met de geschiedenis niet. In een beklijvende droomfinale tegen toptalent Carlos Alcaraz zette de Serviër de kers op de taart.

Djokovic is pas de 5e tennisser met een zogenoemde "career golden slam": alle grandslamtoernooien én de Olympische Spelen. Daarmee heeft de Serviër het tennisspelletje stilaan uitgespeeld.

Yusuf Dikec

De Turkse schutter moest vrede nemen met een zilveren plak, maar groeide op sociale media wel uit tot dé meme-sensatie van deze Olympische Spelen.

Zijn schijnbaar argeloze schuttershouding - geen technologische hulpmiddelen en de linkerhand in de

broekzak - ging viraal en inspireerde zelfs polsstokspringer Armand Duplantis na zijn gouden sprong. De bescheiden Turk die een hit werd op sociale media liet van zich horen: "Ik blijf wie ik ben"

Armand Duplantis

Ook Armand Duplantis hoort natuurlijk ook thuis in dit rijtje. De Zweedse polsstokspringer zorgde voor een van dé kippenvelmomenten van deze Olympische Spelen met zijn sprong over 6,25 meter. De overige competities in het Stade de France waren op dat moment al afgerond, waardoor alle ogen in het stadion op hem gericht waren. Met zijn allerlaatste sprong van het toernooi wipte Duplantis naar een wereldrecord.

Sifan Hassan

De Nederlandse Sifan Hassan werd 3de in de finale van de 5000m, maar revancheerde zich met een fel bevochten overwinning in de marathon. Ze won die wedstrijd uiteindelijk in 2h22'55" en amper 3 seconden voor op de tweede.

Sydney Mc Laughlin-Levrone

Het werd aangekondigd als een van de belangrijkste duels op de 400m Horden bij de dames: Femke Bol versus Sydney Mac Laughlin-Levrone. Femke Bol had voorafgaand aan de spelen in verschillende meetings laten zien dat ze in uitstekende conditie zat. De Amerikaanse Sydney daarentegen had weinig wedstrijden gelopen en zich in alle stilte voorbereid op het toernooi.

Het werd niet echt een wedstrijd: Femke Bol gaf nooit de indruk een sterk gestarte Sydney te kunnen volgen en moest uiteindelijk nog vrede nemen met brons op bijna 2 volle seconden. Mc Laughlin-Levrone bevestigde haar dominantie door een schitterende wereldrecordtijd neer te zetten: 50.37" (!!!!!)

Belgische prestaties

Voor de Belgische afvaardiging waren de spelen in Parijs een succes. Naast de 2 gouden medailles van Remco Evenepoel en de gouden medaille van Nafi Thiam wist Bashir Abdi deze keer zilver te behalen op de marathon.

Daarbij kwamen nog 6 bronzen medailles: voor Wout Van Aert in de tijdrit, Gabriella Willems in het judo, Lotte Kopecky in de wegwedstrijd, Fabio Van Den

Bossche in het omnium in het baanwielrennen, Sarah Chaâri in het taekwondo en Noor Vidts die samen met Nafi Thiam mee op het podium mocht.

Ongelooflijk spannend om te volgen waren ook de prestaties van de Belgian Cats, die in de strijd voor de bronzen medaille nipt verloren van de Australische ploeg.

Frans zwemwonder Léon Marchand

Simone Biles en Team USA winnen goud

Het tijdrit podium in Parijs

Nafi Thiam en Noor Vidts goud en brons

Bashir Abdi loopt naar zilver in de marathon.

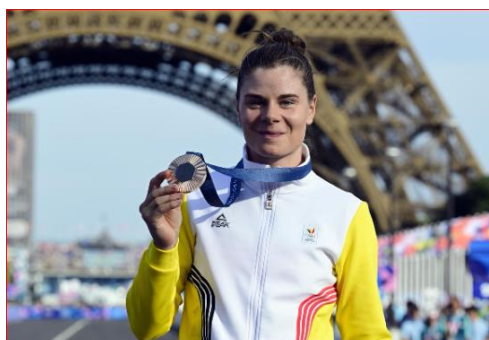
Een trotse Sarah Chaâri: brons in taekwondo

Gabriella Willems wint judo brons

Fabio Van Den Bossche

Een glunderende Kopecky deed het toch maar weer!!

Het IOC besliste om de Olympische zomerspelen van 2028 toe te kennen aan Los Angeles, LA wordt zo voor de derde keer gaststad (1932 en 1984).

In 2032 gaan de zomerspelen door in Brisbane, Australië. Na Melbourne 1956 en Sydney 2000 is dat dan de derde keer dat Australië de zomerspelen mag ontvangen.

Voor de zomerspelen van 2036 moet het IOC zijn keuze nog maken. Zuid-Korea, India, Egypte, Saudi-Arabië, China, München (Duitsland) en Toronto-Montreal (Canada) hebben interesse getoond om zich kandidaat te stellen. De beslissing van het IOC wordt verwacht in 2027.